

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεύχος 620
Μάιος 2005

**ΕΙΔΙΚΟ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ**

**στην Ετήσια Συνέλευση
των Μελών του Συνδέσμου
Ελληνικών Βιομηχανιών**

Η Ετήσια Συνέλευση του ΣΕΒ υιοθέτησε Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων

Η Ετήσια Συνέλευση του ΣΕΒ ήταν, όπως κάθε χρόνο μια σημαντική ευκαιρία δημόσιου διαλόγου για τα κρίσιμα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Κυριακόπουλος συνόψισε τα προβλήματα αυτά και διακήρυξε την πίστη του επιχειρηματικού κόσμου σε μια νέα αναπτυξιακή πορεία που μπορεί να μετατρέψει την Ελλάδα σε κέντρο επιχειρηματικότητας και ανάπτυξης στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο που θα εξασφαλίζει στους εργαζομένους υψηλότερες αμοιβές και εργασιακή ασφάλεια.

Ειδικότερα, εφέτος η Συνέλευση ασχολήθηκε, συζήτησε και προβληματίστηκε για το καίριο ζήτημα της ευθύνης και των δικαιωμάτων των επιχειρήσεων, επιδιώκοντας να οροθετήσει τις σχέσεις των επιχειρήσεων με το ευρύτερο περιβάλλον μέσα στο οποίο λειτουργούν.

Αποτέλεσμα αυτού του γόνιμου προβληματισμού ήταν η ομόφωνη υιοθέτηση από τη Συνέλευση της **Χάρτας Υποχρεώσεων και Δικαιωμάτων των Επιχειρήσεων**, ενός κειμένου που συνοψίζει τις κοινές αξίες, στάσεις, αντιλήψεις και πολιτικές, στις οποίες αυτοδεσμεύονται οι επιχειρήσεις ενώ παράλληλα διεκδικούν τα δικαιώματά τους.

Σήμερα, που όλοι συμφωνούν ότι η ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας δεν μπορεί να προχωρήσει, αν δεν αποτινάξουμε παρωχημένες νοοτροπίες και πρακτικές, η υιοθέτηση της Χάρτας συνιστά ένα σημαντικό βήμα αλλαγής καθώς εισάγει μια νέα νοοτροπία που στηρίζεται στη βασική αρχή: κατανοούμε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις μας, σεβόμαστε τα δικαιώματα των άλλων. Η Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων είναι μια ουσιαστική πράξη ευθύνης απέναντι στην οικονομία, στο κράτος και τους κοινωνικούς εταίρους, καθώς διευκολύνει τον διάλογο και προάγει τη συναινετική αναζήτηση λύσεων στα μεγάλα προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε συνολικά ως κοινωνία.

«Η Χάρτα» τόνισε ο Αντιπρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δ. Δασκαλόπουλος, ο οποίος εισηγήθηκε το θέμα στη Συνέλευση, «δεν είναι ένα σύνολο κανόνων που το εφαρμόζουμε για να δουν οι τρίτοι ή να δείξουμε μια επίφαση νομιμότητας. Είναι ένας μηχανισμός έκφρασης, εφαρμογής και διασφάλισης ενός συστήματος αξιών, που κρατά το σύνολο του οργανισμού σε μια συνεχή εγρήγορση και ωθεί προς την τήρηση της νομιμότητας και της αρετής. Η Χάρτα είναι η υπεύθυνη τοποθέτηση της επιχειρηματικής τάξης απέναντι στο επιτακτικό και κρίσιμο πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας – οπότε και της επιβίωσης του τόπου ως ενός ισότιμου εταίρου μέσα στην Ευρώπη».

Η ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Πραγματοποιήθηκε στις 26 Μαΐου 2005 η Ετήσια Συνέλευση των μελών του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών (ΣΕΒ) στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Η συνέλευση, όπως είναι καθιερωμένο, περιελάμβανε δύο χωριστές συνεδριάσεις: **Πρώτον**, την πρωινή κλειστή συνεδρίαση, στην οποία παρίσταντο μόνον τα μέλη του ΣΕΒ, όπου έγινε ο απολογισμός του έργου της διοίκησης του Συνδέσμου, η έγκριση των πεπραγμένων του χρόνου που πέρασε καθώς και του προϋπολογισμού για το 2005. Κατά τη διάρκεια των εργασιών επίσης της πρωινής συνεδρίασης παρουσιάστηκε στο σώμα και πήρε έγκριση η «Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων». Ακολούθησε στη συνέχεια ομιλία του Προέδρου του ΣΕΒ κ. Οδυσσέα Κυριακόπουλου με θέμα: «Οι προτάσεις του ΣΕΒ για την ελληνική Οικονομία» και οι εργασίες έκλεισαν με ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γιώργου Παπανδρέου με θέμα: «Οι προκλήσεις της ελληνικής Οικονομίας». **Δεύτερον**, την απογευματινή ανοικτή συνεδρίαση, την οποία τίμησε με την παρουσία του ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κároλος Παπούλιας. Χαιρετισμό προς τους συνέδρους και τους πολυπληθείς προσκεκλημένους του ΣΕΒ απηύθυνε ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής, ενώ κύριοι ομιλητές ήταν ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης και ο πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Οδυσσέας Κυριακόπουλος. Οι εργασίες της Συνέλευσης έκλεισαν με συναυλία της «Παιδικής Χορωδίας Δημήτρη Τυπάλδου» και δεξίωση που παρέθεσε ο ΣΕΒ στους προσκεκλημένους του.

Πρωινή Συνεδρίαση

Αναλυτικότερα, οι εργασίες της πρωινής κλειστής συνεδρίασης της Ετήσιας Συνέλευσης των μελών του ΣΕΒ άρχισαν με την εγκατάσταση του προέδρου της Συνέλευσης κ. **Ιάσωνα Στράτου**, ο οποίος σε σύντομο χαιρετισμό του προς τα μέλη του Συνδέσμου εξέφρασε τη βεβαιότητά ότι, όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, η Συνέλευση του Συνδέσμου θα σταθεί με περίσκεψη απέναντι στα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και θα διατυπώσει ρεαλιστικές εφικτές λύσεις για την υπέρβασή τους. Είναι γεγονός και αυτό συνομολογείται απ' όλες τις πλευρές, τόνισε ο κ. Στράτος, ότι η Οικονομία μας, αφού πέρασε την ολυμπιακή ευφορία βρίσκεται σήμερα σε μια κατάσταση αμηχανίας και διστακτικότητας, η οποία μπορεί να οδηγήσει και σε υποχώρηση των πραγματικών μεγεθών, της παραγωγής δηλαδή και των εισοδημάτων.

Το δημοσιονομικό πρόβλημα, τα ελλείμματα και το χρέος έρχονται πάλι με οξύτητα στο προσκήνιο καθώς η απογραφή δείχνει αυτό που ο ΣΕΒ δεν έχει πάψει χρόνια να υποστηρίζει: ότι η δημοσιονομική κατάσταση της χώρας, παρά την πρόοδο, εξακολουθεί να είναι το αδύνατο σημείο της οικονομίας μας. Και ότι η μόνη βιώσιμη λύση στο δημοσιονομικό πρόβλημα είναι η μείωση του μεγέθους του κράτους και των δαπανών του.

Ενα δεύτερο σημείο, στο οποίο οι διαπιστώσεις συγκλίνουν, είναι ότι έχουμε καθυστερήσει πολύ στην πραγματοποίηση εκείνων των διαρθρωτικών αλλαγών που θα έδιναν νέες δυνατότητες στην Οικονομία. Αναφέρομαι στις μεγάλες αλλαγές στη λειτουργία του

Κράτους και της Δημόσιας διοίκησης, στη λειτουργία των αγορών, στον ανταγωνισμό.

Ενώ όμως τα προβλήματα είναι γνωστά και οι λύσεις δεδομένες, οι αλλαγές καθυστερούν. Γι' αυτό θα πρέπει να κάνουμε μια νέα αρχή. Η ελληνική Οικονομία χρειάζεται πλέον επείγοντως ένα τολμηρό μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα που θα προχωρήσει με ταχύτητα στις αλλαγές που απαιτούνται σε όλους τους τομείς. Για να μπορέσουν όμως να πραγματοποιηθούν με επιτυχία οι αλλαγές αυτές χρειάζεται να εξασφαλισθεί η πολιτική και κυρίως η κοινωνική συναίνεση. Κι αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν καταδειχθούν με πειστικότητα οι ωφέλειες που θα προκύψουν από τις μεταρρυθμίσεις για όλους: επιχειρήσεις, εργαζομένους, πολίτες. Η συναίνεση της κοινωνίας στις αλλαγές είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την πραγματοποίησή τους. Και η συναίνεση της κοινωνίας δεν μπορεί να κερδηθεί, αν η ίδια η κοινωνία δεν πεισθεί ότι οι αλλαγές μπορεί να έχουν αρχικό κόστος, το τελικό όμως όφελος είναι πολύ μεγαλύτερο.

Θέλω να πιστεύω ότι η ελληνική κοινωνία είναι σήμερα ώριμη να αποδεχθεί αυτό το θετικό μήνυμα και να συστρατευθεί στη μεγάλη προσπάθεια που απαιτείται. Προϋπόθεση όμως για να συμβεί αυτό να ακουστεί είναι το μήνυμα δυνατά, καθαρά και αξιόπιστο. Κι' αυτό είναι το καθήκον όχι μόνο της Κυβέρνησης και του πολιτικού κόσμου, αλλά και καθήκον όλων των κοινωνικών εταίρων.

■ **Απολογισμός πεπραγμένων**: Ακολούθησε στη συνέχεια ο απολογισμός των πεπραγμένων της Διοίκη-

σης του ΣΕΒ για τον πρώτο χρόνο της θητείας της από τον Γενικό Διευθυντή του Συνδέσμου κ. Γιάννη Δραπανιώτη, ο οποίος επισήμανε ότι οι ενέργειες του ΣΕΒ, την περίοδο που έληξε, στόχευαν κυρίως στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της τρέχουσας συγκυρίας αλλά και των χρόνιων αδυναμιών που αντιστρατεύονται την ανάπτυξη.

Οι σχετικές προσπάθειες επικεντρώθηκαν:

- Στη βελτίωση της λειτουργίας του Κράτους.
- Στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και της Οικονομίας γενικότερα.
- Στην καλλιέργεια συνθηκών κοινωνικής συνοχής.
- Στη διεθνή παρουσία του Συνδέσμου.

Στο πλαίσιο αυτό, οι δράσεις του ΣΕΒ κάλυψαν ένα ευρύτατο φάσμα ζητημάτων και τομέων δραστηριότητας. Ο κ. Δραπανιώτης σημείωσε ότι η λογική που διέπει τη συνολική μας προσπάθεια στηρίχθηκε στην εκτίμηση ότι η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος είναι ο μόνος τρόπος για να επιταχυνθεί η πορεία ανάπτυξης της ελληνικής Οικονομίας. Στη συνέχεια ο κ. Δραπανιώτης παρουσίασε λεπτομερώς τις επιμέρους δράσεις του ΣΕΒ, οι οποίες καταγράφονται εκτενέστερα σε άλλες στήλες του Δελτίου.

■ **Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων :**

Στη συνέχεια ο Αντιπρόεδρος του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος κατά τη διάρκεια ομιλίας του με θέμα «2005 Έτος Ανταγωνιστικότητας», παρουσίασε τη Χάρτα των Υποχρεώσεων και των Δικαιωμάτων των Επιχειρήσεων, τονίζοντας ότι στόχος της χάρτας αυτής είναι να συμβάλει στη διαμόρφωση ενός πλαισίου συμπεριφοράς τους με βάση κοινές αξίες, στάσεις και αντιλήψεις, που θα αναδείξει το πρότυπο του σύγχρονου Έλληνα επιχειρηματία, θα συνεισφέρει στην αποτελεσματική συνεργασία όλων των κοινωνικών εταίρων και θα διευκολύνει τη δημιουργία και κοινή αποδοχή ενός σύγχρονου περιβάλλοντος που προάγει την ανταγωνιστικότητα, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή.

Η Χάρτα είναι μία αυτοδέσμευση, τόνισε ο κ. Δασκαλόπουλος, και η θετική επίδρασή της στην κοινωνία εξαρτάται ουσιαστικά από δύο παράγοντες κυρίως :

1) Την υιοθέτηση από την επιχειρηματική τάξη ενός συστήματος αξιών που να βασίζεται στους εξής παράγοντες επιχειρηματικής ηθικής:

- Την έμφαση στα μακρόχρονα κέρδη, τα οποία προέρχονται από την αύξηση της παραγωγικότητας και την ορθολογική διαχείριση όλων των πόρων, συμπεριλαμβανομένων και των ανθρώπινων.
- Την ακεράη εφαρμογή όλων των νόμων και κανόνων που έχουν θεσπισθεί για τη λειτουργία του υγιούς ανταγωνισμού και την αποδοχή των επιπτώσεων της ανυπακοής.
- Την πίστη στην υποχρέωση ανταπόκρισης στις απαι-

τήσεις της κοινωνίας και την εφαρμογή πολιτικών κοινωνικής ευθύνης.

- Τη φροντίδα του κάθε οργανισμού ώστε όλα τα μέλη του να διακατέχονται από το αίσθημα της προσωπικής ευθύνης.

2) Την αναγνώριση ότι η επιχειρηματική ηθική και η ανταγωνιστικότητα διαφυλλάσσονται σε επίπεδο πρώτα της ηγεσίας μιας επιχείρησης και μετά στο σύνολο του οργανισμού με κύριο μέσο την εταιρική κουλτούρα.

Η Χάρτα, κατέληξε ο κ. Δασκαλόπουλος, δεν είναι ένα σύνολο κανόνων που το εφαρμόζουμε για να δουν οι τρίτοι ή για να δείξουμε μία επίφαση νομιμότητας. Είναι ένας μηχανισμός έκφρασης, εφαρμογής και διασφάλισης ενός συστήματος αξιών, που κρατά το σύνολο του οργανισμού σε μια συνεχή εγρήγορση και ωθεί προς την τήρηση της νομιμότητας και της αρετής.

Η Χάρτα είναι η υπεύθυνη τοποθέτηση της επιχειρηματικής τάξης απέναντι σ' ένα αίσθημα δικαίου που διακατέχει την κοινωνία και που, αργά ή γρήγορα, στραβά ή ορθά, εκδηλώνεται και ζητά ικανοποίηση. Είναι επίσης η υπεύθυνη τοποθέτηση της επιχειρηματικής τάξης απέναντι στο επιτακτικό και κρίσιμο πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας – οπότε και της επιβίωσης του τόπου ως ενός ισότιμου εταίρου μέσα στην Ευρώπη.

Ακολούθησε η ομόφωνη έγκριση της Χάρτας Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων από το σώμα της Συνέλευσης.

■ **Ομιλία του Προέδρου του ΣΕΒ :**

Οι εργασίες της Συνέλευσης έκλεισαν με ομιλία του Προέδρου του Συνδέσμου κ. Οδυσσέα Κυριακόπουλου με θέμα : «Οι προτάσεις του ΣΕΒ για την ελληνική Οικονομία». Όπως τόνισε στην ομιλία του ο κ. Κυριακόπουλος απευθυνόμενος προς τα μέλη της Συνέλευσης, στον χρόνο που απομένει μέχρι τη λήξη της θητείας του, θα συνεχίσει στην ίδια κατευθυντήρια γραμμή, αντιμετωπίζοντας τόσο τα θέματα που εκκρεμούν, όσο και αυτά που θα ανακύψουν, με τα ίδια βασικά κριτήρια: τη δημιουργία συνθηκών που θα ευνοούν την υγιή επιχειρηματικότητα, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την κοινωνική συνοχή.

Ο κ. Κυριακόπουλος παρατήρησε ότι οι επιδιώξεις αυτές δεν είναι συντεχνιακά αιτήματα. Είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις για να μπορέσει η ελληνική οικονομία να μπει σε μια νέα τροχιά ανάπτυξης, που θα εξασφαλίσει καλύτερες συνθήκες ζωής για όλους τους Έλληνες. Γιατί στο σύγχρονο κόσμο, μοχλός της ανάπτυξης και προϋπόθεση της προόδου είναι η επιχειρηματικότητα, οι πρωτοβουλίες που θα αυξήσουν το εθνικό εισόδημα και θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας.

Ο Πρόεδρος του ΣΕΒ σημείωσε ότι κλειδί για την επιτυχία και προϋπόθεση της ανάπτυξης σήμερα, περισσότερο από ποτέ, είναι η ανταγωνιστικότητα. Γι' αυτό

έχουμε ιεραρχήσει ως υπ' αριθμόν ένα προτεραιότητα την υιοθέτηση πολιτικών που κατατείνουν στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής Οικονομίας.

Ο ΣΕΒ για να έχει μια πιο λεπτομερή εικόνα προχώρησε, σε συνεργασία με την Boston Consulting Group, σε επικαιροποίηση μελέτης που είχε διεξαχθεί πριν από ένα χρόνο και είχε παρουσιασθεί απ' αυτό το βήμα στην περυσινή Ετήσια Συνέλευση. Όπως επισήμανε, η συγκεκριμένη μελέτη, η οποία αποτύπωνε τις ανάγκες των επιχειρήσεων, είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αν πραγματοποιηθεί ένα τολμηρό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων, η ελληνική Οικονομία μπορεί να ξεπεράσει τα προβλήματα και να αναπτυχθεί με ταχύτητα στο μέλλον.

Οι προτάσεις μας – τόνισε ο κ. Κυριακόπουλος – που εγκρίθηκαν με συντριπτική πλειοψηφία και από τη Συνέλευση, αφορούσαν αλλαγές και μεταρρυθμίσεις σε τέσσερις μεγάλες περιοχές:

- στην επιχειρηματική υποδομή,
- στο φορολογικό πλαίσιο,
- στην αγορά εργασίας, και
- στο ανθρώπινο δυναμικό.

Στη συνέχεια και αφού παρουσίασε τα βασικά σημεία της μελέτης, ο κ. Κυριακόπουλος συνόψισε τα συμπεράσματα αυτής, λέγοντας: «Από την αποτίμηση προκύπτει ότι αν δεν πραγματοποιηθούν οι μεταρρυθμίσεις, όλα τα μεγέθη της οικονομίας θα χειροτερεύσουν (βασικό σενάριο). Μικρή βελτίωση θα υπάρξει αν συνεχισθούν οι παρούσες μεταρρυθμίσεις με τους σημερινούς ρυθμούς (ήπιο σενάριο), ενώ αν εφαρμοσθεί ένα δυναμικό σενάριο, όπως αυτό που προτείνουμε, τότε οι περισσότεροι στόχοι προσεγγίζονται ικανοποιητικά».

■ Το πρώτο μέρος της πρωινής Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης έκλεισε με την έγκριση των Πεπραγμένων για το 2004 και του Προϋπολογισμού για το 2005.

Στο δεύτερο μέρος, εξάλλου, της πρωινής συνεδρίασης της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γιώργου Παπανδρέου, προσκεκλημένος της Διοίκησης του ΣΕΒ μίλησε με θέμα: «Οι προκλήσεις της Ελληνικής Οικονομίας». Τα πλήρη κείμενα των ομιλιών κατά την πρωινή κλειστή συνεδρίαση της Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης του ΣΕΒ δημοσιεύονται στη συνέχεια.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Τον απολογισμό της δράσης της Διοίκησης του ΣΕΒ κατά την περίοδο 2004-2005 έκανε ο κ. Γιάννης Δραπανιώτης, μέλος του Δ.Σ. και Γενικός Διευθυντής του Συνδέσμου, αναδεικνύοντας παράλληλα τις βασικές θέσεις και αρχές πάνω στις οποίες στηρίχθηκε η Διοίκηση κατά το τελευταίο δωδεκάμηνο.

Οι ενέργειες του ΣΕΒ την προηγούμενη περίοδο, όπως τόνισε ο κ. Δραπανιώτης, στόχευαν κυρίως στην αντιμετώπιση των προβλημάτων της τρέχουσας συγκυρίας αλλά και των χρόνιων αδυναμιών που αντιστρατεύονται την ανάπτυξη.

Οι σχετικές προσπάθειες επικεντρώθηκαν:

- Στη βελτίωση της λειτουργίας του Κράτους.
- Στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και της Οικονομίας γενικότερα.
- Στην καλλιέργεια συνθηκών κοινωνικής συνοχής, και
- Στη διεθνή παρουσία του Συνδέσμου.

Στο πλαίσιο αυτό, οι δράσεις του ΣΕΒ κάλυψαν ένα ευρύτατο φάσμα ζητημάτων και τομέων δραστηριότητας, που περιγράφονται λεπτομερώς στο κείμενο απολογισμού που σας έχει διανεμηθεί.

Θέλω δε από την αρχή να επισημάνω ότι η λογική που διέπει τη συνολική μας προσπάθεια στηρίχθηκε στην εκτίμηση ότι η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος είναι ο μόνος τρόπος για να επιταχυνθεί η πορεία ανάπτυξης της ελληνικής Οικονομίας.

Πιο συγκεκριμένα:

• Σε ό,τι αφορά στη βελτίωση της λειτουργίας του κράτους : Ξεκινώντας από την πρωτοβουλία για επανίδρυση της Δημόσιας διοίκησης όπως αυτή εκφράσθηκε από το πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» του ΥΠΕΣΔΑΑ, ο Σύνδεσμος είχε πολύμηνη εποικοδομητική συνεργασία με το Υπουργείο, η οποία θα συνεχισθεί και την επόμενη περίοδο.

Επιδίωξή μας αποτελεί το τελικό αποτέλεσμα να στηρίζεται σε ευρύτερη συναίνεση και να οδηγήσει σε ουσιαστικό **εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης** και όχι σε απλές διαχειριστικές αλλαγές.

Κύρια χαρακτηριστικά του νέου μοντέλου Δημόσιας Διοίκησης θα πρέπει κατά τη γνώμη μας να είναι η αντιγραφειοκρατική φιλοσοφία, η ποιοτική και ταχεία εξυπηρέτηση του πολίτη και της επιχείρησης, η ηλεκτρονική διακυβέρνηση και ο σαφής διαχωρισμός αρμοδιοτήτων με την τοπική αυτοδιοίκηση.

Η απόφαση για τροποποίηση της φορολογικής νομοθεσίας έδωσε στον ΣΕΒ την ευκαιρία για ενεργό συμμετοχή στον διάλογο που οδήγησε στα τέλη του περασμένου χρόνου στον Ν. 3296/04.

Κατά τη διαβούλευση, ο Σύνδεσμος προώθησε ως βασικές αρχές την ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας, την ανάπτυξη της Οικονομίας και την αποτελεσματική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής.

Ο νέος φορολογικός Νόμος εισάγει ρυθμίσεις ευνοϊκές για τις επιχειρήσεις. Αυτές όμως δεν επαρκούν για τη δημιουργία ενός διεθνώς ανταγωνιστικού φορολογικού πλαισίου, ενώ και η πρόοδος που έχει σημειωθεί ως προς την κωδικοποίηση υπολείπεται των εξαγγελθέντων.

Παράλληλα η σιωπηρή κατάργηση της δυνατότητας σχηματισμού ειδικού αφορολόγητου αποθεματικού επενδύσεων, τον περασμένο Δεκέμβριο, συνιστά ενέργεια ανακόλουθη που αντιστρατεύεται τη γενικότερη προσπάθεια δημιουργίας πλαισίου σταθερών κανόνων παιχνιδιού.

Από τη δική μας πλευρά θα εντείνουμε τις παρεμβάσεις με τελική επιδίωξη να αποτελέσει η επιβάρυνση των επιχειρήσεων σε άμεσους και έμμεσους φόρους μία από τις χαμηλότερες μεταξύ των 25 χωρών της Ε.Ε., γιατί πιστεύουμε ότι η χαμηλή φορολογία είναι ο βασικός μοχλός ανάπτυξης και προσέλκυσης επενδύσεων, η δε απώλεια εσόδων από το κράτος είναι μόνο βραχυπρόθεσμη.

Πριν από ένα χρόνο ακριβώς και από το ίδιο βήμα είχα αναφερθεί στην επιδίωξή μας για άρση των αντικινήτρων του τότε ισχύοντος Αναπτυξιακού Νόμου καθώς και στην ανάγκη διεύρυνσης των επενδυτικών δυνατοτήτων, που αυτός παρείχε.

Αφορμή είχε αποτελέσει η ήδη προεκλογικά εκφρασθείσα πρόθεση της νέας Κυβέρνησης για εγκατάσταση ενός νέου εθνικού πλαισίου επιχορηγήσεων και κινήτρων, την οποία ακολούθησαν διαβουλεύσεις με τους ενδιαφερόμενους το περασμένο καλοκαίρι.

Ο ΣΕΒ είχε ιδιαίτερα ενεργή συμμετοχή στη σχετική διαδικασία, οι δε προτάσεις του έγιναν δεκτές σχεδόν στο σύνολό τους.

Λαμβανομένων υπόψη και των περιορισμών που προβλέπει η Ε.Ε. για τις κρατικές ενισχύσεις, ο Σύνδεσμος θεωρεί τον νέο Αναπτυξιακό Νόμο, που ενεργοποιήθηκε

πρόσφατα, ιδιαίτερα θετικό, παράλληλα όμως θεωρεί ότι η όποια εφαρμοζόμενη πολιτική επιχορηγήσεων δεν είναι από μόνη της σε θέση να προσελκύσει σημαντικές επενδύσεις, ιδιαίτερα από το εξωτερικό.

Παραδείγματα που επιβεβαιώνουν τα παραπάνω υπάρχουν και πολλά και νωπά.

Έχουμε επανειλημμένα αναφερθεί στους παράγοντες που εδώ και δεκαετίες έχουν παγιώσει στη χώρα ένα δυσμενές επιχειρηματικό περιβάλλον, συνεισφέροντας καθοριστικά στον χαρακτηρισμό της διεθνώς ως ακατάλληλης για ανάπτυξη σοβαρών επενδυτικών δραστηριοτήτων.

Καταβάλλουμε δε συνεχείς προσπάθειες για άρση των παραγόντων αυτών, σημαντικότεροι των οποίων είναι η έλλειψη χωροταξικού σχεδιασμού, οι πολύπλοκες και χρονοβόρες διαδικασίες αδειοδότησης, η δυσκαμψία της αγοράς εργασίας, η δαιδαλώδης φορολογική νομοθεσία και η διαφθορά.

Είναι γεγονός ότι την τελευταία περίοδο οι προσπάθειες μας έχουν εν μέρει αποδώσει.

Πιο συγκεκριμένα με παρεμβάσεις και του ΣΕΒ:

- Απλοποιήθηκαν οι διαδικασίες του ΥΠΑΝ για αδειοδότηση των μονάδων χαμηλής όχλησης ενώ συντέμνονται οι χρόνοι για τις υπόλοιπες κατηγορίες.

- Διευρύνεται ο ρόλος των ΚΕΠ που ήδη παρέχουν μία πρώτη ομάδα εξυπηρέτησεων προς τις επιχειρήσεις.

- Ολοκληρώνεται το θεσμικό και διαδικαστικό πλαίσιο για τη λειτουργία της απελευθερωμένης αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας ενώ δρομολογήθηκαν και οι διαδικασίες για απελευθέρωση της αγοράς φυσικού αερίου.

- Επίκειται η θεσμοθέτηση των ειδικών χωροταξικών σχεδίων για περιοχές κατάλληλες για εγκατάσταση μονάδων Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, γεγονός που αναμένεται να απεγκλωβίσει σημαντικές επενδύσεις στον χώρο.

- Ολοκληρώνεται η νομοθεσία που θα διέπει τις συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού τομέα.

- Παρασχέθηκαν από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ διαβεβαιώσεις και χρονικές δεσμεύσεις ως προς τη θεσμοθέτηση του εθνικού χωροταξικού σχεδίου και των αντίστοιχων περιφερειακών.

Από την άλλη πλευρά, στασιμότητα παρατηρείται σε μεγάλο αριθμό ζητημάτων που επηρεάζουν το επιχειρηματικό περιβάλλον δημιουργώντας κλίμα εχθρικό προς τις επενδύσεις.

Ταυτόχρονα νέες επιλογές, όπως ο υπό αναστολή «Νόμος περί βασικού Μετόχου» καθώς και οι ρυθμίσεις για τη λειτουργία της κεφαλαιαγοράς που υπερακοντίζουν τις απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής νομοθεσίας, δημιουργούν πρόσθετες επιβαρύνσεις στην επιχειρηματικότητα.

Έχοντας υπόψη τα προαναφερθέντα και με δεδομένες τις νέες αναπτυξιακές προκλήσεις που θα αντιμετω-

πίσει η χώρα στο πλαίσιο της προσπάθειας για εδραίωση του ρόλου της στη διευρυμένη Ευρώπη και την ευρύτερη περιοχή, θεωρούμε αναγκαίο τον επαναπροσανατολισμό προς μία νέα αναπτυξιακή λογική.

Αυτή θα πρέπει να στηρίζεται σε ένα επιχειρηματικό περιβάλλον ευνοϊκό στο σύνολό του, με κύρια χαρακτηριστικά τη σταθερότητα, τη σαφήνεια, την ταχύτητα, τη διαφάνεια και τις επαρκείς υποδομές, και όχι αποκλειστικά σε πολιτικές επιχορηγήσεων.

Χρονικό ορίζοντα για άρση των εκκρεμοτήτων αυτών, των οποίων η διαιώνιση επιφέρει επιπτώσεις ολόενα και πιο έντονες στην ανταγωνιστικότητα της Οικονομίας, θεωρούμε το τέλος της επόμενης διετίας, οπότε και θα καταργηθεί ο ισχύων Αναπτυξιακός Νόμος και θα περιορισθούν οι δυνατότητες χορήγησης άμεσων κρατικών ενισχύσεων.

Η υιοθέτηση της ανωτέρω αναγκαιότητας από τον Πολιτεία θα βρει τον ΣΕΒ υποστηρικτή και πρόθυμο συνομιλητή.

Οι δράσεις, που ανέλαβε ο Σύνδεσμος την τελευταία περίοδο με στόχο τη βελτίωση της λειτουργίας του Κράτους, αφορούσαν επίσης στην αναθεώρηση του νομοθετικού πλαισίου κρατικών προμηθειών, στην αναμόρφωση του δικαίου περί ανωνύμων εταιρειών και στην εισαγωγή των διεθνών λογιστικών προτύπων.

Απώτερο στόχο των παρεμβάσεών μας, και στις περιπτώσεις αυτές, αποτέλεσε η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος μέσω του εκσυγχρονισμού της νομοθεσίας, της απλοποίησης των διαδικασιών και της προώθησης των εννοιών της διαφάνειας και της ίσης μεταχείρισης των επιχειρήσεων.

• **Σε ό,τι αφορά στην ανταγωνιστικότητα :** Αυτή είναι το βασικό ζητούμενο στη νέα φάση ανάπτυξης της ελληνικής Οικονομίας, η δε βελτίωσή της είναι η νέα μείζων επιδίωξη, στην οποία χρειάζεται να επικεντρώσουμε όλες τις προσπάθειές μας σήμερα. Τούτο δε

είναι ανάγκη επιτακτική, δεδομένου ότι οι παράγοντες που τροφοδότησαν τα τελευταία δέκα χρόνια την ανάπτυξη στη χώρα μας έχουν εξασθενήσει σημαντικά.

Αναγνωρίζοντας αυτήν την πραγματικότητα, ο Πρόεδρος του ΣΕΒ πρότεινε στην περυσινή μας Ετήσια Γενική Συνέλευση παρουσία της πολιτειακής και πολιτικής ηγεσίας της χώρας να ανακηρυχθεί το 2005 ως έτος εθνικής ανταγωνιστικότητας.

Η άμεση αποδοχή της πρότασης από την Κυβέρνηση εκφράζει την απόφαση να αναδειχθεί το κρίσιμο για την ανάπτυξη και ευημερία αυτό ζήτημα ως θέμα πρώτης προτεραιότητας και να ενθαρρυνθεί η εμπλοκή στον σχετικό προβληματισμό όσο το δυνατόν ευρύτερων στρωμάτων της κοινωνίας.

Ο ΣΕΒ θεωρεί ότι η προσπάθεια για βελτίωση της ανταγωνιστικότητας στη χώρα μας πρέπει να στηριχθεί στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας. Πιστεύει δε ότι η προσπάθεια αυτή περνάει μέσα από την απλοποίηση του θεσμικού περιβάλλοντος, τον εκσυγχρονισμό των δομών του κράτους, την ανάδειξη του ρυθμιστικού ρόλου αυτού του τελευταίου και τη μείωση της συμμετοχής του στην Οικονομία.

Για τους παραπάνω λόγους και θεωρώντας πρώτη προτεραιότητα την απλοποίηση του θεσμικού περιβάλλοντος και στον εκσυγχρονισμό των δομών του Κράτους, ο ΣΕΒ ανέλαβε σε συνεργασία με το IOBE και με την ευκαιρία του «Έτους Ανταγωνιστικότητας»:

- Την ανάπτυξη ενός μοντέλου για τη μέτρηση του κόστους που συνεπάγεται για τις επιχειρήσεις η ικανοποίηση των διοικητικών απαιτήσεων της Πολιτείας.
- Τη σύνταξη αναλύσεων επιπτώσεων (impact assessments) από νέα νομοθετήματα.

Στόχος αυτής της τελευταίας πρωτοβουλίας είναι η ανάπτυξη τεχνογνωσίας, ελπίζοντας ότι η Κυβέρνηση θα βοηθηθεί να προχωρεί στο μέλλον στη σύνταξη σχετικών εκθέσεων από ανεξάρτητο φορέα.

Στιγμιότυπο από την έναρξη των εργασιών της Ετήσιας Συνέλευσης των μελών του ΣΕΒ. Ο πρόεδρος της Συνέλευσης κ. Ι. Στράτος (στο κέντρο) περιστοιχιζόμενος από τους κύριους ομιλητές και τους λοιπούς παράγοντες της εκδήλωσης του Συνδέσμου.

Πέραν των ανωτέρω και στο πλαίσιο του «Έτους Ανταγωνιστικότητας» ο ΣΕΒ προωθεί:

- Προτάσεις για την αναβάθμιση του ρόλου του Οργανισμού Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (ΟΒΙ) με επιδίωξη την καλύτερη εξυπηρέτηση των επιχειρήσεων.

- Την οργάνωση το προσεχές φθινόπωρο Πανελληνίου Συνεδρίου Ανταγωνιστικότητας πλαισιούμενου από προσυνηδριακές και μετασυνηδριακές εκδηλώσεις και με συμμετοχή του συνόλου του επιχειρηματικού κόσμου.

- Τη συμβολή του στη γενίκευση της εφαρμογής του προγράμματος «Επιχειρηματικότητα των Νέων» σε όλα τα σχολεία της χώρας.

Στο σημείο αυτό έχω την ευχαρίστηση να σας ανακοινώσω ότι μόλις χθες πληροφορηθήκαμε επίσημα από το Υπουργείο Παιδείας ότι είναι έτοιμη η υπουργική απόφαση που προβλέπει την υλοποίηση του προγράμματος σε όλα τα σχολεία της χώρας, σε επίπεδο πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Κατά τα λοιπά ο Σύνδεσμος συνεργάστηκε και κατά την περίοδο 2004-05 με το «World Economic Forum» συνεισφέροντας στην **ανάδειξη των δεικτών ανταγωνιστικότητας της χώρας μας** στην ετήσια έκθεση «Global Competitiveness Report» για το 2004.

Παράλληλα συνέχισε να στηρίζει το «**Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης**» με την ενεργό συμμετοχή του σε αυτό καθώς και με το Παρατηρητήριο Ανταγωνιστικότητας και προόδου εφαρμογής της στρατηγικής της Λισαβόνας, το οποίο ο ΣΕΒ λειτουργεί από το 2002 και 2003 αντίστοιχα.

Η ανταγωνιστικότητα όμως μιας Οικονομίας σε παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον εξαρτάται από τη λειτουργία συνθηκών ελεύθερου ανταγωνισμού.

Για τον λόγο αυτό ο ΣΕΒ στηρίζει τον ρόλο των αρμοδίων αρχών ως κύριων προασπιστών του θεσμού.

Επισημαίνει όμως ότι η ανάγκη προσαρμογής της Ελληνικής νομοθεσίας στο Ευρωπαϊκό δίκαιο δεν δικαιο-

λογεί τη θέσπιση διατάξεων που δεν την βελτιώνουν αλλά την καθιστούν πιο γραφειοκρατική και παρεμβατική.

Χαρακτηριστική περίπτωση εφαρμογής αυτής της πρακτικής απετέλεσε το Νομοσχέδιο για την τροποποίηση του Ν. 703/1977 του σχετικού με την προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού, γεγονός που οδήγησε τον ΣΕΒ στη διατύπωση αντιρρήσεων.

Προτάσσοντας την ανάγκη εγκατάστασης συνθηκών πραγματικού ανταγωνισμού προσδίδουμε επίσης ιδιαίτερη σημασία στην απελευθέρωση αγορών που είναι κρίσιμες για την ανάπτυξη.

Κύρια ζητούμενα στο πλαίσιο αυτό πρέπει να αποτελούν η ποσοτική και ποιοτική επάρκεια, καθώς και τα ανταγωνιστικά τιμολόγια των προσφερόμενων αγαθών.

Θα συνεχίσουμε και την επόμενη περίοδο την προσπάθεια, τα ανωτέρω να τύχουν εφαρμογής στις αγορές ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου, όπου η απελευθέρωση έχει καθυστερήσει σημαντικά.

- Σημαντική εξακολουθεί να είναι η **συμμετοχή του ΣΕΒ στις διαδικασίες υλοποίησης του Γ' ΚΠΣ**, καθώς και στα πρώτα βήματα σχεδιασμού της επόμενης προγραμματικής περιόδου. Το ενδιαφέρον μας επικεντρώνεται στις δράσεις που ενισχύουν τις επιχειρήσεις, καθώς και τις υποδομές που υποστηρίζουν τη λειτουργία τους.

Στο πλαίσιο αυτό ο ΣΕΒ επεδίωξε και επέτυχε την τελευταία περίοδο την ενίσχυση του προϋπολογισμού των αξόνων του ΕΠΑΝ, όπου η άμεση συμμετοχή των επιχειρήσεων δημιουργεί προϋποθέσεις αποτελεσματικής απορρόφησης.

Ο ΣΕΒ θα επιδιώξει την επόμενη περίοδο τη διασύνδεση των παραπάνω αξόνων με τα συμβατά προς αυτούς σκέλη του Αναπτυξιακού νόμου. Προϋπόθεση για αυτό θα είναι η άρση των περιορισμών σε σχέση με τους μέγιστους προϋπολογισμούς και τα μεγέθη των επωφελομένων.

Ο Γενικός Διευθυντής και μέλος του Δ.Σ. του ΣΕΒ κ. Γιάννης Δραπανιώτης κάνοντας τον απολογισμό από του θήματος του Μεγάλου Μουσικής Αθηνών, ανέδειξε παράλληλα και τις βασικές αρχές, πάνω στις οποίες στηρίχθηκε η Διοίκηση του Συνδέσμου το τελευταίο δωδεκάμηνο.

Πιστεύουμε ότι με αυτόν τον τρόπο θα υπάρξει ομογενοποίηση των διαδικασιών, αύξηση των κονδυλίων και διεύρυνση των δυνατοτήτων για τις επιχειρήσεις.

Σημαντικός παράγων που επηρεάζει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων είναι και **οι τιμές των ενεργειακών προϊόντων**.

Ο ΣΕΒ παρακολουθεί στενά τις σχετικές εξελίξεις είναι δε σε διαρκή επαφή με τους παρόχους ενέργειας και τους λοιπούς αρμόδιους φορείς.

Στο πλαίσιο αυτό τους τελευταίους μήνες με παρεμβάσεις του Συνδέσμου δόθηκαν ικανοποιητικές λύσεις ως προς τα βιομηχανικά τιμολόγια φυσικού αερίου ενώ παραμένουν οι εκκρεμότητες ως προς την ηλεκτρική ενέργεια.

• **Σε ό,τι αφορά την καλλιέργεια συνθηκών κοινωνικής συνοχής :** Οι διαπραγματεύσεις για τη νέα Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας κατέληξαν πριν από έναν ακριβώς χρόνο σε συμφωνία. Αυτή απετέλεσε προϊόν συναίνεσης των δύο πλευρών επιβεβαιώνοντας τον επιτυχή διάλογο των κοινωνικών εταίρων.

Ανάλογες ήταν οι εξελίξεις και σε ό,τι αφορά τις κλαδικές και ομοιοεπαγγελματικές συμβάσεις που διαπραγματεύθηκε ο ΣΕΒ την τελευταία περίοδο.

Αυτές ήταν 63 τον αριθμό, ενώ το ποσοστό επίτευξης συμφωνιών ανήλθε σε 90% (57 συμβάσεις) που είναι το υψηλότερο των τελευταίων ετών.

Ο ΣΕΒ μετείχε επίσης στην εκπόνηση του νέου Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση, όπου οι επιδιώξεις μας εστιάστηκαν:

- Στην αντιμετώπιση των δυσκαμψιών στην αγορά εργασίας.
- Στην επίσπευση της αναδιοργάνωσης του ΟΑΕΔ και στην ολοκλήρωση του Πληροφοριακού Συστήματος του Οργανισμού.
- Στη δημιουργία ευνοϊκού κλίματος για την επιχειρηματική πρωτοβουλία.
- Στην αναδιοργάνωση των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης, στην ανταπόκρισή τους στις σύγχρονες απαιτήσεις της αγοράς εργασίας και την άμεση ενεργοποίηση του Νόμου ΕΣΣΕΕΚΑ (Εθνικό Σύστημα Σύνδεσης της Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης με την Απασχόληση).
- Στην καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας.
- Στη βελτίωση των όρων ισότητας των δύο φύλων σε ό,τι αφορά την απασχολησιμότητα.

• **Σε ό,τι αφορά τον κοινωνικό διάλογο :** Η δραστηριοποίηση του Συνδέσμου ήταν σημαντική.

Σε εθνικό επίπεδο και στο πλαίσιο της λειτουργίας της ΟΚΕ ο ΣΕΒ μετείχε το τελευταίο δωδεκάμηνο με εκπροσώπους και εμπειρογνώμονες στην εκπόνηση 12 γνωμών και θέσεων.

Ενδεικτικά αυτές αφορούσαν:

- Στον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας διοίκησης (πρόγραμμα Πολιτεία).

- Στον νέο Αναπτυξιακό Νόμο.

- Στην έκθεση Wim Kok για τη στρατηγική της Λισαβόνας, και

- Στη συστηματοποίηση της δια βίου μάθησης.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο οι σχετικές δραστηριότητες επικεντρώθηκαν:

- Στο πολυετές πρόγραμμα δράσης των Ευρωπαίων Κοινωνικών Εταίρων με επί μέρους ζητήματα: την Απασχόληση, τη δια βίου μάθηση, την ισότητα των φύλων και το στρες στην εργασία.

- Στην Πράσινη Βίβλο για τη διαχείριση της μετανάστευσης.

- Στην Ευρωπαϊκή Κοινωνική Ατζέντα (2005-2010).

- Στην ισότητα και μη διακριτική μεταχείριση των εργαζομένων.

Από την άλλη πλευρά ο Σύνδεσμος, στο πλαίσιο του παρεμβατικού του ρόλου, ασχολήθηκε την τελευταία περίοδο και με το **νομοθετικό πλαίσιο που αφορά την αγορά εργασίας**.

Πιο συγκεκριμένα, αντικείμενο ενασχόλησης απετέλεσαν:

- Ο Ν. 3227/04 σχετικά με το καθεστώς χορήγησης ετήσιας άδειας.

- Οι αναγκαστικές τοποθετήσεις στο πλαίσιο της αποτίμησης της εφαρμογής του σχετικού νόμου από τον Συνήγορο του Πολίτη.

- Οι ομαδικές απολύσεις και οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

• **Σε ό,τι αφορά στα θέματα εκπαίδευσης - κατάρτισης:**

Ο Σύνδεσμος επέδειξε και πάλι ουσιαστικό ενδιαφέρον επειδή θεωρεί το υψηλής ποιότητας ανθρώπινο δυναμικό καθοριστικό παράγοντα για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων.

Μάλιστα και κατά την τελευταία περίοδο η ανά τριετία επαναλαμβανόμενη έρευνα σχετικά με τις ανάγκες των επιχειρήσεων σε ειδικότητες αιχμής (που αφορούσε τα έτη 2005-2007) έτυχε ευρύτατης δημοσιότητας και παρουσιάστηκε σε σειρά εκδηλώσεων.

Άξιο αναφοράς είναι επίσης το γεγονός ότι στο πλαίσιο της συμμετοχής του στις δράσεις της Κοινοτικής Πρωτοβουλίας EQUAL με την ιδιότητα του συντονιστή-εταίρου, ο ΣΕΒ ολοκλήρωσε το έργο το οποίο είχε αναλάβει κατά την πρώτη φάση και ήδη εγκρίθηκε νέο έργο με αντικείμενο τις ίσες ευκαιρίες στον χώρο των επιχειρήσεων.

Κρίσιμο εξακολουθεί να παραμένει **το ζήτημα του ασφαλιστικού**, όπου η Ελλάδα κατατάσσεται στις πρώτες χώρες στην Ε.Ε. σε όρους επιδείνωσης του ασφαλιστικού προβλήματος. Έτοιμες λύσεις και προτάσεις δεν

υπάρχουν. Γι αυτόν τον λόγο ο ΣΕΒ θεωρεί ότι το πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο μέσω ενός διευρυμένου διαλόγου και με συναινετικές διαδικασίες.

Στο πλαίσιο αυτό ο ΣΕΒ χαιρέτισε την πρωτοβουλία της ΓΣΕΕ για δημοσιοποίηση μελέτης και προτάσεων σχετικά με τη βιωσιμότητα του ΙΚΑ. Επικρότησε επίσης και την απόφαση της Κυβέρνησης για ανάθεση του συντονισμού του διαλόγου για το συνολικό ζήτημα στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή της Ελλάδος.

• **Ως προς τη διεθνή παρουσία :** Σημαντική ήταν η δραστηριότητα του Γραφείου Βρυξελλών, το οποίο από το 1962 διασφαλίζει την αδιάλειπτη παρουσία του ΣΕΒ στον Ευρωπαϊκό χώρο.

Πιο συγκεκριμένα το τελευταίο δωδεκάμηνο ο Σύνδεσμος εκλήθη να αντιμετωπίσει νέες προκλήσεις λόγω των νέων δεδομένων για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση που διαμορφώθηκαν από:

- Τη διεύρυνση της Ε.Ε. με 10 νέα κράτη μέλη σε συνδυασμό με του κανόνες που απορρέουν από τη συνθήκη της Νίκαιας.

- Την εκλογή του νέου Ευρωκοινοβουλίου τον περασμένο Ιούνιο καθώς και από την ανάδειξη της νέας Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Στο πλαίσιο αυτό το Γραφείο Βρυξελλών έχει ήδη δρομολογήσει:

- Την ανάπτυξη σχέσεων με τη νέα Επιτροπή, τους Ευρωβουλευτές και τα νέα στελέχη της Μόνιμης Ελληνικής Αντιπροσωπείας. Ήδη τον περασμένο Δεκέμβριο το Δ.Σ. του ΣΕΒ είχε συναντήσεις στις Βρυξέλλες με μέλη της νέας Επιτροπής καθώς και με τους Έλληνες Ευρωβουλευτές.

- Την πρόωθηση συνεργασιών τόσο σε επίπεδο UNICE όσο και με άλλους φορείς με στόχο τη σύναψη συμμαχιών κυρίως με τις νέες χώρες.

Πέραν των ανωτέρω, το Γραφείο εξακολούθησε να συντονίζει την παρουσία του ΣΕΒ στις επιτροπές, ομάδες εργασίας και εκδηλώσεις της UNICE.

Παράλληλα η κυρία Πάρη, υπεύθυνη του Γραφείου, συνέχισε την προώθηση των θέσεων των επιχειρήσεων στην Ευρωπαϊκή ΟΚΕ ως αντιπρόεδρος του κοινωνικού της τμήματος.

Η διεθνής παρουσία του ΣΕΒ εντάθηκε την τελευταία περίοδο και λόγω της ενεργοποίησης του SEV International που συμπληρώνει ένα χρόνο λειτουργίας.

Ήδη τον περασμένο Νοέμβριο ο επικεφαλής του SEV International και Αντιπρόεδρος του ΣΕΒ κ. Θανάσης Λαβίδας παρουσίασε επίσημα το πρόγραμμα δράσης του νέου οργάνου που έχει ως στόχους:

- Την υποστήριξη των διεθνών δραστηριοτήτων των μελών του Συνδέσμου, και

- Τη συνεργασία με τις κρατικές αρχές προς την κατεύθυνση δημιουργίας κοινού εθνικού πλαισίου συντονισμένης δράσης.

Υπηρετώντας τα ανωτέρω ο SEV International συντόνισε το τελευταίο δωδεκάμηνο **επιχειρηματικές αποστολές** και διμερείς εκδηλώσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Συνδιοργάνωσε επίσης με το ΥΠΕΞ τη Διυπουργική Αναπτυξιακή και Επιχειρηματική Συνδιάσκεψη για τις χώρες της λεκάνης της Μεσογείου, ενώ στήριξε και τη συμμετοχή του ΣΕΒ στο πρόγραμμα επιχειρηματικής αξιοποίησης των Ολυμπιακών Αγώνων.

Στο σημείο αυτό η παρουσίαση του Απολογισμού Δράσεων του ΣΕΒ για το τελευταίο δωδεκάμηνο έφθασε στο τέλος της.

Προσπάθησα να είμαι κατά το δυνατόν σύντομος, φοβούμαι όμως ότι σας κούρασα. Είναι γεγονός ότι το έργο του ΣΕΒ είναι και πολυσχιδές και σημαντικό με αποτέλεσμα δύσκολα να μπορεί να το καλύψει κανείς στο πλαίσιο μιας ημίωρης παρέμβασης.

Θέλω, όμως, να επισημάνω ότι το γεγονός αυτό εν πολλοίς οφείλεται σε σας, δεδομένου ότι χωρίς την ενεργό συμμετοχή σας στην προσπάθεια και την κάθε μορφής υποστήριξη που μας παρέχετε, η επιρροή και το παρεμβατικό έργο του Συνδέσμου θα ήταν σημαντικά μειωμένα σε σχέση με αυτά που ακούσαμε.

Θέλω, λοιπόν, να σας ευχαριστήσω θερμά για όσα κάνετε για μας και να σας διαβεβαιώσω ό,τι και κατά την επόμενη περίοδο ο Σύνδεσμος θα κάνει ότι είναι δυνατόν για να ανταποκριθεί στις προσδοκίες σας.

Επιθυμώ επίσης να απευθύνω στα μέλη της υπηρεσίας του ΣΕΒ τις ευχαριστίες της Διοίκησης και τις δικές μου προσωπικά για τον υψηλού επιπέδου επαγγελματισμό που την διέκρινε και κατά τον τελευταίο χρόνο, καθώς και για την συνολική προσπάθεια που κατέβαλε έτσι ώστε ο ΣΕΒ να ανταποκριθεί στον ρόλο του απέναντι σε σας αλλά και απέναντι στην κοινωνία.

Καταλήγοντας ο κ. Δραπανιώτης τόνισε τα εξής :

Όπως γνωρίζετε, εδώ και λίγα χρόνια ο ΣΕΒ ανταποκρινόμενος στις σύγχρονες τάσεις έχει αποκτήσει την δική του ιστοσελίδα στο διαδίκτυο, η οποία χρόνο με τον χρόνο βελτιώνεται τόσο από πλευράς σχεδιασμού και περιεχομένων, όσο και από πλευράς φιλικότητας προς τον χρήστη.

Πρόσφατα και με στόχο την παροχή εξειδικευμένης και υψηλής προστιθέμενης αξίας πληροφόρησης αποκλειστικά στα μέλη η ιστοσελίδα του Συνδέσμου διαμορφώθηκε κατάλληλα έτσι ώστε μέσω προσωπικού κωδικού να υπάρχει δυνατότητα πρόσβασης σε αποφάσεις, νομοθετικές πρωτοβουλίες, έρευνες και μελέτες ειδικού ενδιαφέροντος.

Ήδη από τον περασμένο χρόνο ο ΣΕΒ έχει πιστοποιηθεί κατά το πρότυπο ISO 9001:2000 σε ό,τι αφορά τις υπηρεσίες που παρέχει στα μέλη του και όχι μόνο. ♦

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΕΒ Κ. ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Στη συνέχεια ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του ΣΕΒ κ. Δημήτρης Δασκαλόπουλος σε ομιλία του προς τα μέλη της Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης του Συνδέσμου με θέμα «2005 Έτος Ανταγωνιστικότητας», τόνισε :

Σε κρίσιμες περιόδους – και νομίζω πως όλοι συμφωνούμε ότι βρισκόμαστε σε μία κρίσιμη, με την έννοια της καθοριστικής, στιγμή για τη χώρα – αναδεικνύονται και τα χειρότερα και τα καλύτερα χαρακτηριστικά ενός λαού. Πιστεύω ότι όλοι μέσα στην αίθουσα αυτή αναγνωρίζουμε, επιπλέον, το απλό γεγονός ότι αυτές οι κρίσιμες στιγμές αφορούν όλους μας – άσχετα αν νομίζουμε ότι μας ακουμπούν λιγότερο ή περισσότερο, άμεσα ή έμμεσα. Αν βλέπαμε το θέμα διαφορετικά, θα ήμασταν ένοχοι για το παράπτωμα της έπαρσης και, ακόμα χειρότερα, της έλλειψης ιστορικής συνείδησης. Δηλαδή, θα μπορούσαμε βάσιμα να κατηγορηθούμε ως επιχειρηματική τάξη ότι απεμπολήσαμε τις ευθύνες μας να προωθήσουμε τη διαδικασία εκσυγχρονισμού του τόπου.

Τι είναι εκσυγχρονισμός; Έχει ρόλο να παίξει η επιχειρηματική τάξη στη διαδικασία αυτή; Ποιός είναι αυτός ο ρόλος και ποιές είναι έτσι οι ευθύνες της; Αυτά είναι τα κρίσιμα για εμάς πλέον ερωτήματα, στα οποία καλούμαστε σήμερα να δώσουμε μία πειστική απάντηση, ο καθένας μας ως άτομο, ως μέλος του ΣΕΒ και ως μέλος της επιχειρηματικής τάξης και, όλοι μαζί, ως ένας από τους κοινωνικούς εταίρους. Το κοινωνικό σύνολο δεν μπορεί να περιμένει τίποτα το λιγότερο από εμάς.

Συνήθως **ΟΛΟΙ** περιμένουν **ΟΛΑ** από το κράτος. Άλλοι πάλι, περιμένουμε από τον διπλανό μας. Και πολύ σπάνια αναζητάμε τις δικές μας υποχρεώσεις.

Έχει έλθει λοιπόν η ώρα για ατομική ανάληψη ευθυνών, αλλά και ταυτόχρονα και για συλλογική κινητοποίηση, με οραματισμό και αυτοδέσμευση για όλες τις αλλαγές που απαιτούνται, για να προλάβουμε ένα κόσμο που συνεχώς αλλάζει.

Σήμερα ας κάνουμε την υπέρβαση: Ας μην πούμε οι άλλοι τι πρέπει να κάνουν. Ας πούμε για μας, πώς μπορούμε να συμβάλουμε στον εκσυγχρονισμό και την ανταγωνιστικότητα.

Εκσυγχρονισμός

Πρώτον, τι εννοούμε με «εκσυγχρονισμό»; Ως εκσυγχρονισμό θεωρώ εκείνες τις διαδικασίες που οδηγούν στην απομάκρυνση από το «παλιό» και στην υιοθέτηση του «νέου». Κατά μία έννοια μιλάμε για «το Φτάσιμο της Δύσης». Κατά μία παρεμφερή, αν και πιο στενή έννοια, για την αποτελεσματική λειτουργία της «Κοινωνίας των Πολιτών».

Όποια συνθηματική φράση και να επιλέξουμε, όμως, η βασική έννοια είναι η ίδια : η σταδιακή βελτίωση των οικονομικών, πολιτικών, κοινωνικών και πολιτιστικών θεσμών με στόχο την επίτευξη θεσμικών σχημάτων, ευημερίας, δημοκρατικής ωριμότητας και κρατικής πρόνοιας που επιτρέπουν στην κοινωνία τη συμμετοχή της στην παγκόσμια δημιουργία και κατανομή πλούτου, με παράλληλη ελαχιστοποίηση των φαινομένων της «αλλοτριώσης» (για να χρησιμοποιήσω μία θεωρητικά παρωχημένη έκφραση) ή του «κοινωνικού αποκλεισμού» (για να μιλήσω με πιο ... σύγχρονους όρους).

Φυσικά, εμείς, ως επιχειρηματίες, αντιμετωπίζουμε τον εκσυγχρονισμό πρωταρχικά από την πλευρά της ανάπτυξης. Ίσως, διότι πιστεύουμε – όχι απόλυτα αβάσιμα – ότι η ανάπτυξη αναπόφευκτα συνεπάγεται και εκσυγχρονισμό. Στο σημερινό παγκόσμιο οικονομικό σύστημα, η ανάπτυξη μπορεί να προέλθει και να βασιστεί σε έναν παράγοντα κατά κύριο λόγο : την ανταγωνιστικότητα. Για εμάς, λοιπόν, η επικέντρωση στην ανταγωνιστικότητα είναι και αναπόφευκτη και ορθή.

Η επιχειρηματική τάξη

Δεύτερον, για ποιά επιχειρηματική τάξη μιλάμε, όμως; Στο άμεσο παρελθόν η «επιχειρηματική τάξη» προσδιοριζόταν με αναφορά στις λεγόμενες «μεγάλες οικογένειες». Ήταν οικογένειες που λειτουργούσαν με βάση το λεγόμενο «προτεσταντικό ήθος», δηλαδή το τρίπτυχο δουλειά - οικογένεια - θρησκεία.

Αυτή, η προτεσταντική, όπως αποκαλέστηκε, ηθική εργασίας οδήγησε στην ανάπτυξη του καπιταλισμού με τη μορφή των μεγάλων οικογενειών, που ηγήθηκαν της

διαδικασίας συσσώρευσης κεφαλαίου και είχαν ως προσωπικό στόχο τον αυτοσεβασμό, αλλά και την αναγνώριση από τους τρίτους.

Οι οικογένειες αυτές ανελάμβαναν ρίσκα με υποθήκη την επιχειρηματική, αλλά και την προσωπική περιουσία τους. Η αποτυχία είχε βαρύ τίμημα. Εξαιρέσεις στη συμπεριφορά υπήρχαν. Φαινόμενα απαράδεκτης εκμετάλλευσης, επίσης. Αλλά, στην πλειοψηφία τους, οι οικογένειες αυτές αποτελούσαν παράδειγμα προς μίμηση. Η σκληρή δουλειά οδήγησε στην αποδοτική εργασία. Δηλαδή, στις εκάστοτε σύγχρονες μεθόδους παραγωγής των τελευταίων τριών αιώνων, στα κέρδη και στην επένδυση. Η αποδοχή αξιών οδήγησε στην υιοθέτηση ενός συστήματος αξιών που σήμερα περιγράφεται με τον όρο «παραδοσιακά χρηστά συναλλακτικά ήθη».

Σήμερα αντιμετωπίζουμε μία διαφορετική πραγματικότητα. Το ρίσκο δεν το αναλαμβάνει μία επιχειρηματική τάξη που ορίζεται με τον ίδιο τρόπο. Σήμερα, επιχειρηματική τάξη δεν είναι πια οι κεφαλαιούχοι ή οι ιδιοκτήτες, αλλά το σύνολο της οργάνωσης, των συστημάτων, της κουλτούρας και των ανθρώπων που αποτελούν τη σύγχρονη επιχείρηση. Η εξέλιξη αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική, όχι μόνο διότι διαφοροποιεί τον ρόλο της επιχειρηματικής τάξης, αλλά, το κυριότερο, διότι δημιουργεί ένα νέο πλαίσιο σχέσεων μεταξύ της επιχειρηματικής τάξης και του ευρύτερου κοινωνικού συνόλου. Η επιχειρηματική τάξη εφαρμόζει και διαχειρίζεται σύγχρονες μεθόδους και διαδικασίες προμηθειών, παραγωγής, διανομής και μανάτζμεντ και επιδιώκει να είναι ανταγωνιστική. Αναζητά, λοιπόν, ένα περιβάλλον που θα της επιτρέψει να είναι ανταγωνιστική όχι σε εθνικά – που δεν μετρούν πια – αλλά σε διεθνή πλαίσια. Στη διαμόρφωση του πλαισίου αυτού λόγο έχουν όλοι οι κοινωνικοί εταίροι – οι εργαζόμενοι, το κράτος, οι πολίτες.

Ο ρόλος

Τρίτον, τι ρόλο μπορεί να παίξει αυτή η «νέα» επιχειρηματική τάξη ; Θα ξεκινήσω με μία διαπιστωμένη θέση : Η επιχείρηση κι η επιχειρηματική τάξη αποτελούν το πρότυπο του κοινωνικού σχηματισμού που μπορεί να παράγει εκσυγχρονισμό, όχι απλά να τον επικαλείται, αλλά να τον πραγματοποιεί και, μάλιστα, με τη μεγαλύτερη ίσως αποτελεσματικότητα από οποιονδήποτε άλλον κοινωνικό σχηματισμό.

Μέσα από την οργάνωση, τη στοχοθέτηση, τα συστήματα αμοιβών και τη μέτρηση του αποτελέσματος, όλα αναπόσπαστα στοιχεία της λειτουργίας της σύγχρονης επιχείρησης, η νέα επιχειρηματική τάξη μπορεί να παράγει αποτέλεσμα. Μέσα από τον υγιή ανταγωνισμό μεταξύ τους, οι επιχειρήσεις μπορούν να βάλουν σε πρακτική εφαρμογή τις αρχές του ανταγωνισμού και να τις διαδώσουν έτσι σε πολλούς ανθρώπους, πρώτα

στους ανθρώπους της ίδιας της επιχείρησης, μετά στον κλάδο και τελικά στον ευρύτερο περίγυρο.

Ακόμα περισσότερο, η στήριξη του εκσυγχρονισμού από την επιχειρηματική τάξη οδηγεί, αναπόφευκτα, στην εξέλιξη και βελτίωση και του ίδιου του θεσμικού πλαισίου μιας κοινωνίας. Κι αυτό γιατί οι νέες σχέσεις παραγωγής και οικονομίας που δημιουργούνται, απαιτούν και νέους θεσμούς (π.χ. Επιτροπή Ανταγωνισμού), νέο νομικό πλαίσιο (π.χ. λειτουργία των αμοιβαίων κεφαλαίων, leasing, factoring), νέες συνθήκες εργασίας (π.χ. ελαστικά ωράρια, μερική απασχόληση, αλλαγή στους στόχους και λειτουργία των συνδικάτων), καθώς και νέες διαπροσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις (π.χ. μεταξύ επιχειρήσεων, μεταξύ τραπεζών και εταιρειών).

Έτσι, η επιχειρηματική τάξη όχι μόνο παράγει εκσυγχρονισμό με αποτελεσματικό τρόπο, αλλά δημιουργεί και τις προϋποθέσεις για μεγαλύτερες απαιτήσεις και προσδοκίες εκσυγχρονισμού στην κοινωνία.

Σε επίρρωση της θέσης μου αυτής, απλά θα σας υπενθυμίσω ότι, σήμερα πλέον, η επιχειρηματική τάξη βρίσκεται, και καλείται ακόμα πιο συχνά να βρεθεί, στο προσκήνιο των πρωτοβουλιών για ανάπτυξη κι εκσυγχρονισμό. Για παράδειγμα, στην Ευρώπη των 25 οι προσδοκίες επιτυχίας της ατζέντας της Λισαβόνας για την ανταγωνιστικότητα βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στην επιχειρηματική δράση.

Είναι προφανές, όμως, ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά.

Πρώτον, αν και στα μέσα της διαδρομής το μεγάλο όραμα της Λισαβόνας για τη δημιουργία της Ευρώπης ως της πιο ανταγωνιστικής οικονομίας του κόσμου ως το 2010, δεν φαίνεται να υλοποιείται. Πολιτικό κόστος, χαλαρή δέσμευση, διοικητικά εμπόδια, έλλειψη προτεραιοτήτων, κλειστές αγορές κ.λπ. είναι μερικές από τις αιτίες που έχουν καταγραφεί.

Το πρόβλημα, όμως, παραμένει, και μια καινούργια προσπάθεια ξεκινά με το νέο εθνικό πλάνο δράσης.

Η ατζέντα της Λισαβόνας σήμερα αποτελεί τη μεγαλύτερη ευρωπαϊκή πρόκληση και είναι απόλυτη ανάγκη να επιτύχει. Εδώ η δική μας συμβολή θα πρέπει να είναι απόλυτη και καθοριστική.

Δεύτερον, το σύνολο της οργάνωσης, των συστημάτων, της κουλτούρας και των ανθρώπων που, όπως είπαμε, αποτελούν τη σύγχρονη επιχείρηση, όλο και λιγότερο υπακούει στις επιθυμίες του ενός ή και των πολλών ιδιοκτητών κι όλο και περισσότερο στις συνολικές απαιτήσεις της κοινωνίας. Οι απαιτήσεις αυτές εκφράζονται με πολύ συγκεκριμένο τρόπο, μέσα από νόμους, κανόνες και θεσμούς και θεωρητικά επιβάλλονται μέσα από τον συνεχή έλεγχο της κοινωνίας. Συνοπτικά, θα ανέφερα μεταξύ άλλων :

- Τους κανόνες της εταιρικής διακυβέρνησης,
- Την εταιρική κοινωνική ευθύνη,
- Την περιβαλλοντολογική ευθύνη,

- Τη διαφάνεια στην οικονομική πληροφόρηση,
- Την προστασία των μικρομετόχων,
- Την απαγόρευση χρήσης εσωτερικής πληροφόρησης,
 - Την προστασία των εργαζομένων,
 - Τα συστήματα πιστοποίησης ποιότητας.

Δυστυχώς, όμως, υπάρχουν ακόμη πολλές εξαιρέσεις στην εφαρμογή αυτών των νόμων και κανόνων και πολλές αντιδράσεις στην ανεξάρτητη και αποτελεσματική λειτουργία αυτών των θεσμών.

Η πρόκληση για την επιχειρηματική τάξη είναι έτσι διπλή. Πρώτον, να δώσει η ίδια το παράδειγμα σύννομης υπακοής και εφαρμογής των νόμων και κανόνων και σεβασμού στην ανεξαρτησία των θεσμών. Δεύτερον, να επιδιώξει την αυτοπειθαρχία και τον αυτοέλεγχο και να μην διστάσει να απομακρυνθεί από τις περιπτώσεις, όπου σημειώνεται κατάφορη παραβίαση των βασικών κανόνων του παιγνιδιού. Είναι σαφές, πιστεύω, σε όλους σας ότι η αναφορά μου είναι στο τεράστιο θέμα της επιχειρηματικής ηθικής.

Η ευθύνη

Η χώρα μας βρίσκεται σε μία κρίσιμη καμπή ως προς το θέμα της επιχειρηματικής ηθικής. Η διάχυση της διαφθοράς και της διαπλοκής έχει επηρεάσει την ανάπτυξη, κυρίως επειδή συνεισφέρει στην ενίσχυση της δυαδικής οικονομίας, δηλαδή μίας οικονομίας δύο ταχυτήτων, μίας οικονομίας με δύο δομές. Βρίσκεται επίσης σε κρίσιμη θέση όσον αφορά την ανταγωνιστικότητα. Δεν θα αναφερθώ στις δεκάδες των διεθνών δεικτών που το πιστοποιούν. Θα παρατηρήσω όμως ότι η ανταγωνιστικότητα στη σύγχρονη κοινωνία δεν είναι μονοδιάστατα θέμα της επιχείρησης μόνο, αλλά εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και από το ευρύτερο περιβάλλον μέσα στο οποίο καλείται να δράσει και να αποδώσει η επιχείρηση.

Στην Ελλάδα, οι θεσμοί δεν έχουν ακόμη ενεργοποιηθεί και ανεξαρτητοποιηθεί σε βαθμό που να είναι και αποτελεσματικοί και ικανοί να προσαρμοστούν στις νέες απαιτήσεις της οικονομίας του 21^{ου} αιώνα. Οι χρηματιστηριακές εξελίξεις του 2000 ήρθαν να σταματήσουν την εξέλιξη μίας δεκαετίας – του 1990, όπου η επιχειρηματική τάξη σταδιακά γινόταν αποδεκτή ως ένας υπεύθυνος και απαραίτητος κοινωνικός εταίρος, όπως και ως ένας απαραίτητος παράγοντας δημιουργίας θέσεων εργασίας και ανάπτυξης – και να μας επιστρέψουν σε καταστάσεις και νοοτροπίες που άλλοι θα τους έδιναν το γενικό χαρακτηρισμό «άγριο εμπορευματικό καπιταλισμό» και άλλοι θα προτιμούσαν τον όρο «κοινωνική αναληψία».

Χρειάζεται, λοιπόν, μία οργανωμένη και συνειδητή προσπάθεια για να υιοθετηθεί το πρότυπο αξιών επιχειρηματικής ηθικής, μιας επιχειρηματικής ηθικής που θα διαπερνά το σύνολο των επιχειρηματικών οργανισμών.

Χρειάζεται μια προσπάθεια να διοχετευθούν οι υγιείς επιχειρηματικές δυνάμεις στον δρόμο της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας. Και χρειάζεται η συμβολή όλων των κοινωνικών εταίρων προς την κατεύθυνση αυτή.

Η ΧΑΡΤΑ ως πράξη και παράδειγμα

Οι επιχειρήσεις δεν λειτουργούν στο κενό και οι προσπάθειές τους δεν αρκούν, καθώς επηρεάζονται καθοριστικά από το περιβάλλον μέσα στο οποίο δραστηριοποιούνται.

Η σχέση, λοιπόν, επιχείρησης και περιβάλλοντος είναι «κρίσιμος της ανταγωνιστικότητας παράγων» και υπό την έννοια αυτή, η οριοθέτηση των σχέσεων μεταξύ επιχείρησης, πολιτείας, εργαζομένων και της κοινωνίας είναι ευρύτερα καθοριστική για την υλοποίηση των στόχων της ανταγωνιστικότητας.

Αυτή την οριοθέτηση φιλοδοξεί να επιτύχει η Χάρτα των Υποχρεώσεων και Δικαιωμάτων.

Σε ένα πρώτο στάδιο αυτό συνεπάγεται τη βούληση και την ικανότητα της επιχείρησης και του επιχειρηματία να αντισταθμίσει τη νοοτροπία – να τολμήσω να την αποκαλέσω φυσική ανθρώπινη τάση – του άκρατου καταναλωτικού προτύπου και της έμφασης στα άμεσα κέρδη, με ένα σύνολο αξιών που να βασίζεται στους εξής παράγοντες επιχειρηματικής ηθικής:

1. Την έμφαση στα μακρόχρονα κέρδη, τα οποία προέρχονται από την αύξηση της παραγωγικότητας και την ορθολογική διαχείριση όλων των πόρων, συμπεριλαμβανομένων και των ανθρώπινων.

2. Την ακέραια εφαρμογή όλων των νόμων και κανόνων που έχουν θεσπισθεί για τη λειτουργία του υγιούς ανταγωνισμού και την αποδοχή των επιπτώσεων της ανυπακοής.

3. Την πίστη στην υποχρέωση ανταπόκρισης στις απαιτήσεις της κοινωνίας και την εφαρμογή πολιτικών κοινωνικής ευθύνης.

4. Τη φροντίδα του κάθε οργανισμού, ώστε όλα τα μέλη του να διακατέχονται από το αίσθημα της προσωπικής ευθύνης.

Πώς μπορεί να εκφραστεί αυτό σε πιο απτό και πρακτικό επίπεδο; Επανερχομαι στο θέμα της αυτοδέσμευσης, της αυτοπειθαρχίας και του αυτοελέγχου. Για να πιστέψει η κοινωνία πρέπει να δει την επιχειρηματική τάξη να αποδέχεται τις αρχές που ανέφερα και να τις εφαρμόζει. Και για να γίνει πιστευτός – οπότε αποτελεσματικός και καταξιωμένος – ο επιχειρηματίας, η επιχείρηση, η επιχειρηματική τάξη, πρέπει να επιδείξουν τη διάθεσή τους και την ικανότητά τους να κάνουν πράξη αυτά που ισχυρίζονται. Διαφορετικά, θα κυριαρχήσει πρώτα η αδιαφορία, η οποία στη συνέχεια θα μετατραπεί σε έχθρα και η έχθρα, απλά, θα οδηγήσει σε κοινωνικές συγκρούσεις και σε οικονομική και πολιτιστική υποβάθμιση.

Μέσα στα πλαίσια αυτά, σας καλώ σήμερα να επιδείξουμε την ύψιστη έκφραση της δημοκρατίας, της συλλογικής ευθύνης και της ωριμότητας υιοθετώντας ως σύνολο, ως ΣΕΒ, τη Χάρτα των Υποχρεώσεων αλλά και των Δικαιωμάτων της Επιχείρησης μέσα σε μία ευνοούμενη πολιτεία.

Δύο φορές στο παρελθόν ο ΣΕΒ έχει προχωρήσει σε ανάλογες ενέργειες: Τον Απρίλιο 1988 επί προεδρίας του Θεόδωρου Παπαλεξόπουλου, με την υιοθέτηση των «**Βασικών Αρχών Επιχειρηματικής Συμπεριφοράς**», και επί προεδρίας Στέλιου Αργυρού, όπου συνυπογράψαμε στα πλαίσια της UNICE την «**Κοινή Διακήρυξη των Επιχειρήσεων της Ευρώπης**».

Στόχος της Χάρτας είναι να συμβάλει στη διαμόρφωση ενός πλαισίου υποχρεώσεων και δικαιωμάτων των επιχειρήσεων, με βάση κοινές αξίες, στάσεις και αντιλήψεις, που θα αναδείξει το πρότυπο του σύγχρονου Έλληνα επιχειρηματία, θα συνεισφέρει στην αποτελεσματική συνεργασία όλων των κοινωνικών εταίρων και θα διευκολύνει τη δημιουργία και κοινή αποδοχή ενός σύγχρονου περιβάλλοντος που προάγει την ανταγωνιστικότητα, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή.

Η Χάρτα είναι μία αυτοδέσμευση. Η Χάρτα αποτελεί μία δήλωση αξιών και πολιτικών με τις οποίες αυτοδεσμεύονται οι επιχειρήσεις ως προς τις υποχρεώσεις τους, ενώ, παράλληλα, διεκδικούν τα αναφαίρετα δικαιώματά τους.

Επιτρέψτε μου να συνοψίσω. Ο υγιής, ο σωστός, ο ηθικός επιχειρηματίας ζητά από την κοινωνία να συνεργαστεί μαζί του, ώστε μαζί να δημιουργήσουν ένα πλαίσιο που ευνοεί την ανταγωνιστικότητα, αλλά, ταυτόχρονα, προάγει και την κοινωνική συνοχή. Μέσα στο πλαίσιο αυτό – που αποτελεί το πλαίσιο των δικαιωμάτων της επιχείρησης – ο επιχειρηματίας αναλαμβάνει την υποχρέωση και την ευθύνη να αποτελεί κύριο παράγοντα εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης και κοινωνικό εταί-

ρο που συνεισφέρει σημαντικά στη συνολική πρόοδο της κοινωνίας.

Αυτό το δεύτερο πλαίσιο αποτελεί το περίγραμμα των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων της επιχειρηματικής τάξης.

Προσωπική και συλλογική ευθύνη

Η Χάρτα δεν είναι ένα σύνολο κανόνων που το εφαρμόζουμε για να δουν οι τρίτοι ή για να δείξουμε μία επίφαση νομιμότητας. Είναι ένας μηχανισμός έκφρασης, εφαρμογής και διασφάλισης ενός συστήματος αξιών, που κρατά το σύνολο του οργανισμού σε μια συνεχή εγρήγορση και ωθεί προς την τήρηση της νομιμότητας και της αρετής.

Η Χάρτα είναι η υπεύθυνη τοποθέτηση της επιχειρηματικής τάξης απέναντι σ' ένα αίσθημα δικαίου που διακατέχει την κοινωνία και που, αργά ή γρήγορα, στραβά ή ορθά, εκδηλώνεται και ζητά ικανοποίηση. Είναι επίσης η υπεύθυνη τοποθέτηση της επιχειρηματικής τάξης απέναντι στο επιτακτικό και κρίσιμο πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας – οπότε και της επιβίωσης του τόπου ως ενός ισότιμου εταίρου μέσα στην Ευρώπη.

Πέρα από τη Χάρτα όμως οφείλουμε όλοι να συνειδητοποιήσουμε και να αποδεχτούμε ότι η ηθική και η ανταγωνιστικότητα διαφυλάσσονται σε επίπεδο πρώτα της ηγεσίας μιας επιχείρησης και μετά στο σύνολο του οργανισμού, με κύριο μέσο την εταιρική κουλτούρα.

Η ηθική είναι πρωταρχικά μια προσωπική επιλογή και απόφαση, αλλά μετά «περνά» μέσα από τους μηχανισμούς επιβολής ή και διασφάλισης της.

Αυτή είναι η συνεχής πρόκληση για την κοινωνία των ανθρώπων.

Και μέσα σε αυτήν την ευρύτερη πρόκληση, η επιχειρηματική τάξη καλείται όχι μόνο να ανταποκριθεί, αλλά και να πρωτοπορήσει, ανταποκρινόμενη στον σημαντικό ρόλο που της έχει εμπιστευθεί το κοινωνικό σύστημα της ελεύθερης οικονομίας. ♦

Αντίγραφο της Χάρτας των Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων παρέδωσε στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γ. Παπανδρέου ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Οδυσσέας Κυριακόπουλος στο γεύμα, με το οποίο έκλεισαν οι εργασίες της πρωινής Γενικής Συνέλευσης του Συνδέσμου.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Οι εργασίες της πρωινής συνεδρίασης της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ έκλεισαν με την ομιλία του αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γιώργου Παπανδρέου με θέμα : «Οι προκλήσεις της ελληνικής Οικονομίας», ολόκληρο το κείμενο της οποίας δημοσιεύεται στη συνέχεια.

Πρώτα απ' όλα, είναι πάντα τιμή και χαρά να απευθύνομαι σε εσάς. Ξεκινώ, βεβαίως, λέγοντας κι εγώ ένα καλό λόγο για τον Οδυσσέα Κυριακόπουλο και για τη Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων – θα πω δυο λόγια και αργότερα κατά τη διάρκεια της ομιλίας μου – αλλά νομίζω ότι, αναδεικνύει ένα σημαντικό στοιχείο της κοινωνικής συνυπευθυνότητας που όλοι μας πρέπει να έχουμε, αν θέλουμε η χώρα να πάει μπροστά.

Η λέξη ευθύνη ίσως είναι κλειδί στη σημερινή εποχή, όπου και η Ελλάδα, όπως και πολλές χώρες, αντιμετωπίζουν πολύ μεγάλες προκλήσεις, οι οποίες συντελούνται περιφερειακά αλλά και παγκόσμια. Χάνουμε πολλές φορές με την τρέχουσα καθημερινότητα, τη μεγάλη εικόνα των εξελίξεων αυτών. Δεν είναι ώρα να μπει κανείς σε μια κοινότητα ανάλυση των πολλών εξελίξεων, αλλά ίσως, είναι απαραίτητο να θέσει κανείς μερικές από τις νέες εξελίξεις στο τραπέζι, για να δούμε κι εμείς που βαδίζουμε.

Έχουμε την ταχύτητα των εξελίξεων πρώτα απ' όλα, το πολυεπίπεδο των εξελίξεων σε όλους τους τομείς, τεχνολογικούς, κοινωνικούς, πολιτικούς, πολιτιστικούς, έχουμε ένα καταμερισμό εργασίας που αλλάζει με τις νέες αγορές, με ροές χρηματοπιστωτικές, εργατών, κι άλλων σημαντικών παραγόντων, που αλλάζουν ραγδαία το οικονομικό τοπίο σε διεθνές επίπεδο, όπως, βεβαίως, έχουμε και την αλλαγή και ανάδειξη ή και υπονόμηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων που μπορεί να έχει μια χώρα.

Όλα αυτά είναι μπροστά και σε συγκεκριμένες εξελίξεις, όπως με την Κίνα και την Ινδία, δυο μεγάλες χώρες που έχουν το πλεονέκτημα της φτηνής και σε ένταση εργασίας, ως ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, αλλά που δεν περιορίζεται το πλεονέκτημα αυτό μόνο στον τομέα της έντασης εργασίας. Ήδη, αυτές οι δυο χώρες έχουν αποδείξει, ότι μπορούν να μπου και σε πολύ προχωρημένους τομείς τεχνολογικά, παραγωγικά, και ν' ανταγωνιστούν τις πιο εξελιγμένες οικονομίες, είτε των Ηνωμένων Πολιτειών είτε της Ευρώπης.

Στην Ευρώπη έχουμε δυο μεγάλες χώρες, τις δυο βασικές κινητήριες της οικονομίας χώρες, που έχουν δυσκολίες πολιτικές κι άλλες, για να προσαρμοστούν σε μια νέα οικονομική πραγματικότητα. Παλεύουν, όχι

πάντα με επιτυχία, να εκσυγχρονίσουν τις δικές τους οικονομίες και να ξεπεράσουν αγκυλώσεις.

Από την άλλη μεριά, έχουμε μικρότερες χώρες στην Ευρώπη που βλέπουν το μέλλον και μέσα από την καινοτομία, τη γνώση, τη νέα τεχνολογία. Χώρες, όπως η Φιλανδία, η Σουηδία, η Ιρλανδία αγκάλιασαν την εξέλιξη, αγκάλιασαν τις αναγκαίες προσαρμογές, και γίνονται και οι καλύτεροι μαθητές και στη βαθμολογία σε ό,τι αφορά τη Λισαβόνα. Έχουν καταφέρει αναπτυξιακά άλματα πολύ σημαντικά, με ανοιχτές πολιτικές, με ξένες επενδύσεις, αλλά και στο ανθρώπινο δυναμικό.

Έχουμε, επίσης, και τις νεότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ξάφνιασαν με τις ριζικές τους αλλαγές και τη διάθεσή τους να πάρουν ρίσκα, για να μπορούν να προσαρμοστούν σε μια νέα πραγματικότητα.

Για την Ελλάδα ακούω καμιά φορά ή υπονοείται καμιά φορά, ότι υπάρχει ένα δίλημμα, εάν θα συμμετέχουμε ή όχι σε αυτές τις μεγάλες και κοσμογονικές αλλαγές. Πιστεύω, ότι αυτό είναι λάθος δίλημμα, δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Συμμετέχουμε ήδη στην παγκό-

σμία οικονομία και δεν είναι ζήτημα αν μπορούμε αυτό να το αποφύγουμε.

Το πραγματικό δίλημμα είναι με ποιούς όρους θα συμμετέχουμε, ποιές αλλαγές θα πρέπει να κάνουμε, ώστε να ορίζουμε εμείς, στο μέτρο του δυνατού, τη δική μας τύχη. Αυτό μπορεί να είναι στο επίπεδο μιας επιχείρησης. Εσείς οπωσδήποτε θα έχετε το δίλημμα ποιές είναι οι αλλαγές που πρέπει να κάνετε για να συμμετέχετε ανταγωνιστικά σε μια νέα πραγματικότητα. Παρόμοιο είναι το δίλημμα της χώρας μας σε εθνικό επίπεδο, αν θέλετε, και σε επίπεδο Ελληνισμού, το πώς εμείς θα κάνουμε σοβαρές τομές για να μπορούμε να συμμετέχουμε. Αν θέλετε, και με τη πιο δαρβινική ανάλυση της ανταγωνιστικότητας, η φυσική φθορά ενός είδους γίνεται μέσα από την ανταγωνιστικότητα, όμως ο άνθρωπος έχει ένα πλεονέκτημα, ότι μπορεί να συνειδητοποιήσει τις επερχόμενες αλλαγές, μπορεί να αποφασίσει να κάνει τις αλλαγές αν έχει την πολιτική βούληση και να αντιμετωπίσει, γενόμενος ο ίδιος κυρίαρχος των εξελίξεων, τις αλλαγές που έρχονται.

Το ίδιο και η Ελλάδα, έχει τη δυνατότητα εάν θελήσει να αντιμετωπίσει αυτές τις μεγάλες αλλαγές, και αυτό σημαίνει ότι, παρά τους κινδύνους, τις μεταλλαγές και τις αστάθειες, η συμμετοχή μας στον κύκλο αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν επιλογές και ευκαιρίες.

Αλλά για να δούμε πώς κάποιες χώρες κατάφεραν να παίξουν αυτό το ρόλο, να μπορούν να προσαρμοστούν και να συμμετέχουν σε αυτές τις παγκόσμιες εξελίξεις.

Χωρίς να αμφισβητούμε ότι η κάθε χώρα έχει την ιδιαιτερότητά της και δεν θα μπορούσε μηχανιστικά να φέρει κανείς ένα μοντέλο από μια άλλη χώρα στην Ελλάδα, νομίζω ότι μερικές εμπειρίες είναι κοινές και σημαντικές για τη δική μας αξιολόγηση, των δικών μας στόχων.

Πρώτα απ' όλα, η έννοια της ευρύτατης συναίνεσης που καλλιεργείται μέσα από τη συμμετοχή, αλλά και την ανάδειξη κοινών αξιών και κοινών στόχων. Αυτό είναι ένα γεγονός, το οποίο βλέπουμε αν πάμε είτε στη Φιλανδία, είτε στη Σουηδία, είτε στη Δανία και στην Ιρλανδία, χώρες που κατάφεραν με επίπονες προσπάθειες να διαμορφώσουν κοινούς στόχους και κοινές αξίες.

Το δεύτερο είναι να συνειδητοποιήσουμε ποιες είναι οι αναγκαίες αλλαγές. Να μιλήσουμε με ειλικρίνεια, χωρίς περιστροφές, χωρίς ταμπού, χωρίς προκαταλήψεις, να κάνουμε σωστή ανάλυση των δεδομένων – ένα από τα προβλήματα που έχουμε και στη χώρα μας είναι και το θέμα των δεδομένων – και να μην ποινικοποιούμε την άλλη άποψη, να επιτρέψουμε να υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις, για να μπορούμε να καλλιεργήσουμε μέσα από ένα κλίμα, που δεν είναι κλίμα πόλωσης αλλά αναζήτησης, τους κοινούς στόχους.

Ένα τρίτο σημαντικό στοιχείο είναι οι όποιες αλλαγές ανατρέπουν το βόλεμα, θίγουν συμφέροντα. Όμως,

μέσα από τον διάλογο επιτυγχάνονται δυο πράγματα. Πρώτα απ' όλα μια κοινή συμφωνία για τους στόχους, μέσα από τους οποίους μπορούν όλοι να βρεθούν σε βελτιωμένη θέση, αυτό το win - win όπως λέμε στα αγγλικά, το να κερδίσουν όλοι ουσιαστικά από μια αλλαγή, αλλά και δεύτερον, να υπάρξει και η απαραίτητη πρόνοια γι' αυτούς που θα βρεθούν σε δυσκολότερη θέση, ώστε λόγω των αλλαγών να μην περιθωριοποιηθούν. Να έρθει η πολιτεία, αν θέλετε, ευρύτερα οι κοινωνικές δυνάμεις, οι κοινωνικοί εταίροι, να συμβάλουν, ώστε πραγματικά στις προσαρμογές αυτές, να μην έχουμε περιθωριοποίηση συμπολιτών μας.

Άρα, θα μπορούσε να πει κανείς, ότι η επιτυχία, ότι ο δρόμος για την ανταγωνιστικότητα, μπορεί και πρέπει να συνδυαστεί με την κοινωνική συνοχή και την αλληλεγγύη. Εδώ το Δημόσιο μπορεί να παίξει τον ρόλο του στη διαμόρφωση κατευθύνσεων, αλλά και τελικά στην υποστήριξη των κατευθύνσεων, ώστε και ο ιδιωτικός τομέας να μπορεί να περάσει, με τις λιγότερες απώλειες και τις καλύτερες ευκαιρίες, με τις καλύτερες δυνατότητες, μέτρα και μεταρρυθμίσεις.

Αυτό σημαίνει, βεβαίως, ότι και η Ελλάδα πρέπει να επιλέξει την κατεύθυνση των πεδίων στα οποία θεωρούμε ότι έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα, νέα και ποιοτικά πλεονεκτήματα, έτσι ώστε οι επιχειρήσεις να μπορούν να δημιουργούν επιπλέον εισόδημα, καθαρές νέες θέσεις απασχόλησης, ώστε τα έσοδα για το κράτος και για τη δημόσια πολιτική να αυξηθούν ακριβώς από αυτή την ανάπτυξη, πόρους που θα πάνε στην παιδεία, στην υγεία, στην κοινωνική ασφάλιση. Αυτοί οι πόροι να βγαίνουν αυξανόμενοι.

Δυστυχώς, σήμερα, αυτή η αντίληψη φοβάμαι ότι δεν κυριαρχεί. Υπάρχει ένα κλίμα – για να επαναλάβω αυτό που είπα και στην ομιλία στο Forum του Economist – με το οποίο έχουμε μπει σ' ένα κύκλο υστέρησης, αλλά και φοβικής αντιμετώπισης του μέλλοντος, όπως και του σήμερα.

Εδώ θέλω να θέσω μερικά ερωτήματα: Εάν εμείς, αν η κυβέρνηση είναι σε σωστό δρόμο, αν υπάρχει όραμα, πρόταση, σχέδιο, αν πάει η οικονομία μας καλύτερα, αν μπορεί να τοποθετήσει την οικονομία μας σε μια συγκριτικά υψηλή θέση στον παγκόσμιο καταμερισμό, στην ανταγωνιστικότητα, στο επίπεδο ζωής, αν προσφέρει συνθήκες αξιοπρεπούς ζωής για όλους.

Εγώ δεν θέλω να προκαλέσω απαισιοδοξία, γιατί από τη φύση μου είμαι αισιόδοξος, αλλά πιστεύω ακράδαντα ότι, η Κυβέρνηση είναι σε λάθος δρόμος. Είχα την τελευταία φορά που σαςμίλησα, την τιμή να αναφερθώ στη διακυβέρνηση της χώρας, και βεβαίως, σε μια Κυβέρνηση που τότε είχε δημιουργήσει πολύ μεγάλες προσδοκίες στους Έλληνες πολίτες. Έλεγε ότι, θα οδηγούσε σε αναπτυξιακούς ρυθμούς 5%, θα βελτίωνε το επιχειρηματικό κλίμα, θα έφερνε ξένες επενδύσεις, θα μείωνε το κράτος, θα εφαρμόζε αξιοκρατία, θα

καταπολεμούσε τη διαφθορά, και βεβαίως, θα εξοικονομούσε, καταπολεμώντας τη γραφειοκρατία, 10 δις ευρώ.

Με τους Ολυμπιακούς Αγώνες είχε μπροστά της νέες προοπτικές, και βεβαίως, και μια παρατεταμένη περίοδο χάριτος. Η νέα κυβέρνηση παρέλαβε μια χώρα με δυνατότητες, με προοπτικές, με κύρος, ανοιχτή στον κόσμο, όχι φοβισμένη, που δεν φοβόταν τις προκλήσεις μπροστά της.

Παρά τα προβλήματα η Ελλάδα έδειχνε, και ιδιαίτερα με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ότι θα μπορούσε να λάβει μια πολύ καλύτερη θέση και στον οικονομικό στίβο και στον πολιτικό στίβο. Υψηλή ανάπτυξη, βελτιωμένο επιχειρηματικό κλίμα, σημαντικές δημόσιες αλλά και ιδιωτικές επενδύσεις, απασχόληση που ανέβαινε αργά αλλά σταθερά, μερικές τουλάχιστον, μεγάλες και εντυπωσιακές υποδομές, και αύξηση της παραγωγικότητας.

Δεν υπάρχει, βεβαίως, αμφιβολία, ότι υστερούμε ακόμη σε πολλά, ιδίως σε κρίσιμους τομείς, όπως είναι η κρατική γραφειοκρατία, που επιβαρύνει όχι μόνο τον επιχειρηματία αλλά και τα καθημερινά ζητήματα των πολιτών. Δεν σημαίνει, επίσης ότι δεν έχουμε προβλήματα, όπως τη διευκόλυνση νέων επιχειρηματικών ιδεών, ή αν θέλετε και τη μείωση του δημόσιου χρέους, αλλά η κυβέρνηση αυτή είχε τη λαϊκή εντολή, είχε μια μεγάλη και ουσιαστική δυνατότητα, να διαμορφώσει μια ευρύτερη συναίνεση, αν θέλετε, μια κοινωνική συμφωνία για βαθιές τομές στη χώρα μας, να κάνουμε ένα άλμα μπροστά.

Τομές στο κράτος, τομές για την ανταγωνιστικότητα, για την απασχόληση, για την παιδεία, για την αντιμετώπιση της διαφθοράς, για τα μεγάλα θέματα της εξωτερικής πολιτικής, να αξιοποιήσει ένα νέο δυναμισμό με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, να εμπεδώσει την έννοια της αξιοκρατίας, ιδιαίτερα στον Δημόσιο τομέα, να συμβάλει στην περιφερειακή ανάπτυξη.

Φοβάμαι, και αυτή είναι η εντύπωση της πλειοψηφίας των πολιτών, ότι σπατάλησε και πολιτικό και οικονομικό κεφάλαιο, και δεν είναι τυχαίο ότι, σήμερα στις εφημερίδες διαβάζουμε, από τις έρευνες στη νεολαία, το αίσθημα της απογοήτευσης, αλλά και αναξιοπιστίας προς το πολιτικό σύστημα γενικότερα. Διότι όταν μια κυβέρνηση αποτυγχάνει, αυτό επηρεάζει όλα τα κόμματα, δεν επηρεάζει μόνο το κυβερνών κόμμα.

Θα μπορούσε βάσει της συναίνεσης να ήταν η ίδια η απογραφή, ώστε να έχουμε σωστά στοιχεία. Αντί να έχουμε σωστά στοιχεία, σήμερα ερίζουμε για το ποιο είναι το χρέος, ποιο είναι το έλλειμμα, και ποιος φταίει. Θα μπορούσαμε σοβαρά να δούμε ποιές είναι οι αδυναμίες, ποιά είναι η αλήθεια. Δεν έγινε, όμως, αυτή η προσπάθεια, και δυστυχώς ακολουθήθηκε μια φόρμουλα πορτογαλική, και βλέπουμε και σήμερα στις εφημερίδες ποιά είναι τα μέτρα μετά από την Κυβέρνηση Μπαρόζο,

που αναγκάζεται να πάρει ο νέος Πρωθυπουργός, ο κ. Σόκρατες, μέσα από πολλά έτη οικονομικού σοκ που δημιούργησε μια τέτοια δυσφήμιση στην Πορτογαλία, της δικής της οικονομίας.

Θα μπορούσε βάση συναίνεσης να είναι ένα μεταολυμπιακό όραμα για την Ελλάδα. Κατάφερε η Ελλάδα να κάνει μια επίδειξη αυτοπεποίθησης. Τα κατάφερε, χωρίς να είναι φοβική, εσωστρεφής, καχύποπτη απέναντι στον έξω κόσμο.

Θα μπορούσε βάση συναίνεσης να είναι η καταπολέμηση της διαφθοράς, αντί το κυνήγι μαγισσών στο ζήτημα της διαφθοράς, ταλαιπωρώντας τη χώρα με Εξεταστικές Επιτροπές που δεν τελειώνουν, που δεν κλείνουν, επειδή δεν βρίσκουν τα απαραίτητα στοιχεία, και που αφήνουν και σπιλώνουν προσωπικότητες και άτομα.

Θα μπορούσαμε και στον «βασικό μέτοχο» – δε θα μπω στην ουσία – να είχαμε μια ουσιαστική βάση συναίνεσης. Διότι το πρόβλημα της διαφθοράς, το πρόβλημα της διαφάνειας, είναι ευρύτερο πρόβλημα στη χώρα μας, ένα πρόβλημα που είναι και βαθιά πολιτισμικό, και χρειάζεται η συνεργασία όλων των πολιτικών δυνάμεων για να διασφαλίσουμε όχι μόνο το πολιτικό σύστημα αλλά και τη Δημόσια διοίκηση.

Θα έλεγα ακόμα να βοηθήσουμε και να βοηθηθούμε και από τον Ιδιωτικό τομέα, ώστε να αναδειχθούν νέες πρακτικές, αλλά και μια νέα αντίληψη γύρω από το θέμα της διαφθοράς.

Με τον «βασικό μέτοχο» λοιπόν, ένα πρώτο λάθος ήταν, ότι δεν υπήρξε προσπάθεια να διαμορφώσουμε μια συναίνεση παρά τις δικές μας προτάσεις που καταθέσαμε στη Βουλή.

Δεύτερον, επεκτάθηκε με πολλαπλασιαστικό τρόπο, με γεωμετρικό τρόπο, η γραφειοκρατία με το νόμο αυτόν.

Τρίτον, δεν ακούστηκαν οι δικές μας προειδοποιήσεις που κάναμε μέσα στη Βουλή. Συζητήσαμε στη Βουλή, και αναφερθήκαμε στα προβλήματα που θα έχει αυτός ο νόμος.

Τέταρτον, υπήρξαν οι χειρισμοί που θα έλεγα ότι είναι και ανεκδιήγητοι. Ήμουν σε μια δύσκολη, αμήχανη θέση, όταν ο κ. Μπαρόζο μου εξηγούσε εμένα, ότι δεν μπορεί να δεχθεί το επιχείρημα από την κυβέρνηση, ότι ο νόμος αυτός θα ευνοήσει ξένους επιχειρηματίες, ενώ θα χτυπήσει Έλληνες επιχειρηματίες. Και μου είπε ο κ. Μπαρόζο «μα εγώ είμαι Επίτροπος για όλους τους επιχειρηματίες, και σ' αυτούς συμπεριλαμβάνω και τους Έλληνες επιχειρηματίες».

Βεβαίως, δεν μπορούσα παρά να συμφωνήσω μαζί του. Ενώ η κυβέρνηση δημιούργησε όλη αυτή τη συζήτηση με τη λέξη «διαπλοκή», η οποία είναι πολύ γκριζα, δεν είναι σαφής η λέξη. Η λέξη «διαφθορά», η λέξη «διαφάνεια» είναι πολύ σαφείς λέξεις και σε διεθνές επίπεδο. Αν ρωτήσετε έναν ξένο τι σημαίνει διαπλοκή,

μάλλον δεν θα καταλάβει τι εννοείτε, αν μεταφράσετε στην αγγλική ή σε άλλη γλώσσα αυτή την έννοια.

Επιτρέπει όμως τι – και εδώ νομίζω είναι ένα μεγάλο χτύπημα το οποίο έχει σχέση και με τον επιχειρηματικό κόσμο. Να θεωρούνται όλες οι πιθανές σχέσεις, ακόμα και ο διάλογος μεταξύ Δημοσίου και Ιδιωτικού τομέα ως ύποπτος, ως κάτι το καχύποπτο, κάτι το ένοχο.

Και σας ρωτώ: μπορούμε να προχωρήσουμε σε μεγάλες τομές, σε κοινωνικές συμφωνίες σ' αυτή τη χώρα χωρίς διάλογο, μεταξύ του Δημοσίου και του Ιδιωτικού τομέα; Δεν μπορούμε να διαμορφώσουμε τους σωστούς κανόνες, ώστε να υπάρχει μια υγιής σχέση Δημοσίου και ιδιωτικού τομέα; Όλη αυτή η συζήτηση ενοχοποίησε εσάς, ενοχοποίησε τον πολιτικό κόσμο, αδίκησε, θα έλεγα, σε μεγάλο βαθμό τη μεγάλη πλειοψηφία και των επιχειρηματιών και του πολιτικού κόσμου, με αποτέλεσμα, βεβαίως, να υπάρχει ένα αίσθημα στη χώρα μας μεγάλης απογοήτευσης.

Δε χρειάζεται, βεβαίως, να μιλήσω περαιτέρω για τους χειρισμούς σ' αυτό το θέμα. Εμείς είμαστε έτοιμοι, σε διακομματική βάση και πάλι, να δούμε το θέμα της διαφάνειας, διότι για μας είναι βασική αξία. Πιστεύω ότι είναι βασική αξία και για τον επιχειρηματία, και ιδιαίτερα για την ξένη επένδυση που όταν έρχεται εδώ πέρα, μέσα σε μια γραφειοκρατία και σε ένα χάος, πολλές φορές γραφειοκρατικό αντιμετωπίζει το θέμα της διαφθοράς, το οποίο τον απωθεί και δημιουργεί αντικίνητρα για επενδύσεις.

Συναίνεση, επίσης, θα μπορούσε να υπάρξει σε τομές στο κράτος, θα μπορούσε να ήταν μια βάση για τομές στο κράτος. Όμως, έχουμε δυστυχώς, – παρά τις προσπάθειες που κάναμε εμείς, και κάναμε σημαντικά βήματα με τον ΑΣΕΠ, με την αξιοκρατία, δεν λέω ότι τα λύσαμε όλα τα προβλήματα – έχουμε τη διόγκωση του κράτους, έχουμε την αναξιοκρατία, την αδιαφάνεια, τη διαφθορά που καλλιεργεί η πελατειακή λογική.

Ξέρετε, μία από τις πιο δύσκολες στιγμές τις δικές μου, και είμαι σίγουρος πολλών Βουλευτών, είναι όταν παλαιότερα ερχόταν ένας νέος, μάλιστα συνήθως έρχόταν με τους γονείς τους, και κρύβονταν λίγο οι νέοι, κάθονταν πίσω απ' τους γονείς, και λέγανε οι γονείς «το παιδί μου θέλει δουλειά, βρείτε του μια δουλειά στο Δημόσιο». Βεβαίως, εκείνη τη στιγμή δεν έλεγε απλώς «θέλει δουλειά», έλεγε ότι «ξέρετε, κι εγώ θα σας ψηφίσω, εάν δώσετε δουλειά στο παιδί μου».

Σκεφτείτε τι σημαίνει αυτό. Σημαίνει ότι, ένας πολιτικός με χρήματα του ελληνικού λαού μπορεί να εξαγοράσει τη συνείδηση ενός νέου ανθρώπου. Εάν αυτό δεν είναι διαφθορά, πείτε μου τι είναι διαφθορά. Αυτή την αντίληψη, αν δεν την χτυπήσουμε, θα καλλιεργούμε συνεχώς στη νέα γενιά μια αντίληψη αναξιοκρατίας και διαφθοράς, γιατί όλα έχουν σχέση με τις διασυνδέσεις και όχι με την αξία.

Είναι, λοιπόν, πολύ ατυχές το γεγονός, ότι μια

κυβέρνηση η οποία ήρθε με σημαία την αξιοκρατία, παρήγαγε με τον χειρότερο δυνατό τρόπο παραπλήσιους μηχανισμούς του κράτους, για να μπορεί να βάλει «τα δικά της παιδιά».

Βάση συναίνεσης, θα ήταν να γίνουν και σοβαρές φορολογικές μεταρρυθμίσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να βασιστούν σε μια νέα σχέση εμπιστοσύνης με τον πολίτη. Όπου πράγματι ο φορολογικός μηχανισμός δεν θα ήταν η απειλή η καθημερινή, που πολλές φορές πηγαίνει και προς μια συναλλαγή πολύ αρνητική. Την έχουμε συζητήσει με πολλούς από εσάς, και κατ' ιδίαν, τις εμπειρίες σας, αλλά θα ήταν πάνω στη βάση της εμπιστοσύνης που θα έπρεπε να υπάρχει μεταξύ κράτους και πολίτη.

Δυστυχώς, και αυτό δεν έγινε. Αντιθέτως, υπήρξε η διάλυση των εισπρακτικών μηχανισμών σε βάση κομματικών κριτηρίων, που μπορεί να ανακούφισε προσωρινά κάποιους επιχειρηματίες και βεβαίως η ΣΔΟΕ ξέρω, δεν είναι ο πιο δημοφιλής φορέας του Δημοσίου, αλλά η έλλειψη των εσόδων, η υστέρηση των εσόδων, έχει δημιουργήσει το πρόβλημα στην κυβέρνηση ώστε σε λίγο η ΣΔΟΕ θα επιτεθεί επί δικαίων και αδικών. Και ουσιαστικά ο σωστός επιχειρηματίας θα είναι αυτός που θα πληρώσει.

Δυστυχώς, οι αιτίες, πιστεύω, που βρισκόμαστε σε μια τέτοια πολιτική κατάσταση σήμερα, είναι ότι δεν κατάφερε ο σημερινός πρωθυπουργός, ο κ. Καραμανλής, να αλλάξει τον ίδιο του τον φορέα. Διότι μη νομίζετε ότι εμείς, τα κόμματα, είμαστε ανεπηρέαστοι ή μπορούμε να είμαστε σε έναν γυάλινο κόσμο που δεν επηρεάζεται από τις διεθνείς αλλαγές. Όπως και εσείς, οι επιχειρήσεις οι δικές σας, έτσι και εμείς, τα κόμματα, είμαστε αναγκασμένοι να προσαρμοστούμε, να αλλάξουμε για να μπορούμε να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις των καιρών.

Και αυτό με φέρνει να πω δυο λόγια για το κομματικό μας σύστημα. Πιστεύω ότι είναι καιρός να γίνουν τομές μεγάλες στα κόμματα, στον τρόπο που λειτουργούν, και στον τρόπο που σχεδιάζουν, και έχουν σχέση με την ίδια την κοινωνία. Εγώ θεωρώ, ότι εμείς, ως ΠΑΣΟΚ, έχουμε ένα πλεονέκτημα, ότι στην ιστορία μας είναι μέσα μας η ίδια η προδιάθεση, αν θέλετε, στο DNA μας, η έννοια των αλλαγών.

Είμαστε ένα κόμμα που συνεχώς άλλαζε και αλλάζει, παρά το ότι έχουμε μείνει πολλά χρόνια, κατά καιρούς, στην κυβέρνηση. Έτσι σήμερα, και εμείς είμαστε σε μια ανασυγκρότηση – το παραλληλίζω χωρίς να είμαστε το ίδιο – όπως και μια επιχείρηση θα έπρεπε να κάνει μπροστά σε μια νέα αλλαγή.

Οι αρχές και οι αξίες, τις οποίες μεταφέρουμε στο ίδιο μας το Κίνημα, είναι αρχές, όπως η διαφάνεια, η συμμετοχή των μελών και των πολιτών, η ηλεκτρονική διακυβέρνηση, το σπάσιμο των γραφειοκρατικών λειτουργιών, η εκπαίδευση των στελεχών και των μελών

μας, η συστηματική εκπαίδευση ως μέρος της ζωής της πολιτικής, η έρευνα και η καινοτομία, και στο πρόγραμμά μας αλλά και στις δομές και στη λειτουργία μας. Ο λόγος στον πολίτη, ώστε να υπάρχει κοινωνική λογοδοσία, λογοδοσία ουσιαστική και έλεγχος από την κοινωνία. Η προσφορά έγκυρων και αποτελεσματικών πολιτικών υπηρεσιών, η ανάδειξη του ταλέντου και των ικανοτήτων μέσα από την αξιοκρατία, η μεταλαμπάδευση της εμπειρίας, και έχουμε μεγάλη εμπειρία και στελεχιακό δυναμικό, σε νεότερες γενιές.

Αυτές μπορεί να ακούγονται ως κοινότυπες έννοιες. Είναι, όμως, επαναστατικές αλλαγές για το κομματικό μας σύστημα, είναι μια διαφορετική πολιτισμική αντίληψη, ένα άλλο πρότυπο εξουσίας, που θα χαρακτηρίσει και τον τρόπο διακυβέρνησης της χώρας όταν αναλάβουμε. Είναι, αν θέλετε, το ΠΑΣΟΚ που πρέπει να γίνει ο σκελετός της διαμόρφωσης ενός συστήματος μόνιμης διαβούλευσης με την ελληνική κοινωνία.

Φοβάμαι ότι, δυστυχώς, η σημερινή διαχείριση της οικονομίας έχει υποθηκεύσει πολλές δυνατότητες. Δυνατότητες να γίνουν τομές και μεταρρυθμίσεις που χρειάζονται. Διότι δεν νομίζω να πιστεύει κανείς ανάμεσά σας, ότι θα γίνουν ευκολότερα οι μεταρρυθμίσεις και οι διαρθρωτικές αλλαγές σήμερα, απ' ό,τι θα μπορούσαν να είχαν γίνει πριν από ένα χρόνο.

Μπορεί να πιστεύει κανείς, ότι με χαμηλότερη ανάπτυξη, με την επιβράδυνση της κατανάλωσης, με μείωση των επενδύσεων και της βιομηχανικής παραγωγής, με χαμηλότερα εισοδήματα για μισθωτούς και συνταξιούχους, υψηλότερη ανεργία, ότι είναι πιο εύκολο να πείσουμε την ελληνική κοινωνία να αποδεχθεί το ρίσκο μιας μεταρρύθμισης;

Πώς θα χτιστεί μια κοινωνική συναίνεση, χωρίς την οποία – αντί πετυχημένες μεταρρυθμίσεις – θα βρούμε μπροστά μας κοινωνικές ενστάσεις, ανασφάλεια, ακόμα και συγκρούσεις;

Πώς θα χτιστεί η απαραίτητη συναίνεση και με άλλες πολιτικές δυνάμεις από μια Κυβέρνηση, που από την πρώτη στιγμή απ' όταν ανέλαβε είχε στόχο να δυσφημίσει, και ασχολιόταν πολύ περισσότερο μ' αυτό, να δυσφημίσει το παρελθόν, παρά να κοιτάξει προς το μέλλον;

Γι' αυτό και ακούμε ξανά και ξανά για μεταρρυθμίσεις, για ρήξεις, για εξαγγελίες, αλλά 14-15 μήνες ακούγονται αυτά, πια, ως επανάληψη προεκλογικών λόγων. Και δυστυχώς, είναι πολύ δύσκολο – και είμαι σίγουρος ότι και απόψε θα τα ακούσετε από τον κ. πρωθυπουργό – να επιτευχθεί κάτι σοβαρό σε μεταρρυθμίσεις, σε ένα περιβάλλον γενικευμένης ανασφάλειας και αβεβαιότητας, και για τους εργαζόμενους και για τις επιχειρήσεις.

Θέλω να πω δυο λόγια για το που ήμασταν και πού θέλουμε να πάμε. Εμείς διαχειριστήκαμε την ελληνική κοινωνία σε πολύ σημαντικές και κρίσιμες στιγμές της

ιστορίας της. Είχαμε το δίλημμα ή να περιθωριοποιηθούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή να ενταχθούμε στον σκληρό πυρήνα. Και μπήκαμε στην ΟΝΕ.

Είχαμε το ερώτημα, εάν θα εξακολουθούσαμε να έχουμε ανεπαρκείς υποδομές ή να αποκτήσουμε σημαντικά μεταφορικά μέσα, δίκτυα επικοινωνιών, υποδομές υγείας και εκπαίδευση ευρωπαϊκού επιπέδου.

Είχαμε το δίλημμα αν όλοι θα έχουν ένα μέρος από την υψηλή ανάπτυξη ή αν θα κλείνει σταδιακά και η ψαλίδα του πραγματικού εισοδήματος και με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Και αν, βεβαίως, τελικά, και η περιφέρεια θα μπορέσει να συμμετάσχει σ' αυτή την εξέλιξη.

Χειριστήκαμε, νομίζω, με επιτυχία πολλά απ' αυτά τα ζητήματα, παρά τα επιμέρους λάθη και υστερήσεις. Αντιλαμβανόμαστε, όμως, σήμερα, ότι έχουμε ανάγκη σημαντικότερων τομών και αλλαγών. Η Ελλάδα, και αξίζει και πρέπει να πάει μπροστά.

Και θέλω να αναφερθώ σε βασικά προαπαιτούμενα, ώστε αυτές οι αλλαγές που έχουμε μπροστά μας, και αυτά τα προαπαιτούμενα, αν θέλετε, να γίνουν αντικείμενο ευρύτατης συζήτησης, μελέτης, και, θα έλεγα, και διαμόρφωσης της συναίνεσης.

Ένα πρώτο βασικό στοιχείο για να πάει η Ελλάδα μπροστά είναι η εικόνα της χώρας μας. Ξέρετε πολύ καλά πόσο οι ξένες επενδύσεις, οι πιστοληπτικοί διεθνείς οργανισμοί, δίνουν μεγάλη σημασία στην εικόνα της χώρας μας, αλλά και επηρεάζονται και από την εικόνα της χώρας μας.

Ακόμα και ένας καταναλωτής στη Γερμανία, στη Γαλλία ή αλλού, όταν θα πάει να αγοράσει ένα λάδι ελληνικό ή ισπανικό, θα επηρεαστεί ψυχολογικά από την εικόνα της χώρας μας. Θα επηρεαστεί, αν θα πάει στην Ελλάδα ή στην Τουρκία για διακοπές, πόσο μάλλον αν είναι κάποιος να έρθει να επενδύσει σοβαρά σ' αυτή τη χώρα.

Και δυστυχώς, έχουμε δεχτεί τον τελευταίο χρόνο βαρύτατο πλήγμα στην αξιοπιστία μας και στην εικόνα μας διεθνώς. Αυτό το διαπιστώνω εγώ από τα ταξίδια που κάνω. Είμαι σίγουρος, ότι το διαπιστώνετε και εσείς, δυστυχώς, ότι υπάρχει ένα μίγμα απορίας, αλλά και ειρωνείας και απαξίωσης που δεν υπήρχε πριν για τη χώρα μας.

Η θέση μας στα Βαλκάνια. Βλέπω ότι γίνεται προσπάθεια από την κυβέρνηση να πάρουμε τον ρόλο – μάλιστα στο πρόσφατο ταξίδι του κ. Καραμανλή – της πρωτοπορίας στα Βαλκάνια. Πρώτα απ' όλα θεωρώ, ότι είναι μια υποτιμητική εξέλιξη, ότι πρέπει να πάμε στις Ηνωμένες Πολιτείες για να ζητήσουμε αυτό τον ρόλο.

Δεύτερον, αυτό το ρόλο τον διεκδικήσαμε και τον καταφέραμε με τις δικές μας δυνάμεις. Δεν θα μας τον δώσει κανένας. Η πολιτική πρωτοπορία της Ελλάδας ήταν γεγονός στον χώρο των Βαλκανίων. Και σ' αυτό πολλοί επιχειρηματίες ξέρουν, ότι συνέβαλε και βοήθη-

σε και τον επιχειρηματικό κόσμο στις δικές τους δουλειές, στην ευρύτερη περιοχή.

Επίσης, ατολμία στο Κυπριακό, ατολμία στις ελληνοτουρκικές σχέσεις. Δεν είναι αυτόματος πιλότος. Εδώ θέλουμε αποφάσεις, και πιστεύω ότι, είχαμε δύο μεγάλες ευκαιρίες, και στο Κυπριακό και στα ελληνοτουρκικά, που θα μπορούσαμε, πιθανώς, να έχουμε κλείσει χρονίζοντα προβλήματα ή τουλάχιστον, να είχαμε πολύ καλύτερα αποτελέσματα.

Αυτό έχει μεγάλη σημασία όχι μόνο για την εικόνα μας, αλλά για το αίσθημα ασφάλειας για τον ξένο, αλλά και Έλληνα επενδυτή. Σκεφτείτε την αγορά που λέγεται Τουρκία, σκεφτείτε τις δυνατότητες που ανοίγονται, και σκεφτείτε τον φόβο που εγώ αισθάνθηκα, και ως υπουργός Εξωτερικών, πολλές φορές μιλώντας με επιχειρηματίες, οι οποίοι λέγανε, μα είμαστε σίγουροι, «μα έχουμε κλείσει τα προβλήματά μας, μα μπορούμε να επενδύσουμε;»

Αυτό το ερωτηματικό, παρ' ότι έχει σαφώς βελτιωθεί η σχέση μας με τη γειτόνα χώρα, υπάρχει ακόμα σε πολλούς επιχειρηματίες. Θα έπρεπε εμείς επίσης να είμαστε το λίκνο της Τουρκίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, να είμαστε πιο ουσιαστικοί σ' αυτή την πορεία τους, να βοηθήσουμε την Τουρκία να αλλάξει, αλλά και να είμαστε κι εμείς προστάρηδες στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο θέμα το δικό τους.

Σκεφτείτε μεθαύριο – -ελπίζω όχι – η Γαλλία να ψηφίσει όχι στο Σύνταγμα. Πολλοί θα το συνδυάσουν με την Τουρκία, παρ' ότι δεν είναι σωστό, με την ένταξη της Τουρκίας, και θα υπάρξει μια μεγάλη απογοήτευση στην Τουρκία για την Ευρωπαϊκή της πορεία. Θα έχουμε χάσει έναν σημαντικό μοχλό της δικής μας εξωτερικής πολιτικής, σε ό,τι αφορά την Τουρκία και τον δικό της δρόμο. Θα έπρεπε, όμως, εμείς να ήμασταν προστάρηδες, ώστε έστω και με μια αρνητική από τις άλλες χώρες στάση, εμείς να θεωρηθούμε ακόμα και στην Τουρκία, βασικός μοχλός για τη δική τους πορεία και το δικό τους μέλλον.

Και βεβαίως Μέση Ανατολή. Ανοίγονται νέες αγορές, δεν βλέπω κινητικότητα – και έχω επισκεφτεί τακτικά και μετά τις εκλογές τη Μέση Ανατολή – δεν βλέπω παρουσία ελληνική από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Τέλος, όπως κάθε επιχείρηση μπορεί να έχει το προϊόν που είναι σημαιοφόρος της επιχείρησης, ο δικός μας σημαιοφόρος του στόλου μας ήταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004.

Και οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 δεν ήταν απλώς ένα γεγονός. Δημιούργησαν έναν πυρήνα ικανών στελεχών με αντίληψη, με οργανωτικές ικανότητες από τον κατασκευαστικό τομέα μέχρι τις υπηρεσίες, από τον τουρισμό μέχρι τις συγκοινωνίες και την ασφάλεια, που θα έπρεπε να τον έχουμε εμείς για να μπολιάσει τις αλλαγές που πρέπει να κάνουμε στους υπόλοιπους τομείς της χώρας μας.

Αντίθετα δημιουργήσαμε ένα σύμπλεγμα ενοχής απέναντι στην εκτέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων κι αφήσαμε αυτό το πλοίο, που θα ήταν σημαιοφόρος, σε κάποιο νησί μακριά. Το αφήσαμε να αράξει εκεί και εμείς προχωράμε σε μια Οδύσεια χωρίς κατεύθυνση.

Δεύτερο προαπαιτούμενο είναι η εμπιστοσύνη στην οικονομία. Αυτό που θα λέγαμε κλίμα στο εσωτερικό. Εδώ δεν χρειάζεται να πω πολλά σ' αυτή την αίθουσα. Οι δείκτες οι σχετικοί, η κάμψη των επιχειρηματικών επενδύσεων, οι πτωχεύσεις επιχειρήσεων, η δυσμενής σχέση προσλήψεων-απολύσεων, η αγοραστική επιφυλακτικότητα των νοικοκυριών είναι δείγματα ενός αρνητικού κλίματος.

Ζει και ο πολίτης, η ελληνική οικογένεια, ο χαμηλόμισθος, ο συνταξιούχος, πολύ δύσκολες στιγμές και βεβαίως χωρίς μεγάλες προσδοκίες.

Τρίτο προαπαιτούμενο, βεβαίως, είναι η προοπτική για το μέλλον της χώρας μας, η αίσθηση που πρέπει να έχει ο επιχειρηματίας, ο έμπορος, ο πολίτης ότι παρά τις σημερινές δυσκολίες, υπάρχει ένα συνολικό σχέδιο, υπάρχει κατεύθυνση, υπάρχει διάξοδος, υπάρχει το που πάμε.

Δυστυχώς, δεν φαίνεται από όσα διαβάζω και όσα βλέπουμε, ότι υπάρχει πραγματικά σχέδιο. Αποσπασματικές ενέργειες, ενέργειες που πολλές φορές πάνε να καλύψουν προβλήματα ή λάθη. Έχει μια ικανότητα αυτή η Κυβέρνηση να πετάει τη μπάλα σε άλλο γήπεδο κατά καιρούς, αλλά δεν ξέρει ποιά είναι η στρατηγική της.

Θέλω εδώ να πω δυο λόγια για το τι σημαίνει ένα κυβερνητικό πρόγραμμα, διότι πολλές φορές και βεβαίως με ιδιαίτερη χαρά ακούω ότι όλοι αναρωτιούνται ποιο είναι το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ. Βέβαια ενάμιση χρόνο μετά τις εκλογές δεν είναι η στιγμή να μπει κανείς σε μια αναλυτική προσπάθεια. Αλλά επιτρέψτε μου να πω δυο λόγια γι' αυτό το θέμα, γιατί νομίζω ότι είναι σημαντικό και για το πολιτικό μας σύστημα.

Έχω δουλέψει προσωπικά κοντά σε δύο Πρωθυπουργούς. Έχω διαχειριστεί και διοικήσει τρία διαφορετικά Υπουργεία. Είχα την τύχη να βρίσκομαι σε προεδρίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων διεθνών φορέων, να παρακολουθήσω και να αξιολογήσω και πολλές χώρες και τις εξελίξεις σ' αυτές.

Επιτρέψτε μου να πω ότι ένα σοβαρό κυβερνητικό πρόγραμμα έχει τα εξής συστατικά.

Πρώτα απ' όλα, να είναι σαφείς οι αρχές πάνω στις οποίες θα διαμορφωθεί. *Δεύτερον*, να υπάρξει σοβαρή δουλειά και όχι πρόχειρη. *Τρίτον*, να υπάρχουν μελέτες και αντικειμενικές εκτιμήσεις γύρω απ' τις εξελίξεις. *Τέταρτον*, να υπάρχει ευρύτατη συναίνεση και διάλογος, γιατί δεν είναι απλώς να υπάρχει μια τεχνοκρατική μελέτη, αλλά να υπάρχουν και οι κοινωνικές συμφωνίες για να μπορεί να υλοποιηθεί. *Πέμπτον*, συνοχή στην ίδια την παράταξη που θα αναλάβει την κυβέρνηση για τις στοχεύσεις και τις αξίες αυτές. *Έκτον*, ικανότητα

ανθρώπων, εντιμότητα, μέχρι και εμπειρία, μεράκι, μέχρι και τεχνοκρατική γνώση.

Ξέρετε, η αντιπολίτευση έχει πολλά μειονεκτήματα θα μπορούσε να πει κανείς, έχει όμως και ένα πλεονέκτημα. Είναι χρόνος σκέψης, χρόνος προετοιμασίας, είναι χρόνος σοβαρής δουλειάς.

Επιτρέψτε μου να πω ότι εγώ δεν θα κάνω το λάθος να κάνω μια εύκολη, επιφανειακή όμως, αντιπολίτευση στην κυβέρνηση, που δεν θα συμβάλει σε μια σοβαρή προετοιμασία της δικιάς μας κυβέρνησης μόλις αναλάβουμε. Θέλω εμείς να είμαστε έτοιμοι την επόμενη μέρα που θα αναλάβουμε την κυβέρνηση – και πιστεύω θα είναι μετά τις επόμενες εκλογές – να κάνουμε άμεσες τομές σ' αυτήν τη χώρα, να μην περιμένουμε ψάχνοντας. Και οι άμεσες τομές αυτές θα έχουν, διότι θα έχουμε προετοιμάσει το έδαφος, την ευρύτατη κοινωνική συναίνεση στη χώρα μας.

Θα κλείσω μιλώντας για δυο-τρία σημαντικά θέματα που πιστεύω ότι πρέπει να αντιμετωπίσουμε σήμερα.

Δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις. Το μοντέλο ανάπτυξης στηρίχθηκε, καλώς ή κακώς, τα τελευταία έτη σε μια κατανάλωση, στο κλείσιμο της ψαλίδας με τις ευρωπαϊκές χώρες. Στηρίχθηκε σε μια σημαντική αναπτυξιακή προσπάθεια με τις υποδομές, αλλά τώρα πρέπει να δώσουμε βάρος σε ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης με έμφαση στην ποιότητα, καινοτομία, γνώση, ανθρώπινο κεφάλαιο, εξωστρέφεια, ανταγωνιστικότητα.

Θα πρέπει να αξιοποιήσουμε το ανθρώπινο δυναμικό μας σε ξένα και σε ελληνικά Πανεπιστήμια. Θα πρέπει να επενδύσουμε στην καινοτομία. Θα πρέπει να έχουμε μοντέλο ανάπτυξης που να μπορεί να ανταγωνιστεί σε διεθνές επίπεδο.

Έχουμε μια περιορισμένη παραγωγική βάση, με σχετικά περιορισμένες θέσεις μισθωτής εργασίας, απασχόλησης στον δευτερογενή τομέα. Και αυτή περνά μια πολύ σημαντική και δύσκολη περίοδο αναδιάρθρωσης, με παραδοσιακά προϊόντα σε κλάδους και έντασης εργασίας, όπως είναι η κλωστούφαντουργία, να υποχωρούν. Και αυτό δημιουργεί πολλά προβλήματα, ιδιαίτερα σε περιοχές όπως στη βόρεια Ελλάδα.

Δεν είναι μόνο οι πιέσεις των κινέζικων προϊόντων. Αναμένεται να ενταθεί η είσοδος μεγάλων παικτών ενώ 8 στις 10 επιχειρήσεις μας εδώ στην Ελλάδα είναι προσωπικές εταιρείες. Και αυτό θα επιδεινώσει ακόμα περισσότερο τη θέση των μικρών. Η απομάκρυνση των θέσεων χαμηλής ειδίκευσης είναι γεγονός, καθώς κλείνει ο κύκλος της μεταπολίτευσης και στην οικονομία, όπου η διεθνής εξειδίκευση η δικιά μας ήταν σε δραστηριότητες έντασης εργασίας και ουσιαστικά μέτριας ειδίκευσης.

Τι χρειάζεται σήμερα. Έχουμε στρατηγικά πλεονεκτήματα σε διάφορους τομείς, όπως είναι ο τουρισμός, η ναυτιλία. Μπορούν να γίνουν σημαιοφόροι και αυτοί

αλλαγών, αλλά χρειάζεται και αυτοί να ενταχθούν σε μία πορεία καινοτομιών και αλλαγών και νέων κατευθύνσεων.

Πρέπει να συνδυαστεί η αναδιάρθρωση του τουρισμού π.χ. με νέους τομείς που θα αναπτύξουμε. Ποιοί είναι αυτοί οι νέοι τομείς. Θα αναφερθώ σε δυο-τρεις, χωρίς να είναι αποκλειστικοί. Είναι και αυτό ένα αντικείμενο σοβαρής συζήτησης που πρέπει να κάνουμε.

Πρώτα απ' όλα θα πρέπει να είναι οι εκπαιδευτικές υπηρεσίες. Οι εκπαιδευτικές υπηρεσίες όπου η εκπαίδευση θα είναι ένα ποιοτικό στοιχείο σε όλα τα επίπεδα. Δεν είναι απλώς να φτιάξουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα, αλλά η έννοια της εκπαίδευσης, της γνώσης, αλλά και της έρευνας και της καινοτομίας, να ενταχθεί στην παραγωγική διαδικασία, στο δημόσιο τομέα επίσης, στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στις καθημερινές μας δράσεις και λειτουργίες.

Είναι πολύ σημαντικό και να μπορούμε να προσαρμοζόμαστε και να ανεβάσουμε την ποιότητα. Αλλά αυτό σημαίνει ότι πρέπει να κάνουμε βασικές τομές στο εκπαιδευτικό σύστημα. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, γιατί είχα την ευκαιρία και πέρσι να μιλήσω στη Συνέλευσή σας για το εκπαιδευτικό σύστημα. Θέλω όμως να πω κάτι.

Είναι κρίμα ότι σ' αυτό τον τομέα που τότε είχα προσφέρει συναίνεση, συμμετέχουμε εμείς ως ΠΑΣΟΚ στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας- ότι δεν έχει προχωρήσει η κυβέρνηση σε ουσιαστικές τομές. 14-15 μήνες συζητά ακόμα την αξιολόγηση. Θέλω να πω όμως κάτι. Χρειάζεται να αποκρατικοποιήσουμε. Ίσως να ακούγεται περίεργο αυτό από εμένα. Εγώ είμαι υπέρ του Δημόσιου τομέα στην παιδεία, να υπάρχει Δημόσιος τομέας, αλλά να αποκρατικοποιηθεί, να απογαλακτιστεί από την τεράστια κρατική γραφειοκρατία.

Είμαι υπέρ της αξιολόγησης, αλλά για σκεφτείτε, να σας δώσω ένα παράδειγμα τι λείπει και τι πρόβλημα θα αντιμετωπίσει η αξιολόγηση.

Σκεφτείτε ότι έχετε μια επιχείρηση, είσατε επιχειρηματίες, αλλά σ' αυτή την επιχείρηση, τον προϋπολογισμό σας τον καθορίζει το κράτος. Το πώς θα προάγετε τους εργαζόμενους ή τα στελέχη σας, το καθορίζει ένας ασφυκτικός νόμος που βασίζεται σε νόμο της Βουλής, σε διαπραγματεύσεις στη βουλή. Καμία σχέση με την εσωτερική λειτουργία της δικιάς σας επιχείρησης. Οι κωδικοί για το πού μπορείτε να επενδύσετε, καθορίζονται κεντρικά απ' το κράτος. Το πόσους εργαζόμενους θα πάρετε εσείς, καθορίζεται επίσης απ' το κράτος. Το ποιο προϊόν εσείς θα βγάλετε, καθορίζεται επίσης απ' το κράτος. Και έρχεται μετά το κράτος και λέει, εγώ θα σε αξιολογήσω. Και σε αξιολογεί.

Ποιός θα πάρει αποφάσεις για αλλαγές; Εάν δεν απελευθερώσουμε το εκπαιδευτικό μας σύστημα απ' τον ασφυκτικό κλοιό ενός συγκεντρωτικού κρατικού μηχανισμού, δεν θα έχουμε εκπαιδευτικό σύστημα

ανταγωνιστικό στη σημερινή εποχή. Ένα σύστημα που επιτρέπει πολύ ελεύθερη επιλογή και διεπιστημονικές επιλογές για τον φοιτητή, που προωθεί τον ανταγωνισμό μεταξύ των Πανεπιστημίων και των δημοσίων και μεθαύριο των μη κρατικών. Και δεν καταλαβαίνω γιατί δεν προχωρά και η κυβέρνηση στη διευθέτηση αυτού του ζητήματος της δυνατότητας να υπάρξουν μη κρατικά Πανεπιστήμια και τα ΑΤΕΙ. Και τρίτον, βεβαίως, να διασφαλίσει το Δημόσιο την ισότητα ευκαιριών, πράγματι βοηθώντας τις ασθενέστερες τάξεις να έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Η λογική αυτή θα συνέβαλε ουσιαστικά ώστε ο Ιδιωτικός τομέας να μπορεί να έχει πολύ στενή συνεργασία με το Πανεπιστήμιο, με τα Τεχνολογικά Ιδρύματα, με την έρευνα, με την εκπαίδευση των στελεχών, με την περιφερειακή ανάπτυξη. Είναι θέματα τα οποία πρέπει να γίνουν. Είναι απολύτως απαραίτητες αυτές οι τομές.

Ένας δεύτερος σημαντικός τομέας που θα μπορούσε να είναι και ένας ανταγωνιστικός για την Ελλάδα, είναι ο τομέας της υγείας. Σύγχρονες υπηρεσίες. Έχουμε πια σημαντικές υποδομές, και θα δούμε ότι στην Ευρώπη όπου οι κοινωνίες γερνάνε και όχι μόνο, θα έχουμε πολύ μεγαλύτερη ζήτηση για υπηρεσίες πρόνοιας και υγείας.

Αυτές, αν συνδυαστούν με το περιβάλλον, με την ποιότητα ζωής, με την ποιότητα των αγροτικών μας προϊόντων, που και εκεί πρέπει να γίνουν σημαντικές τομές λόγω της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, με τους προβληματισμούς για τη δημόσια υγεία, θα μπορέσει η Ελλάδα όπως και στην παιδεία, να γίνει διεθνής πόλος υπηρεσιών υγείας αιχμής.

Βεβαίως, και εδώ θα πρέπει να διασφαλιστεί μια σωστή σχέση Δημόσιου και Ιδιωτικού, με γνώμονα την εξασφάλιση ισότιμης πρόσβασης για όλους στη δημόσια υγεία.

Ένας τρίτος τομέας είναι να λειτουργήσει η χώρα μας ως εμπορικό και χρηματοπιστωτικό κέντρο της ευρύτερης περιοχής. Μπορούμε να το κάνουμε συνδυάζοντας σύγχρονες υποδομές με μια δυναμική απελευθερωμένη αγορά χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

Παράλληλα, το πιστωτικό μας σύστημα θα πρέπει να φύγει από μια παλιά λογική, να επενδύει όλο και περισσότερο σε ευκαιρίες, να πάρει ρίσκα, να επενδύσει σε σωστά επιχειρηματικά σχέδια, χωρίς να ζητά μόνο εγγυήσεις απ' τις επιχειρήσεις.

Τέλος, σε νέες τεχνολογίες πρέπει να γίνουμε και γιατί να μη γίνουμε εμείς, η αιχμή του δόρατος τουλάχιστον στην περιοχή, αν όχι και σε παγκόσμιο επίπεδο. Πιστεύω ότι έχουμε ένα ανθρώπινο δυναμικό ελληνισμού εντός και της διασποράς, που σε θέματα τηλεπικοινωνιών αλλά και βιοτεχνολογίας θα μπορούσαμε να είμαστε πρωτοπόροι.

Να βάλουμε ένα στόχο να είμαστε το 2020 στις δέκα πρώτες χώρες παγκόσμια, στην υιοθέτηση αυτών των τεχνολογιών σε όλη την οικονομία και την κοινωνία μας. Να γίνει η καινοτομία το νέο σύνθημα και να οργανώσουμε τις πολιτικές που απαιτούνται. Μπορούμε να το κάνουμε. Αρκεί να βασιστούμε στους εξαιρετικούς ερευνητές που έχουμε στα Πανεπιστήμια και τις επιχειρήσεις και να δώσουμε και ως κράτος το παράδειγμα, να αξιοποιήσουμε τη συμβατότητα των αλλαγών που συντελούνται παγκόσμια σε όλους τους τομείς με τα χαρακτηριστικά της ελληνικής οικονομίας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι πέρα από τις τομές αυτές η αχίλλειος πτέρνα στη δική μας οικονομική ανάπτυξη αλλά θα έλεγα και στο πολιτικό σύστημα, είναι ακόμη μια βαθιά πολιτική αντίληψη ενός κρατισμού. Κρατισμός στην πολιτική, στην οικονομία, στην παιδεία, στις κοινωνικές υπηρεσίες, στην επιχειρηματικότητα κ.ο.κ.

Θα μου πείτε, «καλά, εσύ ως σοσιαλιστής πως τα λες αυτά;». Θα σας απαντήσω ότι δεν θέλω ένα αναξιόπιστο κράτος. Θέλω ένα αξιόπιστο και σύγχρονο κράτος, ως σοσιαλιστής.

Εγώ δεν μπορώ να ταυτιστώ μ' ένα κράτος που βρίθεται από διαφθορά, δεν μπορώ να ταυτιστώ μ' ένα κράτος συγκεντρωτικό που δεν απελευθερώνει δυνάμεις, δεν μπορώ να ταυτιστώ μ' ένα κράτος με πολυνομία, πολλές εγκυκλίους, υπηρεσίες που αλληλοσυγκρούονται, ένα κράτος με πολλά επίπεδα αποφάσεων από το κέντρο μέχρι και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, που πολλές φορές δεν επιτρέπουν στον πολίτη, όπως και στον επιχειρηματία, να βρει το δίκιο του, να παίρνει αποφάσεις. Ένα κράτος αντιπαραγωγικό, ένα κράτος που στηρίζει πολλές φορές συντεχνιακές αντιλήψεις, κλειστά επαγγέλματα, ένα κράτος που η κοινωνική πρόνοια έχει ταυτιστεί δεκαετίες, θα έλεγα από την αρχή του ελληνικού κράτους, με μια θέση στο Δημόσιο και όχι με σωστές και σοβαρές υπηρεσίες παιδείας, υγείας, πρόνοιας.

Αν και έχουν γίνει τεράστια βήματα τα τελευταία 20 χρόνια σε αυτούς τους τομείς, δυστυχώς υπάρχει ακόμη αυτή η αντίληψη.

Θέλω, επίσης, να πω ότι μια τέτοια αλλαγή στο κράτος σημαίνει και μια νέα σχέση κράτους και Ιδιωτικού τομέα που θα προωθεί αρχές, αξίες, μια υγιή σχέση. Και σε αυτό θέλω να πω ένα μπράβο πάλι στον Πρόεδρό σας, τον κ. Οδυσσέα Κυριακόπουλο, για τη Χάρτα των Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων, διότι ουσιαστικά αναδεικνύετε κι εσείς αυτές τις βασικές αρχές πάνω στις οποίες κι εμείς μπορούμε να συνεργαστούμε και να διαμορφώσουμε μια ευρύτερη κοινωνική συμφωνία για τις τομές που πρέπει να γίνουν.

Δεν θα σας κουράσω άλλο, αλλά θα κλείσω με δυο λόγια για την οικονομική μας φιλοσοφία. Για μας οι ανταγωνιστικές αγορές είναι εργαλείο συντονισμού

αποφάσεων και δημιουργίας κινήτρων, βεβαίως με περιορισμούς όμως και ατέλειες.

Η δική μας πρόταση για την οικονομική πολιτική προβάλλει πολλές και μεγάλες προκλήσεις:

- Κίνητρα για αποδοτική παραγωγή πλούτου και διασφάλιση της ευημερίας των πολιτών με την κατανομή του πλούτου,

- αύξηση της απασχόλησης με στόχο την πλήρη απασχόληση και με ευέλικτη οργάνωση της αγοράς εργασίας χωρίς να παραγνωρίζουμε ότι στην Ελλάδα δεν μπορούν ν' αντιμετωπιστούν τα προβλήματα με παραπέρα συμπίεση του κόστους εργασίας,

- απελευθέρωση αγορών και παράλληλα εύρυθμη λειτουργία τους με την απαραίτητη σωστή εποπτεία,

- ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας με την αξιοποίηση νέων ευκαιριών και δυνατοτήτων,

- διατήρηση μακροοικονομικών ισορροπιών,

- μέριμνα για την παροχή δημόσιων αγαθών,

- προστασία του περιβάλλοντος σε συνδυασμό με την ένταση της ανάπτυξης, την αξιοποίηση αν θέλετε του περιβάλλοντος ως ένα συγκριτικό μας πλεονέκτημα και για την παραγωγή.

Με αυτά τα λόγια θα ήθελα να σας ευχαριστήσω πρώτα απ' όλα για την υπομονή σας, αλλά να σας πω επίσης ότι εμείς είμαστε σε μια φάση διαμόρφωσης των πιο συγκεκριμένων μας σκέψεων και προτάσεων. Πιστεύω, όπως σας είπα, ότι οι προτάσεις αυτές δεν είναι προτάσεις που έχουν ζωή μόνο σε κλειστά τείχη μεταξύ κάποιων δωματίων του Α ή Β Κόμματος, ή του Α ή Β ερευνητικού Κέντρου. Αυτές οι προτάσεις εάν είναι να μπορέσουν να έχουν απήχηση και να είναι μια Κυβέρνηση σε θέση να εφαρμόσει ένα πρόγραμμα ριζοσπαστικό και μεταρρυθμιστικό, χρειάζεται να είναι αντικείμενο συζήτησης και μετά βεβαίως διαλόγου και συναίνεσης. Σε αυτό σας καλώ να συνεργαστούμε, να συνεργαστούμε και μαζί σας σε αυτή τη μεγάλη προσπάθεια.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Στο σημείο αυτό ετέθησαν από μέλη του Συνδέσμου διάφορα ερωτήματα σχετικά με την αντιμετώπιση κρίσιμων για την ελληνική Οικονομία θεμάτων από την πλευρά της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Τα ερωτήματα αυτά καθώς και η συνολική απάντηση του κ. Γιώργου Παπανδρέου έχουν ως εξής:

κ. ΜΑΘΙΟΣ: Άκουσα την ομιλία σας και είδα ότι έχετε τοποθετηθεί υπέρ της ιδρύσεως ιδιωτικών Πανεπιστημίων. Όταν έγινε η αναθεώρηση του συντάγματος, γιατί ψηφίσατε υπέρ των δημοσίων και όχι των ιδιωτικών;

Και άλλη μια ερώτηση όσον αφορά στο ΣΔΟΕ: Πιστεύω ότι το ΣΔΟΕ κάνει μια φοροεισπρακτική πολιτική της κυβέρνησης, ότι φρενάρησε κάπως, κινδυνεύουν

βέβαια οι εισπράξεις της κυβέρνησης, αλλά αναπνέει το οικονομικό σύστημα, οι επιχειρηματίες, γιατί το ΣΔΟΕ εκμεταλλευόμενο την ασάφεια του φορολογικού συστήματος, εκβιάζει έμμεσα και εκμεταλλεύεται την κατάσταση εις βάρος των επιχειρήσεων.

Γ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Στο κλείσιμο της ομιλίας σας αναφερθήκατε στον ρόλο του κράτους. Ένα σχόλιο αν μου επιτρέπεται, είναι ότι οι απόψεις που ακούσαμε είναι ριζοσπαστικές και νέες ως πολιτική αντίληψη.

Το ερώτημά μου αφορά στον τρόπο που μπορεί να γίνει επεξεργασία συγκεκριμένων προτάσεων αναδιοργάνωσης ενός κράτους, που είναι εξαιρετικά ευρύ, βαθύ, αναποτελεσματικό και έχει αρμοδιότητα σε θέματα τα οποία ξεφεύγουν από αρμοδιότητες που θα θέλαμε ίσως να έχει. Και δεν είναι και στην κατεύθυνση της αντίληψης που περιγράψατε, δεν είναι δηλαδή στην κατεύθυνση μιας σύγκλισης απ' τη μια πλευρά και αναπτυξιακή από την άλλη.

Ποιό θα είναι το όχημα με τις σκέψεις μιας οργάνωσης του κράτους ξεκινώντας από τα πάνω ίσως, από την ίδια την κυβέρνηση που θα πρέπει να αναδομήσει η ίδια την πυραμίδα ξεκινώντας από τα πάνω και πώς θα δημιουργηθεί ένα πεδίο συζήτησης για ένα νέο κράτος που θα πάρει τις αντιλήψεις αυτές και θα τις κάνει ένα πρόγραμμα δράσης της συγκεκριμένης αναδιοργάνωσης;

κ. ΔΑΝΙΗΛ: Το θέμα είναι γιατί εδώ και τόσο πολλά χρόνια δεν έχουμε αποκαταστήσει κάποιες θέσεις, τις θέσεις μάλλον τις οποίες υποστηρίζουμε εδώ πέρα κάθε φορά και κάθε χρόνο τις ακούμε και δεν τις προωθούμε, τι φταίει γι' αυτή την μη προώθηση από όλα τα κόμματα; Κάτι φταίει στην Οργάνωση, κάτι φταίει κατά τη γνώμη σας σ' εμάς τους ίδιους; Είμαστε μόνο εμείς αντιδραστικοί; Τι συμβαίνει και δεν προχωρούμε αυτά εδώ τα ωραία θέματα τα οποία μας εκθέτετε;

Και μια άλλη ερώτηση επίσης είναι η εξής: Πιστεύετε ότι οι Έλληνες μπορούν να παράγουν και να έχουν βιομηχανία; Διότι έτσι όπως άκουσα την ομιλία σας, τουλάχιστον είχα την εντύπωση ότι περισσότερο στηρίζεται σε οποιονδήποτε άλλον παράγοντα εκτός από την παραγωγή. Το ίδιο πράγμα, έχω την εκτίμηση ότι συνάντησα και σε άλλες εκδηλώσεις τις οποίες είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω, μη πιστεύοντας η ελληνική κοινωνία την ελληνική παραγωγή. Θα ήθελα και εδώ το σχόλιό σας.

Γ.Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Μεγάλα και σημαντικά ερωτήματα. Πρώτα απ' όλα για τα μη κρατικά Πανεπιστήμια, να ξέρετε ότι στην αναθεώρηση που έγινε στο Σύνταγμα, παρά το ότι το Κόμμα στο οποίο ανήκω και σήμερα είμαι Πρόεδρος, ψήφισε κατά πλειοψηφία ενάντια, είμαστε αρκετοί Βουλευτές που ψηφίσαμε υπέρ της δημιουργίας των μη κρατικών Πανεπιστημίων και μέσα σ' αυτούς ήμουν κι εγώ. Είναι δημόσια ψήφος οπότε μπορείτε να το διαπιστώσετε.

Βέβαια, υπάρχει μια ειρωνεία: Το 1974-75 που συζητιόταν το νέο Σύνταγμα, ήταν τότε ο Ανδρέας Παπανδρέου ο οποίος ζήτησε να γίνουν μη κρατικά Πανεπιστήμια και ήταν τότε η Νέα Δημοκρατία που είπε «όχι, θα πρέπει να υπάρχει το μονοπώλιο στο κράτος». Σήμερα θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε συναινετικά, εγώ φοβάμαι ότι η λογική που υπήρχε τότε υπάρχει ακόμα και σήμερα βαθύτατα στη συντηρητική παράταξη, η λογική ενός ελέγχου της γνώσης.

Το να συζητάμε στη Βουλή για το πώς θα προάγεται ένας καθηγητής είναι παράλογο. Αυτό είναι αντικείμενο της ακαδημαϊκής κοινότητας. Αυτό που χρειάζεται είναι να δημιουργηθούν μηχανισμοί λογοδοσίας της ακαδημαϊκής κοινότητας, της πανεπιστημιακής κοινότητας προς την ελληνική κοινωνία και όταν λέω ελληνική κοινωνία εννοώ και προς τον φοιτητή, και προς την Αυτοδιοίκηση, την Περιφέρεια και προς τον επιχειρηματία και προς την παραγωγή, ώστε να μπορεί να έχει ουσιαστικά αντανάκλαστικά στις εξελίξεις.

Ουσιαστικά τι έχουμε σήμερα: Το Πανεπιστήμιο είναι λίγο σαν μια προβληματική επιχείρηση η οποία χρηματοδοτείται από το κράτος, παράγει ένα προϊόν, άσχετα από τις ανάγκες της αγοράς και της κοινωνίας. Και αυτό βεβαίως δημιουργεί τεράστια προβλήματα πρώτα απ' όλα στην ίδια την οικονομία αλλά ακόμα περισσότερο στον ίδιο τον φοιτητή ο οποίος βγαίνει από το Πανεπιστήμιο και συνήθως δεν βρίσκει δουλειά, διότι βεβαίως δεν έχει τις απαραίτητες γνώσεις. Αλλά δεν είναι μόνο το πτυχίο, είναι και αργότερα η δια βίου εκπαίδευση, η οποία είναι απαραίτητη πια σε κάθε κοινωνία.

Πιστεύω λοιπόν ότι το μονοπώλιο της γνώσης δεν μπορεί να υπάρχει. Θα έλεγα ούτε δημόσιο μονοπώλιο, ούτε ιδιωτικό μονοπώλιο, είμαι εναντίον της λογικής των μονοπωλίων. Και εδώ είναι κεντρικό θέμα για τη δυνατότητα προσαρμογής της δικής μας χώρας. Η αντίληψη αυτή η κρατική, δυστυχώς η κρατικιστική, έχει πίσω της και μια άλλη ουρά, αν θέλετε: Ότι ο άλλος θεωρεί ότι αν μπει στο Πανεπιστήμιο, εξασφαλίζει μια θέση στο Δημόσιο.

Αυτό είναι επίσης ένα μεγάλο λάθος. Πρώτα απ' όλα δεν είναι αλήθεια και δεύτερον, δημιουργεί ένα αίσθημα, επίσης, αναξιοκρατίας, πελατειακής λογικής, υποβάθμισης των Πανεπιστημίων, έλλειψη αντανάκλαστικών, είναι απλώς θέμα νόμου για το πόσους θα προσλάβεις και ποιούς πτυχιούχους θα προσλάβεις.

Άρα, λοιπόν, έχουμε φτιάξει μια γυάλα εδώ πέρα που δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα γύρω μας. Είναι, λοιπόν, κρίσιμο θέμα, κρίσιμωτατο θέμα, το θέμα της παιδείας. Εμείς έχουμε πει επίσης ότι θα πρέπει να επενδυθεί ένα πολύ μεγάλο μέρος του Δ' ΚΠΣ στον Τομέα της Παιδείας και της Καινοτομίας. Θα πρέπει να αυξήσουμε σημαντικά τη χρηματοδότηση στην παιδεία και βεβαίως είχαμε πει ότι αν οι σχέσεις μας με

την Τουρκία βαίνουν καλώς, θα μπορούσαμε να κάνουμε και σημαντική μείωση στους εξοπλισμούς και αυτά βεβαίως θα μπορούσαν να πηγαίνουν στις αλλαγές που χρειάζονται σ' αυτούς τους τομείς.

Για το ΣΔΟΕ, συμφωνώ απόλυτα ότι η λογική η οποία δεσπόζει, είναι μια λογική όπου πολλοί επιχειρηματίες αλλά και πολίτες, αλλά ιδιαίτερα επιχειρηματίες, είτε μικρότεροι είτε μεγαλύτεροι, αισθάνονται μια απειλή, διότι υπάρχει μια ασάφεια η οποία ερμηνεύεται κατά το δοκούν από τον φοροεισπράκτορα.

Να σας πω ένα παράδειγμα, το έχω ξαναπεί αλλά να το πω πάλι: Ήμουν στο Περού και μίλησα με την Πρωθυπουργό της οποίας το επάγγελμα ήταν φοροτεχνικός. Αλλά ήταν πολύ δημοφιλής γιατί είχε καταφέρει και είχε φέρει μια άλλη πολιτισμική αν θέλετε αντίληψη, γύρω από τον τρόπο φορολογίας.

Είπε ότι αυτό που είναι πολύ βασικό, είναι να είναι απλοί οι κανόνες, απλοί οι κανονισμοί, να είναι σε γνώση του πολίτη, του επιχειρηματία και βεβαίως και της Δημόσιας διοίκησης ώστε να υπάρχει ένας όσο γίνεται μεγαλύτερος έλεγχος και διαφάνεια και δυσκολία στο να υπάρχει αυτή η συναλλαγή μεταξύ του επιχειρηματία και του φοροεισπράκτορα, ας το πούμε έτσι.

Αυτό είναι ένα γενικό πρόβλημα για τη χώρα μας και πρέπει αυτό να το λύσουμε. Όμως δεν λύνεται με το να πεις «επιτίθεμαι στο ΣΔΟΕ, το διαλύω και στη θέση του δεν βάζω κάτι σοβαρό άλλο». Διότι με αυτό το οποίο έγινε, υπάρχει τέτοια υστέρηση εσόδων.

Σήμερα στη χώρα μας, είναι τρομακτική η υστέρηση των εσόδων. Παρακολουθούμε με ένα δέος, ώστε και μέσα στο Σύμφωνο Σταθερότητας η χώρα μας θα αναγκαστεί όλο και περισσότερο να παίρνει μέτρα τα οποία είναι αντιπαραγωγικά, τα οποία είναι εις βάρος της ανάπτυξης, τα οποία θα φρενάρουν ακόμα περισσότερο την ανάπτυξη. Και δεν θα πληρώσει ο φτωχότερος, αλλά θα πληρώσει και ο καλός επιχειρηματίας ο οποίος έχει σωστά βιβλία, έχει κάνει σωστή δουλειά. Διότι αυτόν θα έρθουν να τον πιέσουν να δώσει παραπάνω.

Είναι λοιπόν ο καλοπληρωτής που δυστυχώς θα πληρώσει αυτή τη διάλυση του ΣΔΟΕ όπως έγινε από την κυβέρνηση, και όχι ο κακοπληρωτής. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει ένα ευρύτερο πρόβλημα, όπως είπαμε.

Για το θέμα των κομμάτων: Πιστεύω ότι έχουμε ξεπεράσει τη μεταπολίτευση. Η μεταπολίτευση ήταν μια εποχή που είχαμε να κάνουμε μεγάλες, βασικές αλλαγές, όπως είναι η έννοια της δημοκρατίας, η έννοια βασικών αλλαγών στο θέμα της κοινωνικής πρόνοιας, της αποκέντρωσης κλπ. Χρειάζεται όμως μια νέα γενιά μεταρρυθμίσεων, μια νέα γενιά σημαντικών, τολμηρών μεταρρυθμίσεων για να μπορεί να πάει η χώρα μπροστά.

Εκεί χρειάζεται πολιτική βούληση. Η πολιτική βούληση είναι ένα θέμα που θα αξιολογήσει ο κάθε πολίτης εάν έχει το α' ή το β' κόμμα. Εγώ πιστεύω ότι το ΠΑΣΟΚ

έχει την πολιτική βούληση, είχε την πολιτική βούληση να κάνει μεγάλες τομές στην Ελλάδα και το '81 με τις όποιες κριτικές αν θέλετε που μπορείτε να έχετε για εκείνη την περίοδο, και μετά, επί Κωνσταντίνου Σημίτη με τις σημαντικές τομές για την ΟΝΕ, στις μεγάλες υποδομές, στην προετοιμασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, στην εξωτερική μας πολιτική και ούτω καθ' εξής, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν πολλά θέματα που δεν έχουν λυθεί.

Νομίζω, ότι η βασική «Αχίλλειος πτέρνα», όπως σας είπα, είναι ο κρατικός μηχανισμός και μια ολόκληρη αντίληψη γύρω από τον κρατισμό που υπάρχει στη χώρα μας. Χρειάζεται για να χτυπηθεί όχι μόνο η πολιτική βούληση της ηγεσίας αλλά η διαμόρφωση ευρύτερων συναινέσεων που θα προωθήσουν τομές, όπως είναι η αποκέντρωση. Χρειάζεται να πάμε σε ένα πολύ αποκεντρωμένο σύστημα όπως, θα έλεγα, και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπου η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα είναι εκείνη που θα αναλάβει τις βασικές υπηρεσίες, παιδεία, υγεία.

Για παράδειγμα στη Φιλανδία που έχουμε ως μοντέλο στην παιδεία, στο ποιός προσλαμβάνεται στο σχολείο, τί μαθήματα γίνονται, ποιό είναι το ωράριο, τί βιβλία χρησιμοποιούνται κτλ., η τοπική κοινωνία, οι τοπικοί φορείς έχουν σημαίνοντα, βασικό λόγο.

Σήμερα, αυτή τη στιγμή σε μας είναι όλα κεντρικά διευθετημένα, χωρίς να μπορούν να προσαρμόζονται τα σχολεία στις πραγματικές ανάγκες της κοινωνίας. Μιλώ τώρα για το δημοτικό, το γυμνάσιο και το λύκειο.

Η αποκέντρωση βεβαίως σημαίνει και λογοδοσία και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, δηλαδή όχι αυθαιρέσια ή να δημιουργήσουμε νέα φέουδα, αλλά να μπορεί να υπάρξει μια διαφάνεια και ένας έλεγχος της τοπικής εξουσίας.

Η Κυβέρνηση πρέπει να λειτουργήσει με πολύ μικρότερο σχήμα. Το είχε υποσχεθεί ο κ. Καραμανλής, δεν το έκανε, δεν ξέρω αν θα μπορέσει να το κάνει, διότι μετά από ένα χρόνο δημιουργούνται φιλοδοξίες, δημιουργούνται εσωτερικές εντάσεις. Θα έπρεπε από την πρώτη ημέρα να το έχει κάνει.

Πιστεύω ότι θα πρέπει να είναι πολύ μικρότερο το σχήμα, για να μπορεί να είναι πιο αποτελεσματικό και λειτουργικό. Αυτό θα είναι προϋπόθεση, ώστε να μπορούμε σιγά-σιγά με κάποιο χρονικό περιθώριο να συγχωνεύσουμε υπηρεσίες και να σπάσουμε τη λογική των πολλών συναρμοδιοτήτων, που βεβαίως δημιουργεί ένα χάος για πάρα πολλές υπηρεσίες. Να κάνουμε οικονομία σε σημαντικές υπηρεσίες και βεβαίως και να διαρθρώσουμε και το κράτος προς τα κάτω, αποκεντρωμένο με λίγα επίπεδα, ώστε να μην χρειάζεται να υπάρχουν πάρα πολλές αποφάσεις για το κάθε ένα θέμα.

Στη σχέση Ιδιωτικού και Δημοσίου, πιστεύω ότι εδώ πρέπει να αλληλομπολιαστούν με τη θετική έννοια οι καλές πρακτικές του ιδιωτικού χώρου και οι καλές πρα-

κτικές του δημόσιου χώρου, να μπορούμε να αλληλοβοηθηθούμε. Οι περισσότερες χώρες έχουν πια νόμους που επιτρέπουν στελέχη του δημοσίου να περνάνε στον ιδιωτικό χώρο και στελέχη του ιδιωτικού χώρου να μπαίνουν σε υψηλόβαθμες θέσεις στο δημόσιο. Θα πρέπει, βεβαίως να δούμε το θέμα του ασφαλιστικού και το τι σημαίνει αυτό. Αλλά αυτό όμως είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα. Υπάρχουν λύσεις με τις αλληπάλληλες ασφαλίσεις και τις διαδοχικές ασφαλίσεις, οι οποίες μπορούν να λύσουν το θέμα, υπάρχει νόμος, αλλά δεν νομίζω ότι καλύπτει όλες αυτές τις πιθανές περιπτώσεις.

Είναι όμως ένα θέμα που θα πρέπει να συζητηθεί και με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις και εδώ μπαίνω στο θέμα της συναίνεσης. Βεβαίως όλες αυτές οι αλλαγές που θα πρέπει να προασπίσουν συμφέροντα και του εργαζόμενου, αλλά μπορεί να αλλάξουν λογικές και κεκτημένα όπως υπάρχουν, θα πρέπει βεβαίως να γίνουν με συζήτηση και με στοχεύσεις που όλοι μας θα συμφωνήσουμε.

Πιστεύω δε, ότι και ο προϋπολογισμός, ο τρόπος που γίνεται ο προϋπολογισμός και που εφαρμόζεται ο προϋπολογισμός είναι επίσης ένας πολύ σημαντικός ανασταλτικός παράγοντας. Διότι τα Υπουργεία δεν μπορούν να βάζουν στόχους, είναι ασφυκτικά ελεγχόμενα χωρίς να είναι παραγωγικά. Αλλά βεβαίως και από την άλλη μεριά θα πρέπει όλο αυτό το σχήμα να κρατά τις δημοσιονομικές ισορροπίες που πρέπει να έχουμε μέσα στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών προδιαγραφών.

Άρα, λοιπόν, από τα κόμματα η μη υλοποίηση είναι θέμα πολιτικής βούλησης, αλλά είναι και διαμόρφωση μιας ευρύτερης συνείδησης στην κοινωνία για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν.

Εμείς ως ΠΑΣΟΚ κι εγώ προσωπικά, είμαστε έτοιμοι γι' αυτό. Και αυτή είναι η έννοια και του διαλόγου, δεν είναι μια οργανωτιστική δουλειά. Είναι να φέρουμε τα διλήμματα στην ελληνική κοινωνία, να τα συζητήσουμε για να διαμορφώσουμε μια νέα κοινωνική συμφωνία.

Τέλος, για τη βιομηχανία θα έλεγα το εξής. Πολλές φορές αναρωτιέται κανείς αν υπάρχουν ταξικές διαφορές. Βεβαίως υπάρχουν και ταξικές διαφορές, αλλά πιστεύω οι διαφορές οι οποίες στη χώρα μας είναι πιο σημαντικές είναι μεταξύ εκείνων που παράγουν και εκείνων που παρασιτούν. Κι αυτό υπάρχει σε όλες τις τάξεις.

Κι εμείς αυτό που θα πρέπει να αναδείξουμε είναι η Ελλάδα της παραγωγής. Είτε είναι ο εργαζόμενος, είτε είναι ο επιχειρηματίας, είτε είναι ο δημόσιος υπάλληλος, είτε είναι ο καλλιτέχνης, είτε είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση, είτε ο,τιδήποτε άλλο, είτε είναι τα Πανεπιστήμια τα δικά μας, πρέπει να είναι η Ελλάδα της παραγωγής και όχι η Ελλάδα του παρασιτισμού. Και νομίζω, ότι μ' αυτό μπορώ να κλείσω.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Απογευματινή Συνεδρίαση

Ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Οδυσσέας Κυριακόπουλος στο πόντιομ του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών κατά την εκφώνηση του λόγου του στην απογευματινή ανοικτή Συνεδρίαση της Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης των μελών του Συνδέσμου.

Οδυσσέας Κυριακόπουλος : *Με τη Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων, που είναι ένα κείμενο αρχών και αξιών, με το οποίο οι επιχειρήσεις δηλώνουν την αυτοδέσμευσή τους να αναγνωρίσουν και να τιμήσουν τις υποχρεώσεις τους διεκδικώντας παράλληλα και τα δικαιώματά τους καταγράφουμε τους βασικούς κανόνες του παιχνιδιού, όπως εμείς τους αντιλαμβανόμαστε προκειμένου να διασφαλισθεί ένα σύγχρονο περιβάλλον που θα προάγει την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα και την οικονομική ανάπτυξη.*

Με την παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. **Κάρου Παπούλια**, του Πρωθυπουργού κ. **Κώστα Καραμανλή**, πολλών μελών της Κυβερνήσεως, εκπροσώπων όλων των κομμάτων, παραγόντων της οικονομικής και κοινωνικής ζωής του τόπου, εκπροσώπων ξένων πρεσβειών, δημοσιογράφων και πλήθους επισήμων προσκεκλημένων, πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της ίδιας μέρας η ανοικτή συνεδρίαση της Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Επιστέγασμα της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ ήταν η παρουσίαση από τον πρόεδρο του Συνδέσμου κ. **Οδυσσέα Κυριακόπουλο** της Χάρτας Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων, αντίγραφο της οποίας επιδόθηκε στον πρωθυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή.

Οι εργασίες της απογευματινής ανοικτής συνεδρίασης της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ άρχισαν με χαιρετισμό που απηύθυνε προς τη Συνέλευση ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής, ακολούθησαν δε στη συνέχεια οι ομιλίες του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιώργου Αλογοσκούφη και του Προέδρου του ΣΕΒ κ. Οδυσσέα Κυριακόπουλου. Στην ομιλία του ο κ. Κυριακόπουλος αναφέρθηκε στην ανάγκη για βαθιές αλλαγές και αλλαγή νοοτροπίας, ώστε η Ελλάδα να γίνει το νέο κέντρο επιχειρηματικότητας και ανάπτυξης στη Νότια Ευρώπη. «Είμαστε στην καθοριστική στιγμή, όπου πρέπει να αναζητήσουμε νέες πηγές ανάπτυξης που θα επιτρέψουν στην ελληνική οικονομία να βρει τον δρόμο της», τόνισε ο κ. Κυριακόπουλος και πρόσθεσε ότι «η νέα πραγματικότητα αμφισβητεί αυτά που θεωρούσαμε αυτονόητα».

Επισήμανε ότι η επιχειρηματική κοινότητα επικροτεί και υποστηρίζει τις θετικές κινήσεις κάθε πολιτικής ηγεσίας του τόπου και τόνισε πως το κρίσιμο ζητούμενο σήμερα είναι να αποδείξουμε ότι διαθέτουμε και τη βούληση και την ικανότητα προσαρμογής στις αλλαγές.

Διαπίστωσε ότι βεβαίως γίνονται βήματα, τα οποία η Βιομηχανία επικροτεί, ζήτησε όμως την άμεση και αποφασιστική λήψη ριζοσπαστικών διαρθρωτικών μέτρων σε πολλούς τομείς του κυβερνητικού έργου και τη δέσμευση σε συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα,

«Δεν δίνουμε μάχη μόνο για την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα και την οικονομία, αλλά και για αλλαγή νοοτροπίας. Ενώ για το θέμα της ανταγωνιστικότητας, την οποία ο ΣΕΒ προωθεί, εισηγούμενος τη θέσπιση του 2005 ως έτους ανταγωνιστικότητας σημείωσε ότι δεν πρόκειται για κάποιου είδους συντεχνιακή διεκδίκηση αλλά για προσπάθεια να παράγουμε αξιόπιστα, ποιοτικά και ανταγωνιστικά προϊόντα και υπηρεσίες που θα ωφελήσει τελικά το κοινωνικό σύνολο».

Η απογευματινή ανοικτή Συνεδρίαση της Ετήσιας Συνέλευσης του ΣΕΒ έκλεισε με τη συναυλία της Παιδικής Χορωδίας Δημήτρη Τυπάλδου και τη δεξίωση που παρέθεσε η Διοίκηση του Συνδέσμου στους πολυπληθείς προσκεκλημένους της.

Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων

1. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα να λειτουργεί σε σταθερό, σαφές, κωδικοποιημένο, αντικειμενικό, προβλέψιμο, διεθνώς ανταγωνιστικό θεσμικό και νομικό πλαίσιο που προάγει την επιχειρηματικότητα και ενισχύει την ανταγωνιστικότητα. Η επιχείρηση οφείλει να διασφαλίζει την επιβίωσή της σεβόμενη το θεσμικό και νομικό πλαίσιο, να αναλαμβάνει τις ευθύνες της και να εκπληρώνει με συνέπεια τις υποχρεώσεις της.

2. Η επιχείρηση, όπως και κάθε πολίτης της χώρας, έχει δικαίωμα σε χρηστή και διαφανή διαχείριση των δημοσίων οικονομικών, η οποία διασφαλίζει τον κοινωνικό ρόλο του κράτους και στοχεύει στον περιορισμό του δημόσιου δανεισμού, καθώς και σε σταθερό και προβλέψιμο φορολογικό πλαίσιο που στηρίζει την επιχειρηματικότητα και τις επενδύσεις. Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να ανταποκρίνεται με συνέπεια στις θεσμοθετημένες υποχρεώσεις της και να συμβάλλει στην καταπολέμηση της διαφθοράς που οδηγεί σε στρεβλώσεις της αγοράς και ζημιώνει το κοινωνικό σύνολο.

3. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα να διεκδικεί διαφάνεια, φερεγγυότητα και αμοιβαιότητα στις σχέσεις της πολιτείας με τους πολίτες και τις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και την αποτελεσματική προστασία της δικαιοσύνης. Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να αποδίδει εύλογο μέρος στους μετόχους της, να εφαρμόζει τις αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης και να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της προς τους εργαζομένους, προμηθευτές και πελάτες της.

4. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα πρόσβασης σε μια ενοποιημένη και αποτελεσματική ευρωπαϊκή αγορά που δεν περιορίζεται από κρατικά ή ιδιωτικά μονοπώλια και λειτουργεί με όρους που δεν θίγουν την άμεση ή μακρόχρονη ανταγωνιστική ικανότητα της ίδιας και του συνόλου της οικονομίας. Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να αποφεύγει εναρμονισμένες πρακτικές και να μη νοθεύει τον ανταγωνισμό εις βάρος του καταναλωτή.

5. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα σε ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα που προσφέρει δεξιότητες, γνώσεις και αξίες που αντιστοιχούν στις κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες, ένα σύστημα που προάγει την ατομική ευθύνη, τη δημιουργία και την καινοτομία. Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να επενδύει στη γνώση στον χώρο εργασίας, στην κατάρτιση και δια βίου εκπαίδευση των εργαζομένων της.

6. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα πρόσβασης σε μια αγορά εργασίας που δεν επιβαρύνει την ικανότητά της να προσαρμόζεται γρήγορα στις αλλαγές και ενθαρρύνει την αύξηση της απασχόλησης, καθώς και να διεκδικεί από την πολιτεία ένα αποτελεσματικό δίκτυο κοινωνικής προστασίας που στοχεύει στη σύντομη επανένταξη των ανέργων στην αγορά. Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να συνεισφέρει στη δημιουργία θέσεων εργασίας, να εφαρμόζει ένα αξιοκρατικό σύστημα αξιολόγησης της απόδοσης, των προαγωγών και των αμοιβών, να διασφαλίζει καλές και ασφαλείς συνθήκες εργασίας με ίσα δικαιώματα και ευκαιρίες για όλους και να σέβεται την ισορροπία μεταξύ εργασιακού χρόνου και προσωπικής ζωής.

7. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα να διεκδικεί από την πολιτεία προστασία της φήμης της και αντικειμενική μεταχείρισή της με βάση πραγματικά και επιβεβαιωμένα γεγονότα. Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να παρέχει ειλικρινή ενημέρωση και πληροφόρηση σε όσους συναλλάσσονται με αυτήν και να σέβεται τα δικαιώματα του καταναλωτή για παροχή ασφαλών, ποιοτικών προϊόντων και υπηρεσιών σε ανταγωνιστικές τιμές.

8. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα σε μια ενιαία εθνική και ευρωπαϊκή πολιτική που προστατεύει αποτελεσματικά την πνευματική ιδιοκτησία, στηρίζει την έρευνα και ανάπτυξη και ενθαρρύνει την καινοτομία. Η επιχείρηση έχει ευθύνη να παρακολουθεί τις τεχνολογικές εξελίξεις, να βελτιώνει την ανταγωνιστικότητά της, να εκσυγχρονίζει τις διαδικασίες παραγωγής της και να καινοτομεί στα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που παρέχει.

9. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα σε σαφή και ολοκληρωμένο εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό και σύγχρονες υποδομές που της εξασφαλίζουν δίκτυα μεταφορών, διαχείριση αποβλήτων, τηλεπικοινωνίες και ενέργεια. Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να σέβεται το περιβάλλον ελαχιστοποιώντας τις επιπτώσεις των δράσεών της σε αυτό, να εφαρμόζει μέτρα πρόληψης καταστροφών, να προωθεί ενεργά την ανακύκλωση και να συμβάλλει στην εξοικονόμηση ενέργειας.

10. Η επιχείρηση που σέβεται τις υποχρεώσεις της, όπως αυτές απορρέουν από την παρούσα Χάρτα, διεκδικεί αναγνώριση της συνεισφοράς της στην κοινωνία και σεβασμό των δικαιωμάτων της από την πολιτεία. Η επιχείρηση, ως ενεργός εταιρικός πολίτης, δεσμεύεται να αποδίδει στην κοινωνία μέρος της προστιθέμενης αξίας που παράγει και να καλλιεργεί εταιρική κουλτούρα, η οποία αναγνωρίζει και εφαρμόζει τις αρχές της παρούσας Χάρτας.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ Κ. ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Ηεπίτευξη δυναμικής και διώσιμης ανάπτυξης απαιτεί ουσιαστική, πολιτική και κοινωνική συνεργασία. Απαιτεί πραγματικά προοδευτική αντίληψη και όχι εμμονή στη συντήρηση αποτυχημένων πρακτικών και νοοτροπιών του παρελθόντος. Αυτή είναι η διαπίστωση που κυριαρχεί στην Ευρώπη. Και αν η διαπίστωση αυτή ισχύει για κάθε ευρωπαϊκή χώρα, πολύ περισσότερο αφορά τη Χώρα μας. Διότι στην Ελλάδα τα προβλήματα που έρχονται από το χτες είναι πολλά και μεγάλα. Διότι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις έπρεπε να είχαν γίνει προ πολλού. Διότι οι αλλαγές στον κόσμο είναι ραγδαίες και οι προκλήσεις κρίσιμες.

Τα εμπόδια στην ανάπτυξη και την πρόοδο δεν μπορεί να αφήνονται ανέγγιχτα. Δεν μπορεί η εξάλειψή τους να μετατίθεται διαρκώς στο μέλλον. Δεν μπορεί να αγνοούνται από κανέναν. Ούτε από την πολιτική, ούτε από τους πολίτες. Όλοι, Κυβέρνηση και πολιτικές δυνάμεις, επιχειρήσεις και εργαζόμενοι, έχουμε ρόλο και λόγο στις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται για την ανάπτυξη και την κοινωνική συνοχή. Το όφελος θα είναι για όλους. Δεν γίνεται να λέμε ότι "χρειάζονται αλλαγές" και, ταυτόχρονα, να μη συμφωνούμε σε τίποτε. Δεν γίνεται να στέκονται εμπόδιο στο κοινωνικό σύνολο, οργανωμένα συμφέροντα, οργανωμένες μειοψηφίες συμφερόντων. Απαιτείται σύγκρουση με τα συσσωρευμένα προβλήματα. Να προχωρήσουμε μπροστά, με το βλέμμα στο αύριο. Αυτή είναι η επιλογή και η απόφασή μας. Το 2005 είναι χρονιά αλλαγών και μεταρρυθμίσεων.

• Όλα τα προηγούμενα χρόνια, η ανάπτυξη περιοριζόταν σε ορισμένους τομείς, σε ορισμένες περιοχές και στους λίγους. Η πολιτική εκείνη εξάντλησε προ πολλού τα όριά της. Απέτυχε και κατέρρευσε, αφήνοντας τεράστια βάρη, ελλείμματα και χρέη. Αναγνωρίσαμε τα προβλήματα του χτες, εκτιμήσαμε τις ανάγκες του σήμερα και υπολογίσαμε σοβαρά τις απαιτήσεις της Νέας Εποχής. Σχεδιάσαμε και εφαρμόζουμε Νέα Οικονομική και Αναπτυξιακή Πολιτική. Ανταποκρινόμαστε, με ευθύνη, στην επιτακτική ανάγκη δημοσιονομικής εξυγίανσης και προσαρμογής. Όχι μόνον γιατί επιβάλλεται από την Ε.Ε., αλλά και γιατί αποτελεί όρο επιβίωσης της ελληνικής Οικονομίας. Χτίζουμε μια νέα αναπτυξιακή προοπτική. Εφαρμόζουμε νέο αναπτυξιακό πρότυπο. Πρότυπο που αξιοποιεί τις δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας, το ανθρώπινο κεφάλαιο και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του Τόπου. Είναι το πρότυπο που βασίζεται στην ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας και τη συνεχή βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της Οικονομίας μας. Είναι το πρότυπο που βασίζεται και

αποβλέπει στην ισχυρή εγχώρια παραγωγική βάση, τον εξωστρεφή προσανατολισμό και τη δημιουργική συνεργασία του κράτους με τον επιχειρηματικό κόσμο και την επιστημονική κοινότητα. Είναι το πρότυπο που θέλει το κράτος ρυθμιστή των κανόνων και όχι επιχειρηματία. Αποτελεσματικό και όχι γραφειοκρατικό. Κράτος με στρατηγικό, επιτελικό και ελεγκτικό ρόλο.

• Βασικό στοιχείο στο νέο πρότυπο ανάπτυξης είναι η απελευθέρωση των αγορών και ο τερματισμός των κρατικών μονοπωλίων. Πρωθούμε, για τον σκοπό αυτό, μια νέα γενιά αποκρατικοποιήσεων και ανάλογη, κατάλληλη ρυθμιστική αναμόρφωση. Μετά από πολλά χρόνια αναβολών και καθυστερήσεων, απελευθερώσαμε την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και προχωρούμε άμεσα στην απελευθέρωση της αγοράς φυσικού αερίου.

• Καταρτίζουμε ειδικό χωροταξικό σχέδιο για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, ειδικό χωροταξικό σχέδιο για τον Τουρισμό, αλλά και εθνικό χωροταξικό σχέδιο για τις χρήσεις γης, ώστε να μην υπάρχουν ούτε διακρίσεις, ούτε προτιμήσεις, ούτε περιθώρια συναλλαγής και διαφθοράς. Να ξέρει ο επενδυτής πού ακριβώς μπορεί να αναπτύξει τις δραστηριότητές του, χωρίς να φοβάται ότι κάποιος μπορεί να τον σταματήσει, ή κάποιος άλλος να του ζητήσει "ανταλλάγματα". Ανοίγει ο δρόμος για την ενεργοποίηση μεγάλων επιχειρηματικών σχεδίων, που ήταν αδρανοποιημένα για πολλά χρόνια.

- Διαμορφώνουμε ολοκληρωμένο και διαφανές πλαίσιο που επιτρέπει να αναπτυχθούν και στη Χώρα μας διαδικασίες που είναι ήδη διαδεδομένες στα σύγχρονα κράτη. Αναφέρομαι, κυρίως, στο νομοσχέδιο για τις συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού τομέα. Και αυτό σημαίνει μια καινούρια σελίδα στη συνεργασία του κράτους με τους πολίτες-επενδυτές. Σημαίνει κινητοποίηση σημαντικών ιδιωτικών κεφαλαίων, προώθηση έργων σε ολόκληρη τη χώρα, απελευθέρωση πόρων για το κοινωνικό κράτος. Σημαίνει ενεργοποίηση, σε συνθήκες ισότητας και διαφάνειας, ολόκληρου ή δυνατόν του οικονομικού δυναμικού της πατρίδας.

- Υπενθυμίζω ακόμη τη θέσπιση διαφανούς συστήματος μειοδοτικών διαγωνισμών και το νέο θεσμικό πλαίσιο για τις μελέτες των δημοσίων έργων. Υπογραμμίζω ότι υλοποιούνται ήδη μεγάλα έργα, έργα πνοής, στην Περιφέρεια. Μέσα στο 2005, δημοπρατούνται – μόνο από το ΥΠΕΧΩΔΕ – αναπτυξιακά έργα 5 δισ. ευρώ. Παράλληλα, προωθούνται με συμβάσεις παραχώρησης 6 μεγάλοι οδικοί άξονες.

- Εγκαινιάσαμε, ήδη, αποφασιστική στροφή της αναπτυξιακής πολιτικής στην Περιφέρεια. Σχεδόν όλο το Δ' ΚΠΣ κατευθύνεται στην Ελληνική Περιφέρεια.

- Στο μεταξύ, μετά από εντατική προσπάθεια, έχουμε πετύχει σημαντικά αποτελέσματα, που καθιστούν τη Χώρα μας διεθνή ενεργειακό κόμβο :

- Υπογράφηκε, μετά από δεκατρία χρόνια προσπάθειας, πολιτική συμφωνία για την κατασκευή του πετρελαιοαγωγού Μπουρτζάκ - Αλεξανδρούπολη.

- Εγκαινιάζεται, μέσα στον επόμενο μήνα, η κατασκευή του αγωγού φυσικού αερίου Τουρκίας - Ελλάδας.

- Επισπεύδεται, σε στενή συνεργασία με την Ιταλία, η κατασκευή του ελληνοϊταλικού αγωγού φυσικού αερίου.

- Βασικό στοιχείο στο νέο αναπτυξιακό πρότυπο είναι η στήριξη της επιχειρηματικότητας των Ελληνίδων και των Ελλήνων. Η Κυβέρνηση, σε αντίθεση με τις πρακτικές του παρελθόντος, γνωρίζει και αναγνωρίζει τη σημασία της ελληνικής επιχείρησης στην ανάπτυξη, τη μεγέθυνση του παραγόμενου προϊόντος, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Ενισχύουμε, για τον σκοπό αυτό, τόσο σε επίπεδο θεσμών, όσο και σε επίπεδο δομών και υποδομών, τις προϋποθέσεις που δημιουργούν νέο επενδυτικό, νέο αναπτυξιακό περιβάλλον.

- Μια από τις πολύ σημαντικές ρυθμίσεις, σ' αυτήν την κατεύθυνση, είναι η μείωση, μέσα στην τριετία, έως και δέκα ποσοστιαίες μονάδες των φορολογικών συντελεστών για τις επιχειρήσεις. Και αυτό, παρά τα τεράστια δημοσιονομικά προβλήματα, που μας κληροδότησε το χτες.

- Εξαιρετικά σημαντικές είναι και οι ρυθμίσεις του νέου αναπτυξιακού νόμου. Κυρίως μάλιστα, η αύξηση της χρηματοδότησης παλαιών και νέων επιχειρήσεων, έως και το 55% των επενδύσεων. Σημειώνω εδώ ότι, σε

λιγότερο από δύο μήνες, υποβλήθηκαν και άρχισαν να εξετάζονται περίπου 120 επενδυτικά σχέδια, που ξεπερνούν τα 280 εκ. ευρώ.

- Τον ίδιο σκοπό – κυρίως, μάλιστα, τη στήριξη της νέας επιχειρηματικότητας – υπηρετεί και το νέο πλαίσιο αδειοδότησης των επιχειρήσεων, με το οποίο μειώνονται δραστικά τα γραφειοκρατικά εμπόδια, ο χρόνος και το κόστος για την ίδρυσή τους. Ο νόμος για τις μεταποιητικές επιχειρήσεις έχει ήδη ψηφιστεί και ακολουθούν, μέσα στο 2005, οι νόμοι για τις εμπορικές και τις τουριστικές επιχειρήσεις.

- Προχωράμε, ακόμα, στην αναμόρφωση του Πτωχευτικού Δικαίου, έτσι ώστε, να παρέχεται μια δεύτερη ευκαιρία, σ' εκείνους που οδηγήθηκαν σε αδιέξοδο από απρόβλεπτους παράγοντες.

- Βασικό στοιχείο της Νέας Οικονομικής και Αναπτυξιακής Πολιτικής είναι η ανάπτυξη συγκροτημένης, πολύπλευρης και εντατικής προσπάθειας για τη διαρκή ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της Οικονομίας μας. Ξέρουμε – και ξέρετε εσείς καλύτερα απ' όλους – ότι αυτό είναι το κλειδί για την οικονομική ανάπτυξη στο νέο, το έντονα ανταγωνιστικό, διεθνές περιβάλλον. Ξέρουμε – και ξέρετε – ότι τα στοιχεία για την εξέλιξη της ελληνικής ανταγωνιστικότητας, όλα τα προηγούμενα χρόνια, ήταν αρνητικά. Την τελευταία πενταετία, η Ελλάδα έχασε 19 θέσεις στον σχετικό δείκτη. Υπάρχει, δηλαδή, μια κεκτημένη αρνητική ταχύτητα, που αποκαλύπτει αδυναμίες σε όλα τα επίπεδα και υπογραμμίζει την ανάγκη συλλογικής και εντατικής προσπάθειας. Ξεκινήσαμε από πολύ χαμηλή αφετηρία. Κηρύξαμε το 2005 έτος ανταγωνιστικότητας, και σηματοδοτήσαμε μια διαρκή προσπάθεια, με στόχο την Ελλάδα της ποιότητας, της παραγωγικότητας, της ανταγωνιστικότητας.

- Αναφέρθηκα, ήδη, στις πολιτικές που εφαρμόζονται και τις παρεμβάσεις που προωθούνται για τη στήριξη της επιχειρηματικότητας.

- Για τον ίδιο ακριβώς σκοπό έχουμε αυξήσει τη χρηματοδότηση των δράσεων του επιχειρησιακού προγράμματος “ Ανταγωνιστικότητα”. Από 40% που ήταν, μπορεί τώρα να φτάνει στο 55%.

- Παράλληλα, με δεκατέσσερα μέτρα - τομές, δημιουργούμε μια νέα ευνοϊκή πραγματικότητα για να ανθίσει περισσότερο το εμπόριο στη Χώρα μας. Μεταξύ των άλλων, των πολύ σημαντικών, παρεμβάσεων, καθιερώνουμε εθνικό πλαίσιο ωραρίου, για τη λειτουργία των καταστημάτων, σε όφελος των καταναλωτών, των επιχειρήσεων και των εργαζόμενων. Κάνουμε εξαντλητικό διάλογο, άλλ' όχι για χάριν του διαλόγου. Οι αποφάσεις οριστικοποιούνται και προωθούνται στο αμέσως επόμενο διάστημα.

- Προετοιμάζουμε, παράλληλα, θεσμικό πλαίσιο για την αξιολόγηση των επιπτώσεων των νόμων στην ανταγωνιστικότητα.

- Αναζητούμε μεταρρυθμίσεις σε πτυχές των εργα-

σιακών σχέσεων, που πρόκειται να ενισχύσουν την απασχόληση, τους ίδιους τους εργαζόμενους και τον υγιή ανταγωνισμό στην αγορά.

- Χαιρετίζουμε τη συμφωνία που επετεύχθη μεταξύ του ΟΤΕ και των εργαζομένων. Είναι αποτέλεσμα γόνιμου διαλόγου, που ανοίγει νέους δρόμους εξορθολογισμού και ανάπτυξης. Έχει μεγάλη σημασία, τόσο για το μέλλον του Οργανισμού, όσο και για το μέλλον της Οικονομίας. Διοίκηση και εργαζόμενοι έδειξαν ωριμότητα και υπευθυνότητα. Αποδείχθηκε ότι μπορεί να υπάρξει συναίνεση και στην Οικονομία.

- Υπενθυμίζω ακόμη ότι υποστηρίξαμε την έναρξη διαλόγου μακράς πνοής, με τη συμμετοχή όλων των Κοινωνικών Εταίρων και των πολιτικών δυνάμεων, προκειμένου να σχεδιαστεί και να προωθηθεί, μέσα στα επόμενα χρόνια, η επίλυση βασικών προβλημάτων που αφορούν στο μέλλον του Ασφαλιστικού Συστήματος.

- Μείζονος σημασίας στοιχείο στο νέο αναπτυξιακό πρότυπο είναι η αξιοποίηση της Νέας Γνώσης, της Έρευνας και της Καινοτομίας. Δίνουμε έμφαση στην αναμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος και τη σύνδεσή του με την παραγωγική διαδικασία και την αγορά εργασίας. Προωθούμε την ανάπτυξη συνεργασίας μεταξύ Πανεπιστημίων, Ερευνητικών Κέντρων και Επιχειρήσεων. Προχωρούμε σε σταδιακή αύξηση των

Ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Οδυσσέας Κυριακόπουλος παραδίδοντας στον Πρωθυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή τη Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων, στόχος της οποίας είναι να συμβάλει στη διαμόρφωση ενός πλαισίου συμπεριφοράς με βάση κοινές αξίες, στάσεις και αντιλήψεις για τη διευκόλυνση στην αποτελεσματικότερη συνεργασία των κοινωνικών εταίρων.

δαπανών για την Έρευνα και την Τεχνολογία. Στηρίζουμε, με σειρά κοινοτικών προγραμμάτων, την αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών, την ανάπτυξη της έρευνας, την ενθάρρυνση της καινοτομίας.

- Η Χώρα μας είναι πύλη εισόδου στη Ν.Α. Ευρώπη και μπορεί να λειτουργεί ως στρατηγείο για την ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας στην ευρύτερη περιοχή. Έχει σημαντικά συγκριτικά πλεονεκτήματα ικανά να διασφαλίσουν μια νέα προοπτική ανάπτυξης. Για να αξιοποιήσουμε, όμως, τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα πρέπει, πρώτ' απ' όλα, να τα κάνουμε ανταγωνιστικά.

- Στους δεκαπέντε μήνες της Νέας Διακυβέρνησης έχουν αντιμετωπιστεί προβλήματα που αφήνονταν να λιμνάζουν πολλά χρόνια. Έχουν προωθηθεί θεσμικές παρεμβάσεις και έχουν προετοιμαστεί ακόμη περισσότερες, με στόχο να ανοίξουν καινούριοι δρόμοι για όλους. Δουλέψαμε εντατικά και συνεχίζουμε με διαρκώς εντεινόμενους ρυθμούς. Ξέρουμε ότι πολλά πρέπει να γίνουν ακόμα. Και είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε. Ξέρουμε και ότι η μετάβαση σε μια σταθερή και υγιή οικονομία, δεν είναι χωρίς εμπόδια. Όμως! Απόπειρες γκρίζας προπαγάνδας, αμφισβήτησης και ισοπέδωσης δεν πρόκειται να περάσουν. Οι προσπάθειες που στόχο έχουν να διαστρεβλώσουν την πραγματικότητα, θα αποτύχουν και θα εκθέσουν τους εμπνευστές τους. Πρακτικές που ευνοούσαν τους λίγους και έβεταν στο περιθώριο τους πολλούς ανήκουν οριστικά στο παρελθόν.

- Η ανάπτυξη του τόπου είναι υπόθεση όλων των δημιουργικών δυνάμεων της πατρίδας μας. Η ισότητα ευκαιριών και ο υγιής ανταγωνισμός είναι οι βάσεις πάνω στις οποίες χτίζουμε το νέο αναπτυξιακό πρότυπο που σας περιέγραψα. Το αναπτυξιακό πρότυπο που προκρίνουμε είναι αυτό που χρόνια τώρα αξιώνουν όλοι όσοι διψούν να δημιουργήσουν. Σας καλώ να αξιοποιήσετε τις ευκαιρίες και τις δυνατότητες που για πρώτη φορά δημιουργούνται, τις ευκαιρίες που για πρώτη φορά παρουσιάζονται. Το όφελος που θα προκύψει μας αφορά όλους.

Το πέρασμα στην περίοδο της δημοσιονομικής σταθερότητας, της εξωστρέφειας, της βιώσιμης ανάπτυξης, της ενεργοποίησης όλων των δημιουργικών δυνάμεων της κοινωνίας, βρίσκεται σε εξέλιξη. Είμαστε αποφασισμένοι να σπάσουμε τον φαύλο κύκλο περασμένων δεκαετιών. Η Ελλάδα μπορεί να αναδείξει ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα στις παγκόσμιες αγορές. Μπορεί να παράγει, να εξαγει, να καινοτομεί. Η Ελλάδα βρίσκεται στον δρόμο της. Αρχίζει να φαίνεται στον κοντινό ορίζοντα το φως μιας νέας προοπτικής. Μιας Ελλάδας ανταγωνιστικής στο παγκόσμιο περιβάλλον. Μιας Ελλάδας που παράγει και προοδεύει. Αυτός είναι ο οδηγός μας για το μέλλον. Αυτή την Ελλάδα οραματιζόμαστε. Αυτή την Ελλάδα θέλουμε όλες και όλοι μαζί να χτίζουμε. ♦

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗ

Κυρίες και Κύριοι,

Μέσα στο διάστημα που μεσολάβησε από την περυσινή Συνέλευση του Συνδέσμου σας, αναπτύξαμε με συνέπεια, τόλμη και αποφασιστικότητα ένα σύνολο δράσεων για την ανάταξη της οικονομίας, με πρωτοβουλίες και αποφάσεις που ο τόπος μας δεν είχε δει για πολλά χρόνια. Με πρωτοβουλίες απαραίτητες για την ανάπτυξη της οικονομίας, απαραίτητες για την κινητοποίηση της επιχειρηματικότητας. Στόχος μας πάντοτε ήταν και είναι να περάσουμε σε μια νέα εποχή για την οικονομία. Να δημιουργήσουμε μια οικονομία αυξημένων δυνατοτήτων. Μια οικονομία ικανή να ανταποκρίνεται αποτελεσματικά για την κοινωνία και τους Έλληνες στο ανταγωνιστικό διεθνές οικονομικό περιβάλλον.

Είναι γεγονός ότι διερχόμαστε μια εποχή ευκαιριών για την ελληνική οικονομία. Η παγκόσμια ανάπτυξη και η εμφάνιση νέων δυναμικών αγορών, η ευρωπαϊκή προοπτική των γειτόνων μας και τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα ανοίγουν νέους ορίζοντες για τον τόπο μας. Η Ελλάδα αποτελεί πλέον το επίκεντρο των οικονομικών και πολιτικών εξελίξεων στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Μέσα σε λιγότερα από δέκα χρόνια, περισσότερα από 8 δις ευρώ έχουν επενδυθεί από ελληνικές επιχειρήσεις στην Ν.Α. Ευρώπη. Η Ελλάδα μπορεί να αποτελέσει πολύτιμο στρατηγικό εταίρο – ιδανικό επιχειρηματικό συνεργάτη – σε όποιον επενδύει στα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή. Επενδύοντας κανείς στην Ελλάδα μπορεί να έχει στη διάθεσή του ένα υψηλό επίπεδο υποδομών και ένα εκτεταμένο δίκτυο ελληνικών επιχειρήσεων, που διαθέτουν τεχνογνωσία και πολύτιμη εμπειρία από την πολύχρονη δραστηριοποίησή τους στην ευρύτερη περιοχή.

Όμως, η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων μας προϋποθέτει αναπόφευκτα να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία τις αδυναμίες, τα λάθη και τις παραλείψεις του παρελθόντος. Τα λάθη εκείνα και τις παραλείψεις που επέφεραν πλήγματα στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας μας. Που επέφεραν πλήγματα στη γενικότερη δομή της. Πλήγματα στην επιχειρηματικότητα. Με αποτέλεσμα όλα αυτά να έχουν αρνητικές συνέπειες στην κοινωνική συνοχή και τη συνολική εξέλιξη και πρόοδο της ελληνικής κοινωνίας.

Καθήκον και αποστολή μας είναι, σύμφωνα με την εντολή του ελληνικού λαού, να καταστήσουμε την οικονομία μας πιο ανταγωνιστική, πιο εξωστρεφή, πιο δυναμική στον σύγχρονο κόσμο. Αφήνουμε πίσω ένα πρότυπο ανάπτυξης που στηρίχθηκε αποκλειστικά και μόνο

στις δημόσιες δαπάνες – ένα πρότυπο που ναυάγησε τελικά σε έναν ωκεανό ελλειμμάτων. **Εμείς πορευόμαστε με οδηγό ένα άλλο πρότυπο. Ένα πρότυπο που βασίζεται στην έμφυτη επιχειρηματικότητα και δημιουργικότητα των Ελλήνων, στην εξωστρέφεια, στη δυναμική παρουσία στις ξένες αγορές, στην αποτελεσματική εκμετάλλευση των συγκριτικών μας πλεονεκτημάτων.** Ξεκαθαρίζουμε το τοπίο αναφορικά με προβλήματα τα οποία στο μέλλον θα μπορούσαν να αποσταθεροποιήσουν τη δημοσιονομική ισορροπία και την οικονομία γενικότερα. Κινούμαστε με συνέπεια προς την κατεύθυνση για την οποία δεσμευθήκαμε από την αρχή της θητείας μας. Παρά τα αναμενόμενα προβλήματα και τις ποικίλες αντιξοότητες, αντιμετωπίζουμε τις προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας με τη σύνεση και την αποφασιστικότητα που επιβάλλεται.

Από αυτό εδώ το βήμα, πριν από έναν χρόνο ακριβώς, είπαμε την αλήθεια για τη δημοσιονομική κατάσταση που παραλάβαμε, για το έλλειμμα και το χρέος. Η αποκατάσταση της δημοσιονομικής αξιοπιστίας της χώρας μας ήταν αναγκαία για να ξεκαθαρίσει το ομιχλώδες τοπίο των δημοσίων οικονομικών. Ήταν αναγκαία για να αποκτήσουμε όλοι μια καθαρή εικόνα για

την πορεία και την κίνηση των πραγμάτων. Ήταν αναγκαία για να μπορέσουμε να διαμορφώσουμε και να αναπτύξουμε τις κατάλληλες πολιτικές που απαιτούνται για τον μετασχηματισμό της οικονομίας μας. Ήταν για εμάς μια υποχρέωση να τιμήσουμε την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού. Να δούμε την αλήθεια και να πούμε την αλήθεια.

Όλοι γνωρίζουμε πλέον ότι η δημοσιονομική κατάσταση που παρουσίαζε η προηγούμενη κυβέρνηση ήταν πλασματική. Με την απόκρυψη των δημοσιονομικών δαπανών και του χρέους είχε δημιουργηθεί μια εικόνα, η οποία οδηγούσε σε λανθασμένες πολιτικές αποφάσεις. Πίσω από τη βιτρίνα, πίσω από το προσωπείο της δήθεν «ισχυρής οικονομίας», κρυβόταν δυστυχώς μια άλλη πραγματικότητα. Το χρέος αυξανόταν με πολύ ταχύτερο ρυθμό από αυτόν που δικαιολογούσαν τα επίσημα ελλείμματα. Η ανεργία – η ανεργία των νέων κυρίως – ήταν επίμονη και αυξανόμενη. Οι εξαγωγές παρουσίαζαν συρρίκνωση, ενώ οι εισαγωγές αυξάνονταν με ταχύ ρυθμό.

Ειδικότερα όσον αφορά τα ελλείμματα και το χρέος, η Eurostat ήδη από το 2002 είχε προχωρήσει σε αναθεωρήσεις των στοιχείων, ενώ με επιστολές της στη συνέχεια αμφισβητούσε και την αξιοπιστία των αναθεωρημένων στοιχείων. Το κόστος για την αξιοπιστία της χώρας μας θα ήταν πολύ μεγαλύτερο αν αφήναμε στην Eurostat τη μονομερή πρωτοβουλία για την αναθεώρηση των στοιχείων.

Ποιές ήταν, όμως, οι συνέπειες των μεγάλων δημοσιονομικών ελλειμμάτων στην πραγματική οικονομία; Ήταν ο πληθωρισμός και η ακρίβεια. Η μειωμένη ανταγωνιστικότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών μας. Η στρεβλή οικονομική ανάπτυξη που δεν μπορούσε να συνεχισθεί. Αυτά κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε. Αυτά αντιμετωπίζουμε. Με αίσθημα ευθύνης, με συνέπεια και με σθένος είμαστε αποφασισμένοι να διορθώσουμε την κατάσταση που παραλάβαμε. Να προχωρήσουμε, να κινηθούμε τα πράγματα στη σωστή κατεύθυνση. Και αυτό με τους ελάχιστους δυνατούς κλυδωνισμούς για την οικονομία και την κοινωνία.

Είχαμε μπροστά μας δύο επιλογές. Θα μπορούσαμε να ακολουθήσουμε μια πολιτική απότομης και βίαιης προσαρμογής για την αντιμετώπιση των προβλημάτων, κάτι που θα δημιουργούσε ισχυρούς κλυδωνισμούς στην οικονομία, με αμφίβολα αποτελέσματα. Ή, πάλι, θα μπορούσαμε να ακολουθήσουμε μια πολιτική ήπιας προσαρμογής, ώστε να διασφαλισθεί βραχυπρόθεσμα η αναπτυξιακή προοπτική της οικονομίας μας. Η θεμελιώδης απόφασή μας για ήπια προσαρμογή ήταν και είναι μια επιλογή ευθύνης. Μετά από λεπτές και πολύπλοκες διαβουλεύσεις με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατορθώσαμε και εξασφαλίσουμε μια διετή περίοδο προσαρμογής. Αυτό απέτελεσε μεγάλη επιτυχία και μας δίνει την ευχέρεια να διορθώσουμε τα προβλήματα

με μεγαλύτερη άνεση. Όμως, και αυτό το τονίζω, η ήπια προσαρμογή αποτελεί πάντοτε μια προσαρμογή. Απαιτείται και επιβάλλει τη δημοσιονομική εξυγίανση, ακόμη και αν αυτή είναι σταδιακή. Με το νέο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης προχωρούμε στη δημοσιονομική εξυγίανση, με έμφαση στην καταπολέμηση της σπατάλης στο Δημόσιο.

Η ήπια προσαρμογή απαιτείται και επιβάλλει την αλλαγή του αναπτυξιακού προτύπου. Απαιτείται και επιβάλλει τις μεταρρυθμίσεις στον ευρύτερο Δημόσιο τομέα, αλλά και σε ολόκληρο το φάσμα της οικονομίας.

Αυτό πρέπει να κατανοήσουμε όλοι. Πολιτικοί, επιχειρηματίες και εργαζόμενοι. Το υδροκέφαλο Δημόσιο και οι υπερβολικές δημόσιες δαπάνες αποτελούν μείζον πρόβλημα. Υποσκάπτουν την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Οδηγούν σε υπέρμετρη διόγκωση του δημόσιου χρέους. Αυτό που πρέπει να κατανοήσουμε όλοι – και πρώτοι από όλους οι κοινωνικοί εταίροι – είναι ότι το οικονομικό πρότυπο της προηγούμενης εικοσαετίας ναυάγησε. Επιβάλλεται με μεταρρυθμίσεις να επιλύσουμε τα προβλήματα που παραλάβαμε. Να περάσουμε μπροστά. Να κινηθούμε προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι,

Διαμορφώνουμε ήδη ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο. Με συνέπεια υλοποιούμε τις δεσμεύσεις μας. Με σταθερότητα κτίζουμε ένα ευνοϊκό περιβάλλον για την επιχειρηματικότητα. Διαμορφώνουμε συνθήκες εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας. **Το νέο αναπτυξιακό πρότυπο, η νέα αναπτυξιακή πολιτική βασίζεται στο τρίπτυχο: Επιχειρηματικότητα, Εξωστρέφεια, Ανταγωνιστικότητα.**

Πιστεύουμε στην **επιχειρηματικότητα** ως τον κυριότερο μοχλό για την ανάπτυξη της οικονομίας, την απασχόληση και τη δημιουργία πλούτου, που θα μας επιτρέψει να αντιμετωπίσουμε τα κοινωνικά προβλήματα.

Πιστεύουμε στην **εξωστρέφεια**, διότι βρισκόμαστε σε έναν κόσμο που τα σύνορα έχουν πολύ μικρότερη σημασία από ό,τι στο παρελθόν, σε μια μεγάλη ευρωπαϊκή αγορά, σε έναν κόσμο με όλο και πιο ελεύθερες οικονομικές συναλλαγές.

Πιστεύουμε στην **ανταγωνιστικότητα**, διότι στην παγκόσμια οικονομία μόνο οι χώρες που είναι ανταγωνιστικές μπορούν να συνεχίσουν να αναπτύσσονται, ενώ εκείνες που δεν είναι οδηγούνται σε συρρίκνωση.

Από αυτό εδώ το βήμα, πέρυσι τον Μάιο, δεσμευθήκαμε για την προώθηση της Φορολογικής Μεταρρύθμισης, έναν από τους κυριότερους πυλώνες της νέας αναπτυξιακής πολιτικής. **Σήμερα, η Φορολογική Μεταρρύθμιση είναι πραγματικότητα.** Αξιοποιήσαμε όλα τα περιθώρια που μας παρείχε η δύσκολη δημοσιονομική κατάσταση που παραλάβαμε. Μειώσαμε τους φορολογικούς συντελεστές προκειμένου να τονώσουμε τις επενδύσεις, ώστε να κινηθεί μια νέα αναπτυξιακή διαδικασία. Με τον νέο Φορολογικό Νόμο, οι φορολογικοί συντελε-

στές για τις Α.Ε. και τις Ε.Π.Ε. μειώνονται κατά δέκα εκατοστιαίες μονάδες, από το 35% στο 25%, ως το 2007. Σημειώνω ιδιαίτερα, και εσείς αντιλαμβάνεστε τη σημασία του γεγονότος, ότι στον νέο Φορολογικό Νόμο παρέχονται σημαντικά φορολογικά κίνητρα για τη χρηματοδότηση της Έρευνας (Ε&Α), η οποία είναι αναγκαία για την καινοτομία και τη βελτίωση των επιδόσεων των επιχειρήσεων στο διεθνές περιβάλλον. Ενισχύουμε την Έρευνα γιατί χωρίς αυτήν θα είμαστε αναγκασμένοι να ανταγωνιζόμαστε μόνο σε όρους κόστους και όχι σε όρους ποιότητας και διαφοροποίησης των προϊόντων.

Από αυτό εδώ το βήμα, πέρυσι τον Μάιο, δεσμευθήκαμε για την προετοιμασία ενός νέου Νόμου για τα επενδυτικά κίνητρα. **Σήμερα, ο νέος Επενδυτικός Νόμος, ο δεύτερος πυλώνας της νέας αναπτυξιακής πολιτικής, αποτελεί πραγματικότητα.** Με τον νέο Επενδυτικό Νόμο παρέχονται κίνητρα για ιδιωτικά επενδυτικά σχέδια, ώστε να επιταχυνθεί η περιφερειακή σύγκλιση και να επιτύχουμε μια καλύτερη αξιοποίηση των συγκριτικών μας πλεονεκτημάτων. Εξαλείψαμε προβλήματα και γραφειοκρατικές περιπλοκές, που δημιουργούσαν οι προηγούμενοι αντίστοιχοι νόμοι, και καινοτομήσαμε δίνοντας έμφαση στα νέα επενδυτικά σχέδια ανεξαρτήτως του αν μια επιχείρηση είναι παλαιά ή νέα.

Σας γνωρίζω ότι μέχρι χθες, μετά από 55 ημέρες εφαρμογής του νόμου, είχαν υποβληθεί **119** σχέδια συνολικού ύψους **286,4** εκ. ευρώ. Για να έχετε μέτρο σύγκρισης, τις 55 πρώτες ημέρες της εφαρμογής του προηγούμενου αντίστοιχου νόμου, του 2601/98, είχαν υποβληθεί μόλις **69** επενδυτικά σχέδια ύψους **82,8** εκ. ευρώ – **69** τότε, **119** σήμερα – **82,8** εκ. ευρώ τότε, **286,4** εκ. ευρώ τώρα.

Τις επόμενες δέκα ημέρες έχει προγραμματισθεί να εξετασθούν από την Κεντρική Γνωμοδοτική Επιτροπή τα πρώτα δέκα επενδυτικά σχέδια, συνολικού ύψους **51** εκ. ευρώ. Η αξιολόγησή τους έχει ήδη περατωθεί από την Κεντρική Υπηρεσία Ιδιωτικών Επενδύσεων. Η έναρξη εξέτασης των παραπάνω επενδυτικών σχεδίων αρχίζει την προσεχή Δευτέρα. Αντίστοιχα, προωθούνται για εξέταση από τις Περιφερειακές Γνωμοδοτικές Επιτροπές τα επενδυτικά σχέδια που έχουν υποβληθεί στις Περιφερειακές Υπηρεσίες.

Πέρυσι τον Μάιο, κυρίες και κύριοι, δεσμευθήκαμε ότι θα βελτιώναμε την απόδοση του Γ' ΚΠΣ και των επιμέρους επιχειρησιακών προγραμμάτων, όπως είναι η «Κοινωνία της Πληροφορίας». **Σήμερα, έχουμε ήδη χειροπιαστά αποτελέσματα. Ήδη έχει υπερδιπλασιασθεί ο μηνιαίος ρυθμός εκτέλεσης. Και συνεχίζουμε προκειμένου να καλύψουμε τις μεγάλες καθυστερήσεις του παρελθόντος.** Παράλληλα, βρισκόμαστε σε διαπραγματεύσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση για να ελαχιστοποιήσουμε τις απώλειες κοινοτικών πόρων από τις κακοτεχνίες του παρελθόντος στα δημόσια έργα.

Πέρυσι τον Μάιο, δεσμευθήκαμε ότι θα προχωρού-

σαμε σε απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης για τις νέες επιχειρήσεις, στην αναμόρφωση του πτωχευτικού δικαίου, σε οργανωμένο χωροταξικό σχεδιασμό. **Οι ενέργειες αυτές και οι σχετικές αποφάσεις θαίνουν προς την ολοκλήρωσή τους.**

Πέρυσι, δεσμευθήκαμε ότι θα διοργανώσουμε τους καλύτερους και ασφαλέστερους Ολυμπιακούς Αγώνες που έγιναν ποτέ. Μια μεγάλη επένδυση για τη χώρα. Δεσμευθήκαμε ότι θα ενοποιούσαμε τις προσπάθειές μας για την προβολή της Ελλάδας στο εξωτερικό, και ιδιαίτερα μάλιστα στις μεγάλες διεθνείς αγορές. Προσπάθειες τόσο για την προβολή των προϊόντων μας όσο και του τουρισμού μας. Σήμερα, έχοντας αναμορφώσει τον ΟΠΕ και τον ΕΟΤ, με αξιώσεις επιχειρούμε την προώθηση των προϊόντων και του τουρισμού μας στις μεγάλες διεθνείς αγορές. Στην Ευρώπη, στις ΗΠΑ, αλλά και στην Άπω Ανατολή, η οποία αναπτύσσεται δυναμικά και αποτελεί μια νέα ευκαιρία για την ελληνική οικονομία.

Φίλες και φίλοι,

Οι προσπάθειές μας δεν τελειώνουν όμως εδώ. Έχουμε πολλά ακόμη να κάνουμε. Στο αμέσως επόμενο διάστημα προωθούμε στο Κοινοβούλιο **το νομοσχέδιο για τις Συμπράξεις Δημόσιου - Ιδιωτικού Τομέα.** Αυτό αποτελεί τον τρίτο κρίσιμο πυλώνα της νέας αναπτυξιακής πολιτικής. Μέσα από τις Συμπράξεις αυτές θα δημιουργηθούν με χαμηλότερο κόστος, υψηλότερη ποιότητα και πολύ ταχύτερα πολλές από τις αναγκαίες υποδομές για την οικονομία μας. Έτσι, θα μπορούν να παρέχονται πιο αποτελεσματικά οι δημόσιες υπηρεσίες. Κινητοποιούμε την επιχειρηματικότητα και στον τομέα των υποδομών. Με ελάχιστο δημοσιονομικό κόστος θα υλοποιούνται νέες επενδύσεις, με θετικές επιπτώσεις για τον ρυθμό ανάπτυξης, την απασχόληση, αλλά και την καθημερινότητα του πολίτη.

Συνεχίζουμε την προώθηση μιας **νέας γενιάς αποκρατικοποιήσεων**, με σκοπό την ενίσχυση του ανταγωνισμού και την ανάπτυξη. Μετά τη μετοχοποίηση του Ομίλου των Ελληνικών Πετρελαίων και την πλήρη αποκρατικοποίηση της Εθνικής Τράπεζας, έχουν ξεκινήσει οι διαδικασίες για τη διάθεση ως και 17% των μετοχών του ΟΠΑΠ και την εισαγωγή του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στο Χρηματιστήριο. Παράλληλα, ξεκίνησαν οι διαπραγματεύσεις για την εισαγωγή στο Χρηματιστήριο του Νέου Αερολιμένα Αθηνών. Προγραμματίζονται νέα βήματα στις τηλεπικοινωνίες και στο τραπεζικό σύστημα σε συνδυασμό με την εξυγίανση του ΟΤΕ και την αντιμετώπιση του ασφαλιστικού των τραπεζών. Για εφέτος έχουμε προϋπολογίσει αποκρατικοποιήσεις της τάξης του 1,6 δις ευρώ. Μπορεί και να ξεπεράσουμε αυτό το ποσό.

Ανοιξαμε τον διάλογο για τη **μεταρρύθμιση της αγοράς εργασίας.** Αυτή αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την αύξηση της απασχόλησης και τον περιορισμό

της ανεργίας και ειδικά της ανεργίας των νέων. Η αγορά εργασίας μας χαρακτηρίζεται από μεγάλες ανισότητες και από αγκυλώσεις που αποθαρρύνουν την απασχόληση νέων εργαζομένων. Η καλύτερη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, η σταδιακή σύγκλιση των όρων απασχόλησης στον Δημόσιο και τον Ιδιωτικό τομέα, και η ένταξη των οικονομικών μεταναστών στη νόμιμη αγορά εργασίας αποτελούν μεγάλα ζητούμενα, που θα ωφελήσουν σημαντικά την οικονομία. Οι αναγκαίες αλλαγές θα προχωρήσουν μετά από διάλογο, ώστε να έχουμε τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα, χωρίς αιφνιδιασμούς.

Ανοίξαμε τον διάλογο για την επίλυση των προβλημάτων του **Ασφαλιστικού**. Πρέπει να γνωρίζουμε όλες τις παραμέτρους του συστήματος στη σωστή τους διάσταση. Το ασφαλιστικό μας σύστημα έχει μεγάλα προβλήματα και αυτό το γνωρίζουμε όλοι μας. Μπροστά σε αυτήν την πραγματικότητα έχουμε υποχρέωση όλοι μαζί να σταθούμε με ιδιαίτερη ευθύνη. **Το ζήτημα, κυρίες και κύριοι, δεν είναι αν θα πρέπει να εξυγιάνουμε το σύστημα, αλλά το πώς θα το επιτύχουμε αυτό.** Το ασφαλιστικό μας σύστημα έχει δώσει ορισμένες μελλοντικές υποσχέσεις. Σκοπός μας – πρέπει να γίνει κατανοητό αυτό – δεν είναι να τις περιορίσουμε, αλλά μέσα από τον διάλογο και ακολούθως με συναινετικές δράσεις να κάνουμε το σύστημα πιο αξιόπιστο. Να εξασφαλίσουμε ότι αυτές οι υποσχέσεις θα μπορέσουν να τηρηθούν και στο μακρινό μέλλον, ώστε να διασφαλισθούν έτσι οι σημερινοί, αλλά και οι αυριανοί συνταξιούχοι. Έχουμε όλοι μας υποχρέωση για αυτό.

Ξεκινήσαμε ήδη τον νέο στρατηγικό σχεδιασμό για το **Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης**. Οι πόροι από αυτό θα κατευθυνθούν σε δράσεις, οι οποίες θα δώσουν έμφαση στο ανθρώπινο δυναμικό και στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας. Σχεδιάζουμε με διορατικότητα τα προγράμματα που θα ενταχθούν στο Εθνικό Πλαίσιο Ανάπτυξης – το νέο Κοινοτικό Πλαίσιο για την περίοδο 2007-2013. Μέσα από τα προγράμματα αυτά φιλοδοξούμε να πετύχουμε την ανάπτυξη και τη σύγκλιση της ελληνικής περιφέρειας. Δίνουμε έμφαση στην ανάπτυξη των ανθρωπίνων πόρων, την αναδιοργάνωση της περιφερειακής παραγωγικής βάσης και στην ανάδειξη της Ελλάδας ως κέντρου της οικονομικής ζωής της Ν.Α. Ευρώπης. Παράλληλα, επιταχύνουμε τις δράσεις μας για την επίτευξη των στόχων της Λισαβόνας μέσα από συντονισμένες προσπάθειες για την εισαγωγή των νέων τεχνολογιών στον Δημόσιο τομέα, αλλά και στον Ιδιωτικό.

Ενισχύουμε το τραπεζικό σύστημα, το οποίο αποτελεί βασικό κορμό μιας σύγχρονης οικονομίας. Η επίλυση του ασφαλιστικού των τραπεζών θα δώσει νέα ώθηση στο τραπεζικό σύστημα, νέα ώθηση στο πρόγραμμα των αποκρατικοποιήσεων, νέα ώθηση στην οικονομία. Βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη καμπή ενόψει

των πρωτοβουλιών που θα αναλάβουμε μετά από διάλογο έξι μηνών.

Ενισχύουμε τον κλάδο των τηλεπικοινωνιών με την αναδιοργάνωση του ΟΤΕ, την προώθηση των ευρυζωνικών δικτύων, την ενίσχυση του ανταγωνισμού. Η χθεσινή συμφωνία της Διοίκησης του ΟΤΕ με την ομοσπονδία των εργαζομένων στον Οργανισμό έχει μεγάλη σημασία τόσο για το μέλλον του Οργανισμού, όσο και για το μέλλον της οικονομίας. Οι τηλεπικοινωνίες είναι ένας στρατηγικός κλάδος και ο ΟΤΕ είναι η μεγαλύτερη επιχείρηση σε αυτόν. Τόσο η διοίκηση όσο και οι εκπρόσωποι των εργαζομένων έδειξαν μεγάλη ωριμότητα και υπευθυνότητα σε μια κρίσιμη στιγμή για τον Οργανισμό, σε μια κρίσιμη καμπή για την ελληνική οικονομία.

Αποδείχθηκε περίτρανα ότι μπορεί να υπάρξει συναίνεση στην οικονομία. Αποδείχθηκε ότι η αναζήτηση συναινετικών λύσεων στις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η οικονομία μπορεί να έχει αποτελέσματα. Αυτή είναι η πολιτική που προεβούμε. Είναι η πολιτική των συναινετικών μεταρρυθμίσεων στην οικονομία. Η πολιτική που στοχεύει στην ανάπτυξη, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή.

Ενισχύουμε τον τομέα της ενέργειας. Προωθούμε την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας και επιδιώκουμε η χώρα μας να γίνει ενεργειακός κόμβος της περιοχής.

Κυρίες και κύριοι,

Δίνουμε μεγάλη έμφαση στην εξωστρέφεια της οικονομίας μας, των επιχειρήσεών μας. Ήδη, πολλές επιχειρήσεις που είδαν τις ευκαιρίες στο εξωτερικό και τις αξιοποίησαν σημειώνουν μεγάλες επιτυχίες. Από τα Βαλκάνια ως την Κίνα και την Ιαπωνία. Από την πλευρά μας, ενισχύουμε την προσπάθειά τους να δραστηριοποιηθούν αποτελεσματικά στις μεγάλες ξένες αγορές με όλα τα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας. Έχουμε τη δυνατότητα να επιδιώξουμε και να καταλάβουμε μια πολύ καλύτερη θέση στη μεγάλη διεθνή αγορά. Έχουμε τη δυνατότητα να επιδιώξουμε και να πετύχουμε μια πολύ καλύτερη θέση στον παγκόσμιο τουριστικό χάρτη. Δημιουργούμε ένα πλαίσιο για να γίνουν οι επιχειρήσεις μας ανταγωνιστικές και καινοτόμες. Για να περάσει η οικονομία μας σε μια νέα εποχή.

Εργαζόμαστε καθημερινά και με σχέδιο για την αξιοποίηση του συνόλου των δυνατοτήτων μας. Έχω τη βαθιά πεποίθηση ότι μπορούμε να πετύχουμε πολλά. Αντιμετωπίζουμε με αποφασιστικότητα τις προκλήσεις. Η πρόοδος θα είναι εμφανής χρόνο με τον χρόνο. Το κλίμα εμπιστοσύνης που οικοδομούμε, η αξιοπιστία που κτίζουμε, οι μεταρρυθμίσεις που προωθούμε βάζουν την οικονομία σε μια νέα πορεία. Είμαι βέβαιος ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις θα παίξουν τον ρόλο που τους αρμόζει και θα οδηγήσουν την Ελλάδα σε μια νέα εποχή.

Σας ευχαριστώ πολύ. ♦

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΕΒ Κ. ΟΔΥΣΣΕΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,
Κυρίες και Κύριοι,

Έχω την τιμή να σας καλωσορίσω απόψε στην Ετήσια Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, του κορυφαίου θεσμού της ελληνικής επιχειρηματικής κοινότητας. Αισθάνομαι ιδιαίτερα υπερήφανος που η εκδήλωση αυτή, πέρα από τους επιχειρηματίες μέλη του ΣΕΒ, συγκεντρώνει εκπροσώπους της πολιτικής ηγεσίας, των εργατικών συνδικαλιστικών οργανώσεων, καθώς και εκπροσώπους του τύπου. Σας ευχαριστώ όλους για την παρουσία σας εδώ.

Ο τόπος βρίσκεται στην καθοριστική χρονική στιγμή που πρέπει να αναζητήσουμε νέους όρους και προϋποθέσεις, οι οποίες θα επιτρέψουν στην ελληνική οικονομία να καλύψει τα κενά της και να βρει τον δρόμο της.

Η νέα πραγματικότητα αμφισβητεί αυτά που θεωρούσαμε αυτονόητα. Επιτάσσει να επαναξιολογήσουμε νοοτροπίες. Να αναμετρηθούμε με τις αδυναμίες μας. Να επαναπροσδιορίσουμε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις μας. Σε αυτήν την ανάγκη για βαθιές αλλαγές θα αναφερθώ σήμερα στην ομιλία μου.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι η επιτυχής διεξαγωγή των Ολυμπιακών αγώνων, η ανακήρυξη του **2005 ως έτους Ανταγωνιστικότητας** και άλλες σωστές επιλογές όλων των κυβερνήσεων, τα τελευταία χρόνια, μπορούν να επιδράσουν θετικά στην οικονομική δραστηριότητα.

Αναφέρω χαρακτηριστικά παραδείγματα: Η Αθήνα πιο καθαρή και πιο πράσινη από ποτέ, μετατράπηκε σε ευρωπαϊκή μεγαλούπολη με σύγχρονες υποδομές και πλούσιες δραστηριότητες για τους κατοίκους και τους επισκέπτες της. Οι μεγάλες επενδύσεις που έγιναν στις υποδομές αποτελούν εφόδια για την προσέλκυση ξένων επενδύσεων. Και όχι μόνο αυτό. Μια νέα γενιά ειδικών δημιουργήθηκε, με πολύτιμες δεξιότητες και γνώσεις στη διοίκηση και τη διαχείριση σύνθετων έργων. Οι Έλληνες αποδείξαμε τη βούληση και την ικανότητά μας να επαναπροσδιορίσουμε τη φήμη της χώρας μας στην παγκόσμια σκηνή, έστω και με αυτό το βαρύ οικονομικό κόστος.

Αποκτούμε αυτοπεποίθηση, όταν βλέπουμε τα όνειρά μας να πραγματοποιούνται.

Το τέλος των Αγώνων πρέπει να αποτελεί την αφετηρία για το νέο εθνικό μας όραμα. Το “πνεύμα” των Αγώνων οδηγός μας!

Ως υπεύθυνοι εκπρόσωποι της επιχειρηματικής κοινότητας, επικροτούμε και υποστηρίζουμε τις θετικές κινήσεις κάθε πολιτικής ηγεσίας. Όμως, δυστυχώς,

έχουμε φθάσει στο σημείο, όλο και περισσότεροι παράγοντες της διεθνούς και της ελληνικής σκηνής, να αμφισβητούν όχι μόνο τα χρονοδιαγράμματα της προσαρμογής, αλλά πλέον, την ίδια τη βούληση και την ικανότητα προσαρμογής μας στις αλλαγές. Αυτό απεικονίζεται και στις μηνιαίες μετρήσεις των επιχειρηματικών προσδοκιών και της συγκυρίας του IOBE, όπου η αισιοδοξία, που είχε κορυφωθεί το καλοκαίρι του 2004, έχει υποχωρήσει σημαντικά και φαίνεται να σταθεροποιείται σε χαμηλά επίπεδα. Σε χαμηλά επίπεδα κινείται και ο δείκτης εμπιστοσύνης των καταναλωτών.

Δεν πρωτοτυπώ τονίζοντας αυτό που σχεδόν όλοι οι επιστημονικοί και οικονομικοί φορείς έχουν διαπιστώσει :

- Χωρίς μεταρρυθμίσεις, ιδιαίτερα στα μεγάλα ζητήματα της δημοσιονομικής πολιτικής και του κράτους, οι ρυθμοί ανάπτυξης μειώνονται αναπόφευκτα.
- Οι κόποι όλων μας, και κυρίως των εργαζομένων, πάνε χαμένοι.
- Με πληθωρισμό σταθερά πάνω από τον μέσο όρο της ζώνης του ευρώ οι συντάξεις και οι αποταμιεύσεις όλων εξανεμίζονται.
- Η μεγάλη προσπάθεια, που καταβάλλει ο Έλληνας πολίτης, κινδυνεύει να είναι, για μία ακόμη φορά, ατελέσφορη.
- Στα νέα προβλήματα χρειάζονται νέες λύσεις.

Βεβαίως γίνονται βήματα. Βήματα τα οποία επικροτούμε:

- Η απλοποίηση κάποιων διαδικασιών για τις επενδύσεις επιχειρήσεων χαμηλής όχλησης
- Η προσπάθεια να απεικονισθεί με μεγαλύτερη ακρίβεια το δημόσιο χρέος
- Η μείωση – έστω και σταδιακά – των φορολογικών συντελεστών στον φόρο εισοδήματος των επιχειρήσεων.
- Ο επενδυτικός νόμος που αποτελεί γέφυρα για την ανάπτυξη, μέχρι το τέλος του 3ου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.
- Η προσπάθεια αξιοποίησης των ολυμπιακών υποδομών.
- Η δέσμευση της κυβέρνησης ότι το κράτος θα αυξάνεται με ρυθμούς που θα υπολείπονται κατά 1% του ρυθμού ανάπτυξης του ΑΕΠ της χώρας.

Αυτά όμως, αντισταθμίζονται από άλλα, που λειτουργούν ανασταλτικά στην επιχειρηματικότητα, όπως :

- η διστακτικότητα στην αντιμετώπιση των οξείτων δημοσιονομικών προβλημάτων που ανέδειξε η απογραφή,
- η κατάργηση των ειδικών αφορολόγητων αποθεματικών,
- η νέα έκδοση του ήδη κακού προϋπάρχοντος νόμου περί βασικού μετόχου,

• η εγκατάλειψη της διεκδίκησης της Διεθνούς Έκπο της Θεσσαλονίκης,

• η πρωτότυπη αντιμετώπιση της φετινής Πρωτομαγιάς,

- οι μεγάλες προσλήψεις στο Δημόσιο.

Η κοινωνία αντιλαμβάνεται την απόσταση που υπάρχει μεταξύ προεκλογικού κυβερνητικού προγράμματος και πράξεων της κυβέρνησης. Η αποφασιστική λήψη ριζοσπαστικών μέτρων, **χωρίς αναβολή**, σε πολλούς τομείς του κυβερνητικού έργου και η δέσμευση σε συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα είναι αναγκαία. Οι κυβερνήσεις δεν κρίνονται από τις δημοσκοπήσεις και τις λογομαχίες στα παράθυρα της τηλεόρασης. Οι κυβερνήσεις κρίνονται, στο τέλος της τετραετίας, από την πορεία της οικονομίας και τα αποτελέσματα σε τομείς, όπως η απασχόληση, η ανεργία, οι συντάξεις, το μέσο εισόδημα και η ακρίβεια.

Μεταφέρουμε λανθασμένο μήνυμα κάθε φορά που θυσιάζουμε το αύριο για να είμαστε αρεστοί σήμερα, όταν ωραιοποιούμε την πραγματικότητα, όταν αποφεύγουμε να συζητήσουμε καίρια θέματα, όπως το ασφαλιστικό, ή *προφασίζομαστε* ότι αναμένουμε κάποια πιο κατάλληλη συγκυρία και αναβάλλουμε τη λήψη διαρθρωτικών μέτρων. Είναι σφάλμα να ισχυριζόμαστε ότι το πρόβλημα είναι μόνο διαχειριστικό και ότι το υπερ-

Με μια θερμή χειραψία ο Πρόεδρος του ΣΕΒ κ. Οδυσσέας Κυριακόπουλος μαζί με τον Πρόεδρο της Συνέλευσης κ. Ιάσωνα Στράτο υποδέχονται στην είσοδο του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια.

χρωμένο κράτος μπορεί με μικρές μόνο βελτιώσεις να αντιμετωπίσει και να λύσει τα προβλήματα. Το πρόβλημα είναι στρατηγικής σημασίας.

Και επειδή μας αρέσει το ποδόσφαιρο, μπορούμε να πάρουμε πολλά μαθήματα από την επιτυχία της Εθνικής μας ομάδας που με σκληρή δουλειά, πειθαρχία, πίστη και ομαδικό πνεύμα αγωνίστηκε και σήκωσε το ευρωπαϊκό κύπελλο, κάνοντάς μας όλους υπερήφανους. Ας συνειδητοποιήσουμε όλοι μαζί ότι η χώρα είναι σαν να παίζει στις παρατάσεις του β' ημιχρόνου και ή θα βάλουμε γκολ στα επόμενα λίγα λεπτά ή θα υποβιβαστούμε από την πρώτη κατηγορία του διεθνούς οικονομικού στίβου. Ας μην ξεχνάμε ότι με δουλειά, πειθαρχία, πίστη και ομαδικό πνεύμα καταφέραμε να ενταχθούμε στην ευρωζώνη και έτσι πρέπει να συνεχίσουμε.

Πέρα από λαϊκισμούς και δημαγωγίες, ο ρόλος του ΣΕΒ στην ελληνική κοινωνία σήμερα είναι σταθερός και ξεκάθαρος:

- Εκπροσωπούμε τον Έλληνα εργοδότη και επιχειρηματία στον κοινωνικό διάλογο.
- Στήριζουμε την επιχειρηματικότητα, τη δημιουργικότητα και την καινοτομία.
- Εκφράζουμε τα ανήσυχα, δυναμικά, πρωτοποριακά στρώματα της ελληνικής κοινωνίας.
- Καταθέτουμε μέσω των συλλογικών μας οργάνων υπεύθυνες και τεκμηριωμένες προτάσεις που, ακόμη κι αν δεν ακούγονται δημοφιλείς, αποτελούν τις δοκιμασμένες και στέρεες λύσεις, που οδηγούν στην ανάπτυξη.
- Συγκρούμαστε μόνο με τις ξεπερασμένες αντιλήψεις και νοοτροπίες, όπου κι αν βρίσκονται αυτές, χωρίς κομματικές προκαταλήψεις.
- Και είμαστε υπερήφανοι που προωθούμε τα ελληνικά συμφέροντα στη διεθνή κοινότητα και επηρεάζουμε τη λήψη αποφάσεων, σε όποιο βήμα βρισκόμαστε. Όπως γίνεται με την ενεργή συμμετοχή μας στην ευρωπαϊκή ομοσπονδία εργοδοτών, την UNICE.

Κυρίες και κύριοι,

Στις προτροπές μας για μικρότερο και πιο αποτελεσματικό κράτος, πολλές φορές ακούμε κατηγορίες ακόμα και από εκπροσώπους της κυβέρνησης αλλά και κυρίως του τύπου ότι «οι βιομήχανοι είναι αχόρταγοι. Τι άλλο θέλουν;», ή ότι θέλουμε να διαλύσουμε τον κοινωνικό ιστό και να διαρρήξουμε το δίκτυο «κοινωνικής αλληλεγγύης», σε εισαγωγικά, που επικρατεί!

Δυστυχώς, δεν δίνουμε μόνο μάχη για την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα και την οικονομία. Δίνουμε μάχη για αλλαγή νοοτροπίας. Μάχη εναντίον της συντήρησης. Συντήρηση είναι ο συμβιβασμός με την παλαιά Ελλάδα και τις νοοτροπίες που επικράτησαν στο τέλος του 20ού αιώνα. Από την επιτυχή έκβαση της μάχης εξαρτάται η περαιτέρω ανάπτυξη:

- Για την απαλλαγή από τα στερεότυπα του παρελθόντος.

- Για την υπέρβαση της παθολογικής ανασφάλειας και δυσπιστίας προς το καινούργιο, που χαρακτηρίζει ορισμένους πολίτες και κοινωνικές ομάδες.

- Για την αναγνώριση της αξίας της δημιουργίας και της καινοτομίας.

Η καθημερινότητα στη χώρα μας διανθίζεται από πλήθος αντιφατικών ιδεολογημάτων, που προβάλλονται από τα ΜΜΕ. Αναθεματίζονται τα αποτελέσματα της στασιμότητας: η ακρίβεια, η ανεργία, η απουσία επενδύσεων, ενώ την ίδια στιγμή εκδηλώνεται βίαιη αντίδραση σε κάθε αλλαγή που θα μας βγάλει από το αδιέξοδο.

Παρακαλούμε τους ξένους να επενδύσουν στην Ελλάδα, ενώ την ίδια στιγμή διώχνουμε όσους είχαν το θάρρος να καταθέσουν χρόνο και πόρους σε νέες επενδυτικές πρωτοβουλίες. Ό,τι δεν προλάβει η δαιδαλώδης γραφειοκρατία και οι παράλογες καθυστερήσεις της δημόσιας διοίκησης και της δικαιοσύνης, το αποτελειώνουν ποικίλες ομάδες κάθε είδους διαμαρτυρομένων.

Δεν αναγνωρίζουμε και δεν προβάλλουμε επαρκώς τις πολύ μεγάλες επενδύσεις του ιδιωτικού τομέα, που μαζί με τις επενδύσεις του Δημοσίου έφθασαν το 25% του ΑΕΠ.

Ανταγωνιστικότητα

Θύμα τέτοιων ιδεολογημάτων κινδυνεύει να πέσει και η ανταγωνιστικότητα. Σελίδες επί σελίδων έχουν γραφτεί. Αν κάναμε σήμερα μια δημοσκόπηση, είμαι βέβαιος ότι ο μέσος πολίτης δεν θα μπορούσε να διατυπώσει εύκολα τι είναι και γιατί τον αφορά η ανταγωνιστικότητα.

Παρόλο που το ζει, με οδυνηρές συνέπειες, και το αισθάνεται, δεν μπορεί να σχετιστεί με την έννοια, δεν αντιλαμβάνεται πώς μπορεί ο ίδιος να συμβάλει ή πώς να αντιμετωπίσει τον εντεινόμενο ανταγωνισμό.

Πολύ φοβάμαι ότι η πολιτεία, παρά τις προσπάθειές της να φέρει το πρόβλημα στην επιφάνεια, δεν έχει ασχοληθεί με το να εκπαιδεύσει και να κάνει τον μέσο πολίτη συμμετοχό στο πρόβλημα. Τα μαθήματα επιχειρηματικότητας που πιλοτικά διδάχθηκαν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με την εθελοντική συνεισφορά πολλών στελεχών επιχειρήσεων, δεν έχουν ενταχθεί ακόμα στο σχολικό πρόγραμμα.

Για εμάς, που προωθήσαμε και τη θέσπιση του 2005 ως έτους Ανταγωνιστικότητας, το βάρος είναι διπλό.

Το έχουμε τονίσει τόσες φορές που κοντεύουμε να παρεξηγηθούμε: πολύς κόσμος τείνει να πιστέψει ότι πρόκειται για κάποιου είδους συντεχνιακής μας διεκδίκησης. Η προσπάθεια να παράγουμε αξιόπιστα, ποιοτικά και ανταγωνιστικά προϊόντα και υπηρεσίες **αφορά όλους τους Έλληνες και θα ωφελήσει το κοινωνικό σύνολο.**

Η ευθύνη για συνεχή βελτίωση της ανταγωνιστικότητας ανήκει βεβαίως σε όλους μας και πρωτίστως στις επιχειρήσεις και τις ηγεσίες τους. Και οι επιχειρήσεις

επιτυγχάνουν όταν παρακολουθούν τις εξελίξεις από κοντά, όταν προσαρμόζουν την προσφορά τους στη μεταβαλλόμενη ζήτηση, όταν καινοτομούν και όταν κατακτούν κάποιο προβάδισμα στις αγορές, προβάδισμα το οποίο φυσικά προσπαθούν να διατηρήσουν και σε βάθος χρόνου.

Η επιτυχία, σε βάθος χρόνου, διασφαλίζεται από την ικανότητα και την ταχύτητα προσαρμογής στις αλλαγές.

Οι επιχειρήσεις, όμως, δραστηριοποιούνται σε ένα κανονιστικό περιβάλλον, το οποίο καθορίζει, σε μεγάλο βαθμό, την ικανότητά τους να ανταποκρίνονται επαρκώς στον ανταγωνισμό και να προσαρμόζουν τα μεγέθη τους στα νέα δεδομένα.

Εκεί βρίσκεται η αιτία του προβλήματος στην Ελλάδα. Αντί οι επιχειρηματίες να δίνουν μάχες στη διεθνή αγορά με τον ανταγωνισμό, δίνουν μάχες εδώ με την πολιτεία, τη διοίκηση, την τοπική αυτοδιοίκηση, με οργανωμένα και μη συμφέροντα. Με ξεπερασμένες αντιλήψεις και στερεότυπα. Καθημερινές μάχες νοοτροπίας για το αυτόνοτο. Η ανασφάλεια και η φοβία μάς κάνουν μη ανταγωνιστικούς.

Ας ρίξουμε μια ματιά στον ευρωπαϊκό βορρά στα «παραδοσιακά» πρότυπα κοινωνικής προστασίας και κοινωνικής συνοχής. Οι χώρες αυτές παράλληλα κατατάσσονται ψηλά στις εκθέσεις ανταγωνιστικότητας. Γιατί δεν προσπαθούμε να υιοθετήσουμε πολιτικές δοκιμασμένες όπως αυτές της Μεγάλης Βρετανίας, της Ιρλανδίας ή των Σκανδιναβικών χωρών;

Θαυμάζουμε όλοι το κοινωνικό τους κράτος αλλά ξεχνούμε ότι **το χρηματοδοτούν από την υψηλή τους παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα. Όχι το αντίθετο.** Εμείς, βέβαια, έχουμε απαντήσει στο δίλημμα κοινωνικό κράτος ή ανταγωνιστικότητα με τον δικό μας τρόπο. Έχουμε πει όχι και στα δύο. Ως τότε θα υποκύπτουμε στην παθητικότητα και την αναχρονιστική νοοτροπία;

Τελικά, η μεγαλύτερη διαφορά ανάμεσα στον ευρωπαϊκό Βορρά και τον Νότο είναι η διαφορά νοοτροπίας. Σε αυτές τις χώρες, δεν ευδοκίμει η διαφθορά. Δεν ευδοκίμει η φοροδιαφυγή. Έτσι, τα φορολογικά βάρη δεν είναι αποκλειστική υπόθεση των μισθωτών και των επιχειρηματιών. Κατανέμονται σε όλη την κοινωνία. Και όλη η κοινωνία απολαμβάνει υψηλού επιπέδου υπηρεσίες παιδείας, υγείας, ασφάλειας. Απολαμβάνει κράτος με υγιείς ασφαλιστικές βάσεις. Οι πολίτες και οι επιχειρήσεις αυτών των χωρών δεν προσπαθούν να φορτώσουν τις δικές τους υποχρεώσεις στους άλλους. Δεν έχουν μόνο δικαιώματα έναντι του κράτος. Σέβονται και υπολογίζουν τους άλλους πολίτες της χώρας, που πληρώνουν φόρους και εισφορές. Στις κοινωνίες αυτές η διαφθορά και η φοροδιαφυγή αποτελούν κοινωνικά περιθωριακές πρακτικές. Αντίθετα εδώ όλοι ανεχόμαστε, συμβάλλουμε και δικαιολογούμε ανάλογες πρακτικές. Διότι ακόμα δεν έχουμε συμφιλιωθεί με την ιδέα

του αντικειμενικού κράτους.

Τα τελευταία 20 χρόνια, εισπράξαμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση 75 δισεκατομμύρια ευρώ. Συγχρόνως, επιβαρύνουμε την επόμενη γενιά με πρόσθετα χρέη ισόποσα με το 80% του ΑΕΠ, για να συντηρήσουμε ένα ελλειμματικό, μεγάλο και αντιπαραγωγικό κράτος.

Η σημερινή νεολαία αγωνιά για το μέλλον της. Διερωτάται αν έχει αρκετά εφόδια και αν θα μπορέσει να αντεπεξέλθει στις επιπτώσεις των δικών μας επιλογών. Το κράτος οφείλει να ενθαρρύνει την κοινωνία να παράγει πλούτο και όχι να την υποχρεώνει να ζει με πρόσθετα βάρη και δανεικά.

Ποιό είναι το όραμά μας

Εμείς στον ΣΕΒ πιστεύουμε πως η Ελλάδα μπορεί να γίνει το νέο κέντρο επιχειρηματικότητας και ανάπτυξης στη νότια Ευρώπη. Είναι εφικτός στόχος που θα αλλάξει τη ζωή κάθε Έλληνα πολίτη. Το νέο εθνικό μας όραμα ως συμπεριλαμβάνει τον μετασχηματισμό της ελληνικής κοινωνίας και την οικοδόμηση μιας νέας νοοτροπίας:

- Για μια κοινωνία που θα δέχεται με αυτοπεποίθηση το νέο αλλά και που θα σκέφτεται μακροπρόθεσμα,
- Μία κοινωνία που καινοτομεί,
- Που δε φοβάται να διακινδυνεύσει δημιουργικά,
- Ένα κράτος με κανόνες σαφείς και σταθερούς που ισχύουν για όλους,
- Που εκπαιδεύει τους πολίτες του στην επιχειρηματικότητα,
- Που δίνει στις επιχειρήσεις δυνατότητα να ανταποκρίνονται στις αλλαγές.

Ας αφήσουμε τους Έλληνες επιχειρηματίες να δημιουργήσουν. Να βρουν τους τρόπους να ενισχύσουν το πλουτοπαραγωγικό δυναμικό της χώρας. Μαζί μπορούμε να επανατοποθετήσουμε την Ελλάδα στον διεθνή οικονομικό χάρτη, όπως επέτυχαν οι Έλληνες εφοπλιστές, που συνεισφέρουν ναυτιλιακό συνάλλαγμα το οποίο ξεπερνά το τουριστικό και ελέγχουν το 51% του ευρωπαϊκού εμπορικού στόλου.

Σας καλώ να μετατρέψουμε την Ελλάδα σε νέο κέντρο επιχειρηματικότητας και ανάπτυξης στη νοτιοανατολική Μεσόγειο για να εξασφαλίσουμε στους εργαζόμενους υψηλότερες αμοιβές και εργασιακή ασφάλεια.

Υπεύθυνη κοινωνία, υπεύθυνοι πολίτες

Πιστεύουμε ότι κόμματα, πολίτες και κοινωνικοί εταίροι πρέπει να είμαστε σύμφωνοι και σύμμαχοι στην ανάπτυξη. Οι εργαζόμενοι είναι οι φυσικοί μας σύμμαχοι για να προχωρήσουμε μπροστά. Πέρα από όποιες διαφορές που κάθε τόσο μας φέρνουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με την ΓΣΣΕ, έχουμε συμφωνήσει σε πολλά θέματα και έχουμε αναπτύξει κάποιες κοινές πρωτοβουλίες. Πιστεύουμε στον κοινωνικό διάλογο. Θα τον συνεχίσουμε και θα τον διευρύνουμε, σεβόμενοι ο

ένας τον άλλο και συνεργαζόμενοι για να οικοδομήσουμε ένα κλίμα εμπιστοσύνης.

Προϋπόθεση όμως, για να συνταχούμε όλοι μαζί σε μια συγκροτημένη και μακρόπνοη εθνική προσπάθεια είναι να ξέρουμε πού είμαστε ή μάλλον καλύτερα να συμφωνήσουμε πού είμαστε και πού θέλουμε να πάμε. Για τα μεγάλα εθνικά θέματα χρειάζεται ευρύτερη συναίνεση. Προϋπόθεση για να συζητήσουμε και να πετύχουμε την αναγκαία συναίνεση είναι ο σεβασμός αυτού που έχει διαφορετική άποψη από τη δική μας και η καλλιέργεια ενός κλίματος εμπιστοσύνης. Δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί συναίνεση όταν καθημερινά μειώνουμε ο ένας τον άλλο στη βουλή, μέσω του τύπου και της τηλεόρασης ή στις μεταξύ μας συζητήσεις.

Η Χάρτα

Κύριε Πρόεδρε,

Ο αρχαίος ελληνικός πολιτισμός είναι διαχρονικό σημείο αναφοράς στην υψηλή και βαριά δική μας κληρονομιά. Ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματά του ήταν ότι δημιούργησε την πόλη και όρισε την έννοια του πολίτη, του ελεύθερου ανθρώπου. Ο πολίτης ξεχώριζε από τους δούλους και τους βαρβάρους, όχι μόνο από τα δικαιώματά του αλλά και από τις υποχρεώσεις του. Ο ρόλος του πολίτη ήταν ρόλος ανθρώπου με ευθύνες, τον οποίο όφειλε κανείς να κατακτήσει για να είναι άξιος της πόλεως. Ο ανεύθυνος άνθρωπος ονομαζόταν 'ιδιώτης' (από εκεί προέρχεται και το γαλλικό idiot).

Πόσο περίεργα μας φαίνονται σήμερα όλα αυτά. Από το 1948, που η Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών διατύπωσε την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, οι εξελίξεις είναι μεγάλες. Σήμερα έχει αρχίσει ένας νέος διεθνής προβληματισμός για το πώς τα δικαιώματα αυτά θα συμπληρωθούν με ευθύνες και υποχρεώσεις. Αλλαγή νοοτροπίας πάνω απ' όλα σημαίνει ότι κατανοούμε τα δικαιώματα και τις Υποχρεώσεις μας αλλά και ότι σεβόμαστε τα δικαιώματα των άλλων.

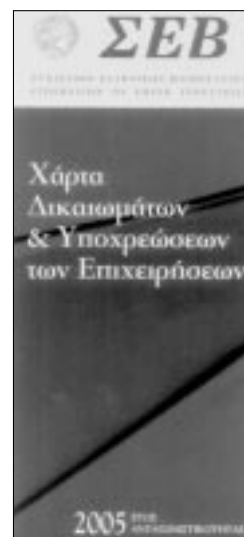
Τα μέλη του ΣΕΒ, έχουμε συναίσθηση των ευθυνών μας. Η μάχη νοοτροπίας ξεκινά από εμάς τους ίδιους. Γι' αυτό σήμερα, θέτουμε υψηλούς στόχους. Καταγράφουμε τους «βασικούς κανόνες του παιχνιδιού» όπως εμείς τους αντιλαμβανόμαστε, προκειμένου να διασφαλισθεί ένα σύγχρονο περιβάλλον που θα προάγει την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα και την οικονομική ανάπτυξη. **Η Χάρτα Δικαιωμάτων & Υποχρεώσεων** είναι ένα κείμενο αρχών και αξιών, με το οποίο οι επιχειρήσεις δηλώνουν την αυτοδέσμευσή τους να αναγνωρίσουν και να «τιμήσουν» τις υποχρεώσεις τους, διεκδικώντας παράλληλα και τα δικαιώματά τους.

Δύο φορές στο παρελθόν ο ΣΕΒ έχει προχωρήσει σε ανάλογες ενέργειες: Τον Απρίλιο του 1988, επί Προεδρίας του κ. Θ. Παπαλεξόπουλου, με την υιοθέτηση των

«Βασικών Αρχών Επιχειρηματικής Συμπεριφοράς», ενώ επί Προεδρίας κ. Στ. Αργυρού δεσμευτήκαμε και συνυπογράψαμε στα πλαίσια της UNICE την «Κοινή Διακήρυξη των Επιχειρήσεων της Ευρώπης».

Εκτοτε, πολλές από τις διακηρυγμένες υποχρεώσεις μας έχουν ενσωματωθεί στη νομοθεσία. Χαρακτηριστικά, στο θέμα της προστασίας του περιβάλλοντος έχουν εκδοθεί πάνω από 500 αποφάσεις. Υπάρχουν πλέον κανονισμοί, διατάξεις και νόμοι που καλύπτουν πλήρως το θέμα της εταιρικής διακυβέρνησης. Η σημασία της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης έχει αρχίσει να αναγνωρίζεται από κάθε σύγχρονη ελληνική επιχείρηση.

Σήμερα, υπό το φως των εξελίξεων, επαναδιατυπώνουμε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις μας, σε δέκα κύριες ενότητες υιοθετώντας σε σημαντικό βαθμό τις παλαιότερες αναφορές. Σύμφωνα, λοιπόν, με τη Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων :

1. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα να λειτουργεί σε σταθερό, σαφές, κωδικοποιημένο, αντικειμενικό, προβλέψιμο, διεθνώς ανταγωνιστικό θεσμικό και νομικό πλαίσιο που προάγει την επιχειρηματικότητα και ενισχύει την ανταγωνιστικότητα.

Η επιχείρηση οφείλει να διασφαλίζει την επιβίωση της σεβόμενη το θεσμικό και νομικό πλαίσιο, να αναλαμβάνει τις ευθύνες της και να εκπληρώνει με συνέπεια τις υποχρεώσεις της.

2. Η επιχείρηση, όπως και κάθε πολίτης της χώρας, έχει δικαίωμα σε χρηστή και διαφανή διαχείριση των δημοσίων οικονομικών, η οποία διασφαλίζει τον κοινωνικό ρόλο του κράτους και στοχεύει στον περιορισμό του δημόσιου δανεισμού, καθώς και σε σταθερό και προβλέψιμο φορολογικό πλαίσιο που στηρίζει την επιχειρηματικότητα και τις επενδύσεις.

Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να ανταποκρίνεται με συνέπεια στις θεσμοθετημένες υποχρεώσεις της και να συμβάλλει στην καταπολέμηση της διαφθοράς που οδηγεί σε στρεβλώσεις της αγοράς και ζημιώνει το κοινωνικό σύνολο.

3. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα να διεκδικεί διαφάνεια, φερεγγυότητα και αμοιβαιότητα στις σχέσεις της πολιτείας με τους πολίτες και τις άλλες επιχειρήσεις, καθώς και την αποτελεσματική προστασία της δικαιοσύνης.

Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να αποδίδει εύλογο μέρος στους μετόχους της, να εφαρμόζει τις αρχές της εταιρικής διακυβέρνησης και να εκπληρώνει τις υποχρεώ-

σεις της προς τους εργαζομένους, προμηθευτές και πελάτες της.

4. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα πρόσβασης σε μια ενοποιημένη και αποτελεσματική ευρωπαϊκή αγορά που δεν περιορίζεται από κρατικά ή ιδιωτικά μονοπώλια και λειτουργεί με όρους που δεν θίγουν την άμεση ή μακρόχρονη ανταγωνιστική ικανότητα της ίδιας και του συνόλου της οικονομίας.

Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να αποφεύγει εναρμονισμένες πρακτικές και να μη νοθεύει τον ανταγωνισμό εις βάρος του καταναλωτή.

5. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα σε ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα που προσφέρει δεξιότητες, γνώσεις και αξίες που αντιστοιχούν στις κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες, ένα σύστημα που προάγει την ατομική ευθύνη, τη δημιουργία και την καινοτομία.

Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να επενδύει στη γνώση στον χώρο εργασίας, στην κατάρτιση και δια βίου εκπαίδευση των εργαζομένων της.

6. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα πρόσβασης σε μια αγορά εργασίας που δεν επιβαρύνει την ικανότητά της να προσαρμόζεται γρήγορα στις αλλαγές και ενθαρρύνει την αύξηση της απασχόλησης, καθώς και να διεκδικεί από την πολιτεία ένα αποτελεσματικό δίκτυο κοινωνικής προστασίας που στοχεύει στη σύντομη επανένταξη των ανέργων στην αγορά.

Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να συνεισφέρει στη δημιουργία θέσεων εργασίας, να εφαρμόζει ένα αξιολογικό σύστημα αξιολόγησης της απόδοσης, των προαγωγών και των αμοιβών, να διασφαλίζει καλές και ασφαλείς συνθήκες εργασίας με ίσα δικαιώματα και ευκαιρίες για όλους και να σέβεται την ισορροπία μεταξύ εργασιακού χρόνου και προσωπικής ζωής.

7. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα να διεκδικεί από την πολιτεία προστασία της φήμης της και αντικειμενική μεταχείρισή της με βάση πραγματικά και επιβεβαιωμένα γεγονότα.

Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να παρέχει ειλικρινή ενημέρωση και πληροφόρηση σε όσους συναλλάσσονται με αυτήν και να σέβεται τα δικαιώματα του καταναλωτή για παροχή ασφαλών, ποιοτικών προϊόντων και υπηρεσιών σε ανταγωνιστικές τιμές.

8. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα σε μια ενιαία εθνική και ευρωπαϊκή πολιτική που προστατεύει αποτελεσματικά την πνευματική ιδιοκτησία, στηρίζει την έρευνα και ανάπτυξη και ενθαρρύνει την καινοτομία.

Η επιχείρηση έχει ευθύνη να παρακολουθεί τις τεχνολογικές εξελίξεις, να βελτιώνει την ανταγωνιστικότητά της, να εκσυγχρονίζει τις διαδικασίες παραγωγής της και να καινοτομεί στα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που παρέχει.

9. Η επιχείρηση έχει δικαίωμα σε σαφή και ολοκληρωμένο εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό και σύγχρονες υποδομές που της εξασφαλίζουν δίκτυα μεταφορών, διαχείριση αποβλήτων, τηλεπικοινωνίες και ενέργεια.

Η επιχείρηση έχει υποχρέωση να σέβεται το περιβάλλον ελαχιστοποιώντας τις επιπτώσεις των δράσεών της σε αυτό, να εφαρμόζει μέτρα πρόληψης καταστροφών, να προωθεί ενεργά την ανακύκλωση και να συμβάλλει στην εξοικονόμηση ενέργειας.

10. Η επιχείρηση που σέβεται τις υποχρεώσεις της, όπως αυτές απορρέουν από την παρούσα Χάρτα, διεκδικεί αναγνώριση της συνεισφοράς της στην κοινωνία και σεβασμό των δικαιωμάτων της από την πολιτεία.

Η επιχείρηση, ως ενεργός εταιρικός πολίτης, δεσμεύεται να αποδίδει στην κοινωνία μέρος της προστιθέμενης αξίας που παράγει και να καλλιεργεί εταιρική κουλτούρα, η οποία αναγνωρίζει και εφαρμόζει τις αρχές της παρούσας Χάρτας.

Και τώρα, παρακαλώ τον Πρωθυπουργό της χώρας συμβολικά να παραλάβει τη Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων των Επιχειρήσεων, με μια ευχή: Όλες οι επιχειρήσεις της χώρας να την υιοθετήσουν και να την αναρτήσουν στην είσοδο των χώρων εργασίας τους. Εύχομαι και άλλες κοινωνικές ομάδες, συνδικαλιστικές οργανώσεις, και πολιτικά κόμματα να σκεφθούν και να διατυπώσουν τα δικαιώματά τους και τις υποχρεώσεις τους. Μια τέτοια προσπάθεια προάγει τον σεβασμό των δικαιωμάτων του άλλου.

Είναι η αρχή μια νέας εποχής που σηματοδοτείται σήμερα.

Σας ευχαριστώ .

Η Παιδική Χορωδία Δημήτρη Τυπάλδου στη σκηνή του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, με την οποία έκλεισαν οι εργασίες της Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης του ΣΕΒ.

ΔΥΟ ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΒ

Ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών κυκλοφόρησε, κατά τη διάρκεια των εργασιών της Ετήσιας Συνέλευσής του στις 26 Μαΐου 2005, και διένειμε στα μέλη του, στους εκπροσώπους των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και σε κάθε ενδιαφερόμενο δύο νέες άρτια επιμελημένες και ενδιαφέρουσες εκδόσεις με τίτλους:

1. ΣΕΒ : ΔΡΑΣΕΙΣ 2004-2005
2. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΤΟ 2004 (Αθήνα 2005)

Αναλυτικότερα στην πρώτη έκδοση με τίτλο ΣΕΒ : Δράσεις 2004-2005 καταγράφονται συνοπτικά τα πεπραγμένα της Διοίκησης του Συνδέσμου κατά το διάστημα από τον Μάιο του 2004 έως τον Απρίλιο 2005.

Όπως επισημαίνεται στο μήνυμα του Προέδρου του ΣΕΒ κ. Οδυσσέα Κυριακόπουλου, το οποίο προλογικά δημοσιεύεται στην έκδοση αυτή, ο ΣΕΒ κατά τη διάρκεια της χρονιάς που πέρασε δραστηριοποιήθηκε για την προώθηση αποφάσεων σε πολλούς τομείς με βασικό κριτήριο τις επιπτώσεις τους στην ανταγωνιστικότητα. Επιδώχθηκε πρωτίστως να αντιμετωπισθεί πρακτικά το ζήτημα των επιπτώσεων στην ανταγωνιστικότητα από τις αποφάσεις της Διοίκησης με πιλοτικές εκθέσεις για συγκεκριμένα νομοθετήματα.

Αναλήφθηκε επίσης πρωτοβουλία για τη μέτρηση του κόστους που συνεπάγεται για τις επιχειρήσεις η συμμόρφωσή τους στις διοικητικές απαιτήσεις του κράτους.

Στην έκδοση αυτή, όπως αναφέρει ο κ. Κυριακόπουλος, περιγράφεται αναλυτικότερα η συνολική δραστηριότητα του Συνδέσμου κατά την παρελθούσα χρήση και τονίζει ότι πολλές από τις παρεμβάσεις του ΣΕΒ πέτυχαν τον σκοπό τους, ενώ σε άλλες αντιμετωπίσαμε διατακτικότητα και αναβλητικότητα στη μετουσίωση εξαγγελιών σε συγκεκριμένα μέτρα.

Κοινό χαρακτηριστικό όλων των δραστηριοτήτων μας, καταλήγει ο κ. Κυριακόπουλος, ήταν ότι συγκλίνουν σε δύο πρωταρχικούς στόχους: *Πρώτον*, να ενημερώσουμε και να στηρίξουμε τις ελληνικές επιχειρήσεις στη μεγάλη προσπάθεια, που καταβάλλουν για να βελτιώσουν τη θέση τους στην ελληνική και την παγκόσμια αγορά, και, *δεύτερον*, να βελτιώσουμε το επιχειρηματικό περιβάλλον, ώστε να γίνει πιο ανταγωνιστική η ελληνική οικονομία στο σύνολό της, για να προσελκύσει το ενδιαφέρον ξένων και Ελλήνων να δημιουργήσουν στη χώρα μας, προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας.

* * *

Η δεύτερη έκδοση με τίτλο **Η Ελληνική Βιομηχανία το 2004 (Αθήνα 2005)**, αποτελεί συνέχεια, των ετήσιων αναλύσεων της ελληνικής Βιομηχανίας που δημοσιεύει ο ΣΕΒ από το 1947, με τη συνεργασία του ΙΟΒΕ.

Η έκδοση χωρίζεται σε δύο μέρη. Στο **πρώτο μέρος** (Κεφ. 1-3) η ανάλυση επικεντρώνεται στις γενικότερες διεθνείς και εγχώριες συνθήκες που διαμόρφωσαν το περιβάλλον, στο οποίο δραστηριοποιήθηκε η ελληνική Βιομηχανία το 2004. Στο **δεύτερο μέρος** (Κεφ. 4-6) παρουσιάζονται τα βασικά δεδομένα, οι εξελίξεις και οι προοπτικές της ελληνικής Βιομηχανίας, τόσο στο σύνολό της, όσο και σε επιμέρους κλάδους της. Αναλυτικότερα:

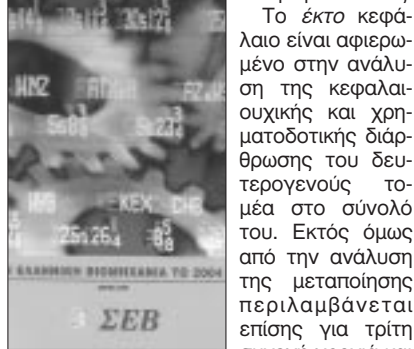
Στο **πρώτο** κεφάλαιο παρουσιάζονται συνοπτικά οι εξελίξεις στη διεθνή οικονομία και ειδικότερα στην ΗΠΑ και την Ιαπωνία, καθώς και στην Ευρωπαϊκή Ένωση (μετά και τη διεύρυνση της 1ης Μαΐου 2004) και την Ευρωζώνη.

Στο **δεύτερο** περιγράφεται το οικονομικό περιβάλλον στην Ελλάδα, η οικονομική πολιτική που ασκήθηκε στη διάρκεια του χρόνου και οι νέες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα.

Στο **τρίτο** κεφάλαιο παρουσιάζονται οι επιδόσεις της Ελληνικής οικονομίας στο σύνολό της, καθώς και οι μακροπρόθεσμες προοπτικές. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στη φετινή έκθεση στα ζητήματα της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας.

Στο **τέταρτο** κεφάλαιο εκτίθενται αναλυτικά οι εξελίξεις και οι προοπτικές στο σύνολο της ελληνικής Βιομηχανίας και στις μεγάλες ομάδες προϊόντων.

Στο **πέμπτο** κεφάλαιο γίνεται λεπτομερέστατη αναφορά στην κλαδική διάσταση των βιομηχανικών εξελίξεων και παρουσιάζεται αναλυτικότερα η πορεία των εξι μεγαλύτερων κλάδων της μεταποίησης, οι άμεσες προοπτικές τους και η πορεία των χρηματοοικονομικών μεγεθών τους.

Το **έκτο** κεφάλαιο είναι αφιερωμένο στην ανάλυση της κεφαλαιουχικής και χρηματοδοτικής διάρθρωσης του δευτερογενούς τομέα στο σύνολό του. Εκτός όμως από την ανάλυση της μεταποίησης περιλαμβάνεται επίσης για τρίτη συνεχή χρονιά και μία ανάλυση των χρηματοοικονομικών στοιχείων των ορυχείων - λατομείων, του ηλεκτρισμού - φυσικού αερίου και των κατασκευών. Στη μεταποίηση η ανάλυση αποτυπώνει τόσο την εξέλιξη των βασικών μεγεθών της, όσο και την αντίστοιχη πορεία επιλεγμένων αριθμοδεικτών, και στηρίζεται στην ταξινόμηση και επεξεργασία των ισολογισμών όλων των βιομηχανικών επιχειρήσεων ΑΕ και ΕΠΕ με μηχανολογικό εξοπλισμό (κατά το 2003) πάνω από 3.000 ευρώ. ♦

ΔΕΛΤΙΟ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτήτης

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

Ξενοφώντος 5, 105 57 – Αθήνα

FEDERATION OF GREEK INDUSTRIES

5, Xenophonos str., 105 57 – ATHENS

e-mail: main@fgi.org.gr

internet address: www.fgi.org.gr

Εκδότης - Διευθυντής

ΤΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ξενοφώντος 5, 105 57 – Αθήνα

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: ΣΕΒ 210.323.7325-9

FAX 210.322.2929

Τυπογραφείου 210.959.0238

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

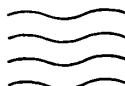
ΛΕΩΝΙΔΑΣ Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ Κ. ΜΙΧΑΛΑΣ Α.Ε.

Ευαγγελιστρίας & Γρυπάρη 45Α

Καλλιθέα 176 71

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 0,03 Ευρώ

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ – ΑΡ. ΑΔ. 225/1988/ΚΔΑ

IMPRIMÉ FERMÉ – SOUS PERMIS N° 225/1988 DU CENTRE DE TRI